

ఆంధ్ర సాహిత్య విరపత్రిక

23-12-83
150 పైసలు

జీవిత స్థితి చాకిత్యం
జీవితానికి

శ్రీ

నూలు సాగసులు

రాజ్ కమల్ చీరలు —
 ఫ్యాషన్ కు తగిన రీతిలో
 అధునాతన సృష్టిలోని
 సోయగాలను
 మేళవింప జేస్తాయి.

రాజ్ కమల్ వారి చీరలో
 నినీతార జయప్రద.

రాజ్ కమల్
 కాటన్ ప్రెంటెడ్ చీరలు

International's
MARKETQUEEN

342178®

ఈగల్

రెస్టారెంట్ & బార్

ప్రకాశంరోడ్,
విజయవాడ.2
ఫోన్: 63903

ఆప్యాయతతో విచ్చేసేవారికి
ఆహ్లాదాన్నిచ్చే
అందాల ఉద్యానవనం
ఈగల్ రెస్టారెంట్.

A TOUCH OF CLASS TO A NEW EXPERIENCE

కథలు

“శ్రీవల్లవి” అందమైన ముఖచిత్రంతో వెలువడిన 4-11-83 సంచికలోని నాలుగు కథలూ చాలా బాగున్నాయి.

ఎన్. ఆన్సర్ ముస్సేన్, గిరింపేట.

సీరియల్స్

ఎంతో ఆసక్తితో ఎదురుమాచిన ప్రసిద్ధ నవలా రచయిత్రిగారి “యక్షగానం” రసవత్తరంగా సాగుతోంది. “అనురాగ తరంగాలు”, “జీవనమురళి” సీరియల్స్ చాలా బాగున్నాయి.

బి. వి. రాణినయ్యకూ, బి. వి. జగదీశ్వరి, మండువల్లె.

దర్శనం

కొండముది శ్రీరామచంద్రమూర్తిగారి “జీవనమురళి” నవల మొదటి నుండి చివరి వరకు సినిమా బ్రీక్ గానే నడచింది.

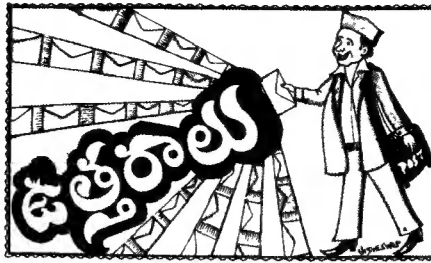
ఆంధ్రసచ్చిత్రవారపత్రిక 25 జూన్ 1941 సంచిక నుంచి ప్రచురించిన శ్రీ శ్రీరంగం శ్రీనివాసరావుగారి ‘బొమ్మ’ (ఆలేఖ్యం) ఈ వారం సంచికకే వెలుగునిచ్చింది. ఇతర కథలలో ‘వ్యాయం అందరికీ ఒక్కటే’ ‘నవ్వే కళ్ళలో’ కథలు ముమ్మూల సమీక్షలుగా ఆకర్షించినవి. ఊమేస్ గారి ‘లోకం పోకడ’ నేటి రాజకీయ వాతావరణానికి ‘దర్పణం’లా వుంటున్నది.

స్వరాజ్యలక్ష్మి, ఆనందగజపతిరావు, తెట్టంగి.

న్యూడిల్లీ లేఖ

చక్రవర్తి ప్రత్యేక సంచిక (ఆంధ్ర సచ్చిత్ర వారపత్రిక)లో గత 50 సంవత్సరములలో ప్రచురించిన ముఖ్యమైన విషయాలను తిరిగి పాఠకులముందు ఉంచడమైనది. కొంత కాలం క్రితం శ్రీకృష్ణ న్యూడిల్లీ లేఖలను ప్రతివారం, ఆయన మరణించేవరకు ప్రచురితమైనవి. అప్పట్లో శ్రీకృష్ణ న్యూడిల్లీ లేఖల గురించే నాకు ఆంధ్ర సచ్చిత్ర వారపత్రిక చదవటం అలవాటు అయ్యింది. డా॥ జయదుబాషి, శ్రీకృష్ణ న్యూడిల్లీ లేఖలను మరలించే విధంగా ప్రపంచ రాజకీయ పరిస్థితిని విపులీకరిస్తున్నాను.

4 ఆంధ్రసచ్చిత్రవారపత్రిక 23-12-83

ఈ చక్రవర్తి సందర్భంగా ఆనాటి కొన్ని ‘శ్రీకృష్ణ న్యూడిల్లీ’ లేఖలను ప్రచురించి ఈనాటి పాఠకులకూడా మరొక్కసారి చదివేలా చేయమని కోరుచున్నాను.

ఎన్. రామకృష్ణారావు, పోతిరెడ్డిపాలెం.

అభివందనములు

డి. 2-12-83 నాటి సంచికలో డి. విజయభాస్కర్ గారి లేఖ చాలా ప్రశంశ నీయముగా నున్నది. భాస్కర్ గారి సర్వమత సమాన దృష్టి ప్రశంసనీయము. నేడు ప్రపంచములో చెలరేగుతున్న మతభేద జ్వాలలను రూపు మాపుటకు ప్రయత్నించుటకు బదులు జయదుబాషిగారు ప్రోత్సహించుట చాలా శోచనీయము.

సర్వమత సమ్మేళన దృష్టిగల విజయ భాస్కర్ గారి అభివందనములు.

అబ్దుల్ సలామ్, యువజన ఏక్ డిల్ మిషన్, మచిలీపట్నము.

బొమ్మ

శ్రీశ్రీగారి “బొమ్మ” (ఆలేఖ్యం) రచన, ఈ సంచికకు ఒక ప్రత్యేకత అని చెప్పొచ్చు. “గతస్మృతులు” శీర్షికన యిలాంటి రచనలు మళ్ళీ ప్రచురిస్తుంటే బావుంటుంది.

స్వరాజ్యోత్సవ, రాయగడ.

వ్యాసాలు

జానపద చిత్రాలు, చక్రపాణిగారి వ్యాసము ఎంతో విజ్ఞానదాయకంగా వుంది. (1950 నవంబరు 8 సంచిక నుంచి)

గోపరాజు లక్ష్మప్ప, కదిరి.

దర్శనం

2-12-1983 తేదీ గల సంచికలో “జూదంలో వ్యాయం” అనే వా “ధర్మపథం”లో “నలుడూ! ధర్మరాజు - రాజ్యాలు కోలుపోయి” అనుటకు బదులుగా “పారిశ్రామికం, ధర్మరాజు రాజ్యాలు కోలుపోయి” అని వడింది. ఈ అప్పస పాఠకులు సవరించుకోవాలని ప్రార్థన.

- బులుసు వేంకటరమణయ్య

ఆంధ్రసచ్చిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

వాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

[1938-1972]

శుక్రవారం : 23-12-'83

రుధిరోద్గారి నామ సం. మార్గశిర బ. చవితి

సంపుటము 76 సంచిక 15

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడి ప్రతి వెల రు. 1-50

ఆరు మాసాల చందా రు. 42-90

హాస్ట్ లో ఏడాది చందా రు. 85-80

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము,

గాంధీనగరం. విజయవాడ-520 003.

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

‘మవాలి’ హిందీచిత్రంలో శ్రీదేవి

కథలు :

‘డామిట్! కథ అడ్డంతిరిగింది!’ ... 11

ఏమిటో ఈ పెద్దవాళ్ళు ... 24

అమృతం కురిసిన రాతి ... 44

“అమ్మా! సిపాలుచేదే!” ... 59

సీరియల్ నవలలు :

యక్షగానం ... 16

అనురాగ తరంగాలు ... 28

గోరంత దీపం ... 50

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

ఉత్తరాలు-4, న్యూడిల్లీ లేఖ-6,

లోకపోకడ-7, అభినవ భగీరథుడు - 8,

ధర్మపథం - 22,

సరాగమాల - 33, సినిమాకబుర్లు - 34,

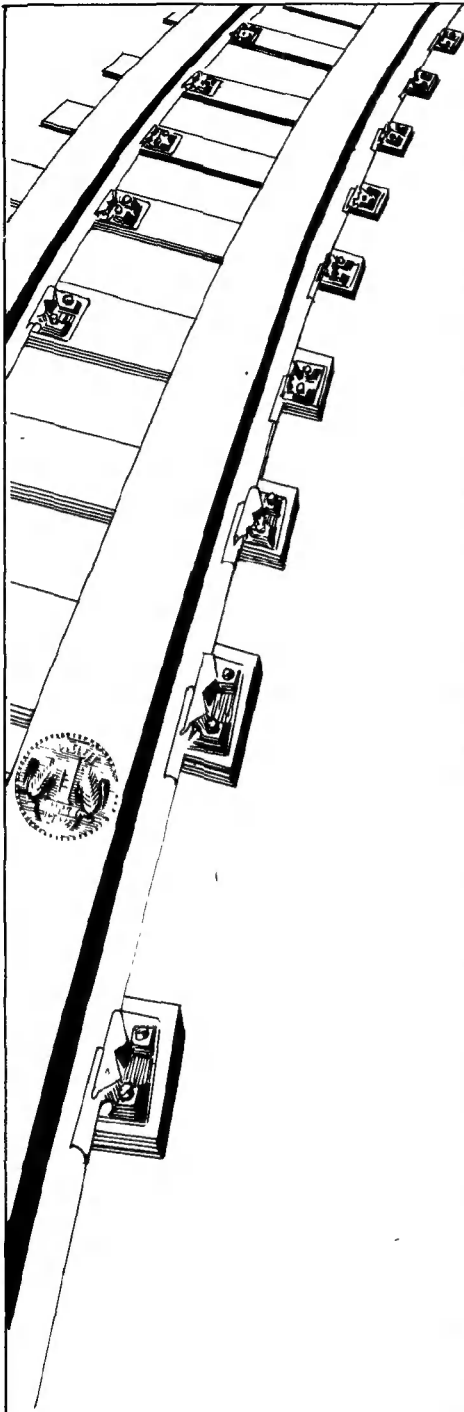
సినిమా విశేషాలు-36, ప్రశ్నావళి - 42,

ఇవేమనపద్యాలు-47,

వ్యక్తిగతం, వారఫలం-58,

పైదరాబాద్ నోట్ బుక్ - 64,

అవీ-ఇవీ-అన్నీ - 66.

రూపాయిని పెట్టడి చేయడం సులభమే కాని అసలుకే మోసం రాకుండా చూసుకోవాలి

రూపాయిని రెండు రూపాయలు అనతి కాలంలోనే చేస్తామని చాలామంది ప్రకటిస్తారు. కానీ మీ పెట్టుబడి ఎంతవరకు పదిలము? మీరు శ్రమపడి కూడబెట్టిన డబ్బు పైన అధిక ఆదాయం ఎంతైనా అవసరమే ఎందుకంటే ధరల పెరుగుదలతో డబ్బుకు నేడున్న విలువ రేపుండదు ఆ విలువ పడిపోకుండా మీ నీడ్ర చెడి పోకుండా వుండాలంటే మీ డబ్బును అధిక ఆదాయంతో బాటు అమిత భద్రత కల్పించే చోట పెట్టాలి ఆ రెండు హామీలన్నీ సంస్థే 'రాజ్ యువరాజ్'

బహు భద్రత:-

'రాజ్ యువరాజ్' వెనుక విండ్ల తరబడి పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించిన 14 ప్రముఖ కంపెనీలు వున్నాయి దేశంలో భారీ ఎత్తున ఖనిజాలను ఎగుమతి చేసే 'శ్రీ విజయలక్ష్మి మినరల్స్ బ్రీడింగ్ కంపెనీ', ఎ.పి.ఐ.డి.సి.తో కలిసి కోట్లరూపాయల పెట్టుబడితో స్థాపించిన 'ది ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్బైడ్స్ లిమిటెడ్'లు ఈ గ్రూపు లోనివే మిగతా కంపెనీలు వాటి వివరాలు ఉచితంగా పంపబడే ఒక వుస్తకము పొంది తెలుసుకోవచ్చు
'రాజ్ యువరాజ్'లో దాచుకొన్న డబ్బుకి ఈ కంపెనీల అభయం వుండటం ద్వారా మీ పెట్టుబడికి అపారమైన భద్రత వుంటుంది ఈ హామీతో బాటు కొన్ని పథకాలలో పెట్టే పెట్టుబడికి జాతీయ బ్యాంకు కేప్ నర్టిఫికేట్లు కూడా ఇవ్వబడతాయి

అత్యధిక ఆదాయం:-

'రాజ్ యువరాజ్'లో దాచుకున్న డబ్బు పై సాలీనా 20 శాతం వరకు ఆదాయం లభిస్తుంది అంతేగాక, అనుకోని అవసరం వచ్చినప్పుడు డిపాజిట్ గడువు కాలం పూర్తి కాకుండానే మీ డబ్బు మీరు తెలిగి తీసుకొనే అవకాశం కూడా వుంటుంది

విస్తృతమైన పథకాలన్నెన్నో:-

అందరి అవసరాలు దృష్టిలో వుంచుకొని 'రాజ్ యువరాజ్' 11 రకాల పథకాలు ప్రవేశపెట్టింది కేవలం 6 సంవత్సరాలలో మీ పెట్టుబడిని మూడింతలు చేసే పథకముంది మీ బిడ్డను కాలేజ్ చదువుకి, సుఖమయ జీవితారంభానికి అనుసరించి 'విద్యా ప్రణాళిక' వుంది మీరు రిటైరయ్యాక మీ జీవితం ప్రశాంతంగా, ఆర్థిక పరమైన ఇబ్బందులు లేకుండా వుండటానికి అవసరమయ్యే ముందు చూపు 'రిటైర్మెంట్ ప్రణాళిక' మిమ్మల్ని ఒకటో రెండో లక్షలకు అధిపతిని చేయటానికి 'లక్షాధికారి పథకము' వుంది నెలనెలా వడ్డీ లభించాలంటే 'ఫిక్సెడ్ టైమ్ డిపాజిట్' పథకముంది.

అన్ని పథకాల పూర్తి వివరాలు తెలిపే ఉచిత వుస్తకం కోసం వ్రాయండి.

Raj Yuvaraj

INVESTMENTS & FINANCE

రిజిస్టర్డ్ ఆఫీస్: రాజ్ యువరాజ్ ఫియేటర్స్
హ్యాండ్స్ నెం. 507 గాంధీనగర్,
విజయవాడ - 520 003
గ్రామ్మ: ఫోన్: 76146

జ్రాంట్ ఆఫీస్:-
123 హుస్సేనా మంజిల్,
అంగవ్వు నాయకన్ స్ట్రీట్,
మద్రాస్ - 600 001 ఫోన్: 28265

నేడు ఆదా చేయండి.

అదే రేపు మిమ్మల్ని ఆదుకుంటుంది.

దురహంకారంతో కూడిన అమెరికా విధానాలు

మృగేంద్ర రే

మె. జయమూల్య

కొత్త ఢిల్లీ కామన్వెల్త్ సభాకీ రావలసిన ఒక వ్యక్తి విజ్ఞాన భవనానికి 10000 మైల్ల అవతల పాలివెయ్యబడి ఉన్నాడు. గ్రెనెడా ప్రధానమంత్రి మారీస్ బిషప్ ని అతని అనుచరుడే చంపేశాడు. హంతకుడు సేనాధిపతికూడా. ఇది జరిగిన రెండు రోజులకి అమెరికా సేనలు గ్రెనెడా ప్రవేశించాయి. గ్రెనెడా అట్లాంటిక్ సముద్రంలోని ఒక చిన్న ద్వీపం. బిషప్ కమ్యూనిస్టుకాని మార్క్సిస్టుని చెప్పుకునేవాడు. ఎందుకోకాని కమ్యూనిస్టులు చాలా మంది మార్క్సిస్టులమని చెప్పుకోవటమే మేలు అనుకుంటారు... ఏది ఏమయితేనేమి, అమెరికా వాళ్లు ఆయన్ని కమ్యూనిస్టుగానే వర్ణించేవాళ్ళు. గిషప్ అన్నాకాని ఆయన ప్రభుత్వమన్నా కాని అమెరికా వాళ్లకి ఇష్టం లేదు. సరే, బిషప్ ఇక లేడు, ఆయన్ని చంపి ఏలు దామనుకున్న ఇద్దరు ప్రముఖులూ జైల్లో ఉన్నారు.

శ్రీమతి గాంధీ కామన్వెల్త్ సభలు మొదలు పెట్టేప్పుడు చేసిన ఉపన్యాసంలో బిషప్ ప్రసక్తి లేదు. ఆయన కోసం సభికులు లాంఛనప్రాయంగా నయనా మౌనాన్ని పాటించి తమ విచారాన్ని ప్రకటించలేదు. ఇంతకిముందే ఇక్కడ జరిగిన తటస్థదేశాల సభాకీ బిషప్ వచ్చాడు. అప్పుడే ఆయన్ను మర్చిపోయారన్న మాట.

అధ్యక్షుడు రీగన్ గాని, ఆయన అనుచరులు కాని గ్రెనడాకి 15000 మంది సేనలని ఎందుకు పంపించవలసివచ్చిందో చెప్పలేదు. గ్రెనడా జనాభా 125000. ఇంతమందికోసం 15000 మంది సెయినకులా? ఢిల్లీలోని కరోల్ బాగ్ లో

కూడా గ్రెనడాలోకన్నా ఎక్కువమంది జనమే కదా? 15000 సెయినకులూ, ఒక విమానాన్ని తీసుకుపోయే నౌకా, కొన్ని డబ్బుల పెద్ద బ్రక్కులూ, ఎన్నో హరికాన్లులూ, వందల కొద్దీ టాంకులూ, వందల కొద్దీ జీపులూ కూడా కావలసి వచ్చాయి. ఈ వాహనాలతోపాటు కొన్ని పెద్ద పెట్టెలలో కోకకోలా పానీయం. సీపాలు సయితం వెళ్లాయి. అమెరికావాళ్లకి యుద్ధం చేసేప్పుడు కూడా కోకకోలా ఉండాలన్నమాట.

అమెరికాలో వత్రికలు ప్రభుత్వానికి అనుకూలంగా ఉండవు. గ్రెనడా విషయంలోనూ అంతే. గ్రెనడామీద దాడి మంచిది కాదనే అభిప్రాయం జనంలో బాగా విస్తరించి ఉందని కూడా తెలుస్తోంది. రీగన్ చీటికీ మాటికీ పేచీలు పెంచుకునే రకం అని చాలామంది నమ్మకం. సమస్యలని యుద్ధాద్వారా పరిష్కరించ వచ్చునని ఆయన అనుకుంటాడని జనం నమ్ముతారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసి 38 సంవత్సరాలయింది. ఈ కాలంలో అమెరికావాళ్లు వియత్నామ్, కొరియా యుద్ధాలు చేసి ఏమి సాధించారు? భూగోళం అంతలా అమెరికా సేనలు ఉన్నాయి కాని ఉండి ఏమి చెయ్యగలుగుతున్నాయి? తెలెనాన్ సంగతే తీసుకోండి. అక్కడ అమెరికా సేనలకి ఏమిటివని?

గ్రెనడా ఒక స్వతంత్ర దేశంగా ఉండేది. ఆదేశానికి ఒక రాజ్యాంగం కూడా ఉండేది. అప్పుడప్పుడు ప్రభుత్వం పని చేసేది కాదు. గ్రెనడా మొదటి ప్రధాని సర్ ఎరిక్ గెయిర్ ఒక పెద్ద దొంగ-ఇడి అమీన్ లాంటివాడు. గెయిరిని

వడగొట్టిన వ్యక్తి కొత్త రత్నం వక్షం లేదా మ్యూజిక్ పార్టీ అధిపతి కీ.తే. మారీస్ బిషప్.] బిషప్ కి క్యూబాలో మంచే స్నేహితులు ఉండే వాళ్లు. పాపం హత్య చెయ్యబడటానికి ముందు బిషప్ క్యూబా వెళ్లవచ్చాడు. క్యూబాలో స్నేహం తప్పి ఏమిటి? నాకు కాస్తో అన్నా అతని గూండాలన్నా అసహ్యమే కాని సహృదయంగా ఎన్నికలలో గెలిచిన ఒక ప్రభుత్వానికి ఎవరు, స్నేహితులుగా ఉండలో ఉండకూడదో చెప్పేందుకు ఇంకో శ్లేషం? అమెరికా గ్రెనడాలో సంబంధాలు తెంచుకుంది. అక్కడ తన రాయబారిని ఉపసంహరించుకుంది. అరటిపళ్ళూ, కరక్కాయలూ పండించే ఆ ద్వీపం ఇక అమెరికా ఆధీనంలో ఉంటుందన్నమాట.

అమెరికా ఒక సంవత్సర దేశం. అందుకనే అనుకుంటాను ఆ దేశాన్ని తీర దేశాలలో అందులోనూ చిన్న తీరదేశాలతో సంప్రదించటానికి బుద్ధివంతులారనుకుంటాను. భారతదేశం తీరదేశమే కాని పెద్దదేశం. చీనా కూడా అంతే. జపాన్ చిన్నదేశమే కాని సంపన్నదేశం. రష్యా పెద్దదేశమూ, ఎంతో కొంత సంపన్నదేశమూ కూడా. అందుకనే ఈ దేశాలలో అమెరికా సంబంధాలని కొనసాగించుకొగలుగుతోంది. గ్రెనడా చిన్నదేశమూ, తీరదేశమూ కూడా. దానితో అమెరికా మర్యాదగా ఉండగలదా? ఉండలేదనే తెలుస్తోంది. ఎప్పుడూ వాటితో గిరికజ్జాలు పెట్టుకుంటూ ఉంటుంది. ఇది శోచనీయం. ఈ ప్రపంచంలో ఉండే దేశాలలో ఎక్కువ శాతం చిన్నవి బీదవే కదా? ప్రపంచం తీరే అంత.

అమెరికా వాళ్ళతో వచ్చిన చిక్కెమిటంటే వాళ్ళకి తాము ధనవంతులమని అహంకారం ఎక్కువ. ఒకప్పుడు బ్రిటన్ కి కూడా ఇలాంటి అహంకారమే ఉండేది. చివరికి వాళ్ళ సామాజ్యం ముక్కలయిపోయింది. ఇప్పుడేమో బ్రిటన్ ఒక చిన్న దేశం. అంత సంపన్నమయిన దేశమూ కాదు. అందుకనే బ్రిటన్ వైఖరిలో కాస్తయినా సామ్యత కనపడుతుంది. అమెరికా వాళ్ళ నంగతి వేరు. జపాన్ తో కలిసి ఈ దేశం వాళ్ళ భూగోళమీద నందరలో మూడవ నంతు కలిగి ఉన్నారు. [దారిరులలో లెక్కవేసినా సరే, ఆయుధాలలో లెక్కవేసినా సరే.] అందుచేత వాళ్ళకి చిన్నవాళ్ళని గౌరవించాలన్న ఆలోచన రాదు.

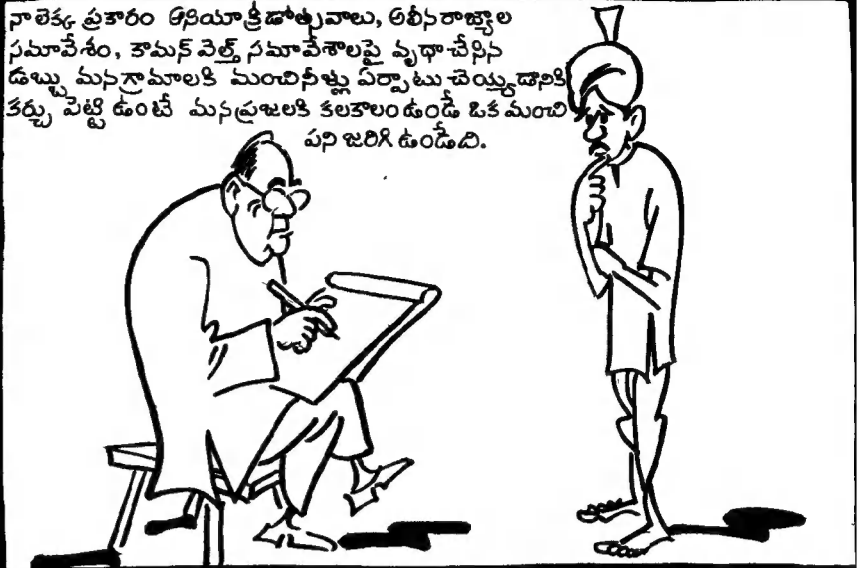
“అఫ్ గెనెరల్ తో రష్యావాళ్ళకి వనేమిటి?” అంటే “గెనెరల్ తో అమెరికా వాళ్ళకి ఏమిటి పని?” అని అడగక తప్పదు. గెనెరల్ మాత్రమే కాదు రెబెనాన్ తో మాత్రం ఏమిటి పని? యెత్సాన్ తో అమెరికాకి చావు దెబ్బలు తగిలాయి. అక్కడ చీనా వాళ్ళతో పోట్లాడి, మళ్ళీ ఆ చీనా వాళ్ళలోనే స్పే వాం గా ఉంటున్నారు. ఎప్పుడూ అవతలి వాళ్ళతో యుద్ధమేనా? ఈ విధానం వల్ల ప్రయోజనం ఏమీ ఉండదు కదా? ఇలాగ అందరితో యుద్ధాలుచేసి బాగుపడిన దేశం ఏదయినా ఉందని చరిత్ర నిరూపిస్తుందా? హిట్లర్ కి పట్టిన గతి ఏమిటి? ముసోలిని ఏమయ్యాడు? యాహ్యూజాన్, భుట్టోల నంగతి ఏమిటి? విల్సన్ ఎక్కువెట్టుకోండి కాని బాణం వదలకండి!

కాని అమెరికా వాళ్ళు చేసేది ఇదే! కమ్యూనిస్టులు శత్రువులే అనుకోండి, మీ ఇష్టం - అంత మాత్రాన యుద్ధానికి దిగటమేనా? వాళ్ళని ప్రతిఘటించే పద్ధతులు లేనేలేవు? అధ్యక్షుడు రిగన్ వయస్సు కీ. శే. బిషప్ వయస్సుకన్నా రెండు రెట్లు ఉంటుంది. ఒకసారి ఆయన్ని తన వైట్ హౌస్ కి పిలిచి ఉంటే ఎంత బాగా ఉండేది? పిలిచి తనకి తోచినది చెప్పి ఉండవచ్చు కదా బిషప్ తో? బిషప్ పరిభాష మార్కీస్టుల పరిభాషేకాని అలాగ మాట్లాడేవాళ్ళు ఎందరో యువకులూ, వృద్ధులూ కూడా ఉంటారు. జనమార్లాత్ నెహ్రూకి మార్కీస్టు స్నేహితులు చాలామంది ఉండేవాళ్ళు. [ఆయనకి ధనవంతులూ మిత్రులుగా ఉండేవాళ్ళనుకోండి.] అమెరికా సంపన్న దేశమే. ఎంత సంపన్న దేశమయినా ప్రపంచానికి అంతటికీ ఒక్క దేశం కావలా కాయగలదా? కాయలేదు. ఈ యదార్థం రష్యా వాళ్ళకి తెలుసు. తెలుసు కనుకనే అలోచించి చేస్తారు ఏ పని చేసినా.

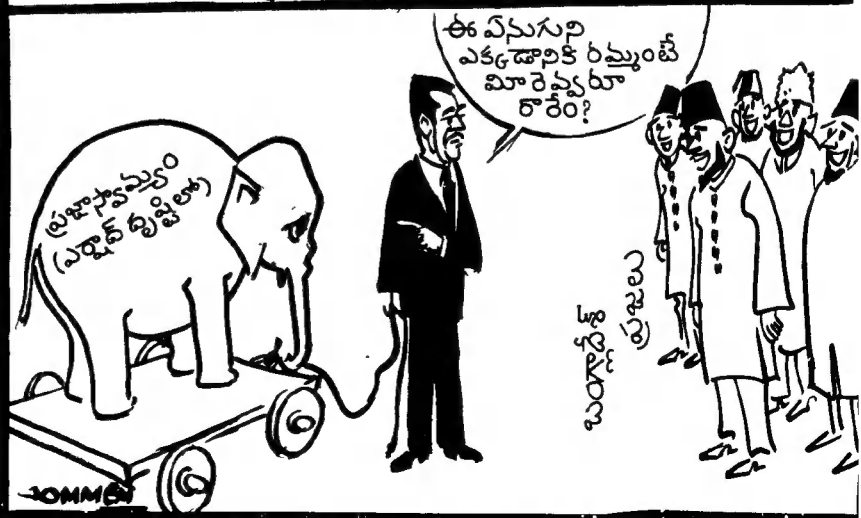
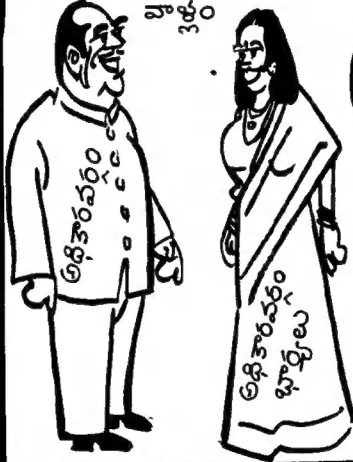

లోకం పాకడ - ఊమెన్

నా లెక్క ప్రకారం ఆసియా క్రిడాత్మవాలు, అవీసరాజ్యాల సమావేశం, కామన్ వెల్త్ సమావేశాలపై వృధాచేరిన డబ్బు ముగ్ధులమాలకి ముంచిస్తే వర్షాటు చెయ్యడానికి కర్చు పెట్టి ఉంటే ముగ్ధులకి కలకాలం ఉండే ఒక మంచి పని జరిగి ఉండేది.

ఇంకా కాస్త రోజుల పాటు కామన్ వెల్త్ సభలు కాస్త సాగి ఉంటే ముగ్ధుల ప్రపంచం ఏమిటో నిరూపించి ఉండే వాళ్ళం

అభినవ భగీరథుడు

**“నిత్య గోదావరీ స్నాన
పుణ్యదో యో మహామతిః,
స్మరామ్యాంగ్లేయదేశీయం
కాటనుం తం భగీరథం.”**

ఈ శ్లోకాన్ని పఠించినవారు చయనులు గారు. చయనులుగారు చయనంచేసి చయనులుగా రయినవారేగాని మామూలు చయనులుగారు కారు.

సూర్యుడు తన ప్రతాపం చూపిస్తున్నాడు. పది గంటల ప్రాంతం. ఇప్పటినుంచి ప్రారంభిస్తేనే కాని, మధ్యాహ్నం కృత్యాలు రెండు జానులకై నా తెలులని, క్రొత్త కాలువతో అదరాబాదరా స్నానంచేసి, సంద్యాపందనాదికాలు ముగించుకొని, విడిచిన నీర్నావి మడుగు దోవతని నడిశిరస్సున ఉంచుకొని, చెంబునిండుగా నీరు గ్రహించి, ఒడ్డెక్కుబోతూ, కాలువవైపు తిరిగి, పై శ్లోకం పఠించి, కన్నులు నిమిలించి ఒక క్షణంపాటు, చేతిలో జలపూరిత కలశం ఉండగానే చేతులు జోడించి, ఒడ్డునైపు తిరిగి రెండడుగులు వేశారు; అగిపోయారు.

ఒడ్డుపై న ఆజానుబాహుపూ, కమ్మమ్మన లాగి వంచిన వెండి తీగలవలె పలితమైన కేశజాలం కలవాడూ, అట్టివే య్ని, వెనకకు త్రిప్పబడి గండువయ్యాకాని మీసాలు కలవాడూ, సూటూ, బూటూ, సేటూ ధరించినవాడూ, ధవళధవళాంగుడూ వన ఒక సీమదొర నిలువబడి, అధికార తేజోవీలయాలయిపప్పటికీ ఆదర గౌరవ వినయనికేతనా లయిన నేత్రాలను చయనులుగారి వైపే ప్రసరింపజేస్తూ, అచ్చ భారతీయ ధోరణిలో రెండు చేతులూ కలిపి సమస్కరించారు.

చయనులుగారు యత్నించిత్ పఠితు లయినా, సకలశ హస్తాలను జతపఱిస్తూ, ‘శ్రీ రామార్చణమస్తు’ అన్నారు.

దొరగారు తన ప్రక్కనున్న ఆయనతో చిఱునవు నవుతూ ఏదో అన్నారు. ఆ దొరగారి ప్రక్కనున్న ఆయన, బిళ్ళకుమ్మలు పోసి పంచె కట్టి, తొడిగిన చెవులులేని అంగీ పైన పాడుగాటి కోటు వేసి, సన్నమల్లు పెద్ద పాగుట్టి, పైన వెడల్పంచుం కండ్లు వా వేసికొని ఉన్నాడు; అన్నాడు :

“అయ్యా! ఇండాక తమరు చదివిన శ్లోకాన్ని, దొరగారు మళ్ళీ చదవమంటున్నారు,” అని.

చయనులుగారు విస్మయోద్ధృతంగా మళ్ళీ పఠించారు. దొరగారి ముఖంపై ఆశ్చర్యసందాలు 8 ఆంధ్రప్రదేశ్ 23-12-83

లాస్యమాడాయి. మళ్ళీ ఇంగ్లీషులో ఏదో అన్నారు. తిరిగీ తలపాగా ఆయన ఇలా అన్నాడు తెలుగులో.

“దాని తాత్పర్యమేమిటా డీ.”

“నిత్యమూ గోదావరీ స్నానం చేయటంవల్ల కలిగే పుణ్యాన్నిచ్చిన మహామేధావీ, అంగ్లేయ దేశీయుడూ, అభినవ భగీరథుడూ, వన కాటనుదొరగారిని స్మరిస్తున్నాను! ఇదీ దీని తాత్పర్యం.”

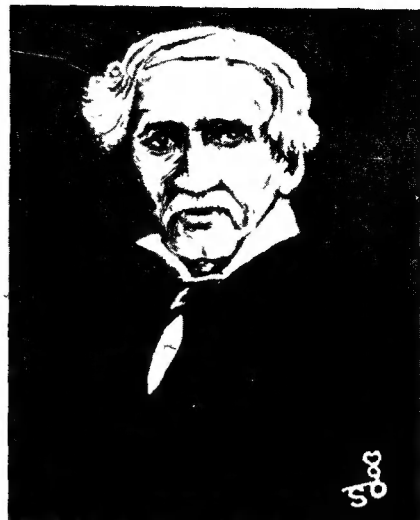
తాత్పర్యాన్ని పాగా ఆయన ఇంగ్లీషులోని కనువదించారు. ఇక దొరగారు ఇంగ్లీషులో అన్నవాటిని పాగా ఆయన తెలుగు చెయ్యటమూ, చయనులుగారి మాటలను మళ్ళీ ఇంగ్లీషు చేయటమూ జరుగిగా కథ నడిచింది.

“భగీరథు డెవరు? కాటన్ ఎవరు? ఈయన అభినవ భగీరథు డెలా అయ్యాడు? మీకు నిత్యగోదావరీ స్నాన పుణ్యాన్నిలా ఇచ్చాడు?”

“భగీరథుడంటే, తన పితామహాలకు ముక్తిని కలుగజేయటానికై అష్టకష్టాలూపడి, ఆకాశగంగను అధోలోకానికి తీసుకు వెళ్లి పితామహాలను ఉద్ధరించిన అతిలోక పురుషుడు.

కాటన్ గారిని గుఱించి నాకంటే తమకే యెక్కువ తెలిసి ఉండాలి. మాకు తెలిసినదల్లా, ఆ మహానుభావుడు ఆంగ్లదేశీయుడు సీమదొర. ఉద్యోగరీత్యా మా దేశానికి వచ్చినా, జీతపు రాళ్ళుండుకొని కాలం గడిపేవాళ్ళలో కలియక, ఈ దేశాన్ని పఠాయదేశంగా భావించక, ఈ ప్రజల కింత అన్నదకాలు కలిగించినవాడు. ప్రభుత్వంవారు మొదట అంగీకరింపకపోయినా, వారికి లాభం కలిగే హేతువులు చూపించి, ఒప్పించి అఖండ గౌరవంకీ ఆనకట్ట కట్టించి మా దేశాన్ని సస్యశ్యామలం చేసిన మహాత్ముడు.

ఆకాశం నుండి అభవమస్తకానికి, శివ శిరస్సునుండి శీతాద్రికి, శీతాద్రినుండి భూత లానికి, అవనితలంనుండి అంభోధికి, పాభోధి నుండి సాతాలానికి వియద్గంగను తీసుకువెళ్లటానికి భగీరథు డెంత శ్రమించాడో, ఎంత దీక్ష వహించాడో కాటన్ దొరగారు, సముద్రాభిముఖి యైపోయే అఖండగౌరవం బుజ్జగించి, తన మేధానేత్ర ప్రసరణం వెనుకనే మలకమలకలుగా తిప్పి, అఖిల జనులనూ ఉద్ధరించేదిగా చేయడానికి అంతగానూ శ్రమించాడు; అంత

పర్ అర్థర్ కాటన్

దీక్షనూ వహించాడు; కనుక అభినవ భగీరథు డన్నాము.

అంతకున్నా మించి ఆయన మాకు చేసిన మహాపకారం మరొకటి ఉంది. మాది కర్మభూమి. మాకు ఇహ సౌఖ్యాలకంటే పరమపదానందానికే ప్రాధాన్యం. కర్మమృలకు ప్రథమ కర్తవ్యమూ ప్రధానమూ స్నానం. ఆ స్నానం జీవనదిలో అయితే శ్రేష్ఠం. అందునా అఖండ గౌరవీజలంలో అయితే వేరే చెప్పిలా? మాకూ గౌరవీమహాకూ చాలా దూరం. ఇదినాకు ఏ పర్యవినాలోనో మాత్రమే - అదయిలా ప్రయత్నించి ప్రయాసపడితేనే గౌరవీ జల స్నానం లభ్యమయేది. ఎంత కర్మమీద నిష్ఠ ఉన్నా భుక్తి గడవాలికదా! అగ్రహారం విడువలేక పోయాం. గౌరవ మహాముని కున్నంత తపశ్శక్తి మాకు లేదు ఆమెను మా కాళ్ళదగ్గ అకు రప్పించు కోవలూగికి. ఆ భగీరథుడు తన పితామహాలను ఉద్ధరించుకొనటానికి గంగను త్రిప్పితే, కాటను దొరగారు మా పితృ దేవ తలనూ మమ్మూ ఉద్ధరించటానికా అన్నట్లు ఈ గౌరవీ గంగను మా యింటి ప్రక్కకు పంపి మాకు నిత్యగౌరవీ స్నానఫలాన్నిచ్చారు. ఈయన అభినవ భగీరథుడు కాకపోడమేమిటి?”

ఈ మాటలు వింటూన్నంతసేపూ దొర గారి వదనం వింతవలెగా అలలితాలలిగా ఎఱుపు దనం పహిస్తూ ఉంది. పాగా ఆయన దొరగారిని చూపుతూ చయనులుగారిలో ఏదో అపజయారు. కాని దొరగారు వారిని ఇలా అన్నారు.

“ఆ కాటన్ గారు చేసినగొప్ప ఏముంది? ఆయన ప్రభుత్వ యంత్రంలో ఒక సీం. జరిగిందంతా ప్రభుత్వపక్షానే. అదిగాక, అతని స్థానంలో, ఆ సమయంలో, ఎవరుఉన్నా ఆ పని చేయించేవారేమో! అదతని విధి. తన విధి తాను నిర్వహించి మంచి ప్రభుత్వద్వ్యా అనిపించు కొని ఉండవచ్చు అంత మాత్రానికే ప్రాతః స్మరణీయుడు కావాలా అతడు? నిజానికి మీ

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

1959 సెప్టెంబరు 16

పంచిత నుంచి

సంపూర్ణ పోషకాహారంలో అన్ని పోషక పదార్థాలు సరియైన
పాళ్ళలో వుండేవి...

సిరిలాక్ సంపూర్ణ పోషకాహారాన్ని సిద్ధం చేస్తుంది— రుచికరమైన విధంగా.

మీ పాపకి నాలుగు నెలలు నిండి ఘన పదార్థాలు
తీసుకోడానికి సిద్ధంగా వున్నప్పుడు, సిరిలాక్ గురించి మీ
డాక్టర్ ని సంప్రదించండి. మీ పాపకి సిరిలాక్ అహారంగా
యిచ్చిన ప్రతి పర్యాయము సంపూర్ణ పోషకాహారం
యిచ్చామనే నమ్మకం మీకు మరొకసారి కలుగుతుంది.

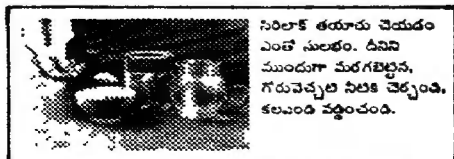
ఆసగా సిరిలాక్ ఇచ్చిన ప్రతి పర్యాయము ఒక ఘన
అహార పదార్థం నుంచి అవసరమైన అన్ని పోషకాలు.
మాంసకృత్తులు, కాలరీలు, పాపకి లభిస్తున్నట్లే. అది
యిస్తూ పోషక పదార్థాల లోపం తొలగించడానికి
మరొకటి ఇవ్వవలసిన అవసరం లేదు.

గోధుమ పెండి, పూర్తి షేగడ పాలు, పంచదార -
రుచికరంగా కలిపి వుండడం చేత సిరిలాక్ ఈ
సంపూర్ణ పోషకత్వం, రుచి లభించాయి. శరీర
నిర్మాణానికి మాంసకృత్తులు, శక్తికి పెండి పదార్థాలు,
క్రొవ్య పదార్థాలు, అన్ని విధాల పెరుగుదలకి అత్యంత
అవసరమైన విటమిన్లు, ఖనిజాలు సిరిలాక్
ఆందచేస్తుంది.

మీ పాపకి సిరిలాక్ ఇవ్వండి—పాప బాగుగా,
ఆరోగ్యంగా పెరగడానికి.

సిరిలాక్® పాలు వుండనే వున్నాయి

సిరిలాక్ తయారు చేయడం
ఎంతో సులభం. దీనిని
ముందుగా మరగబెట్టిన,
గరుచెప్పటి నీటికి చెల్పండి.
కలుపండి వడ్డించండి.

SAA/IFSL/C/2670 TEL

NESTLÉ

కృతజ్ఞత అంతా ప్రభుత్వానికే చెందవలసి ఉంటుంది."

"మే మలా అనుకోము. ప్రభుత్వమనేది ఒక భావమని, మీ మాటలలో ఒక యంత్రమని, అందులో కాటన్ దొరగరూ ఒక సీల అనీ అంగీకరిస్తాము. ఆయన స్థానంలో ఎవరు ఉన్నా ఆ పని చేసేవారే అన్నారు. ఎవరుచేస్తే వారే మా కృతజ్ఞత సందేహారు. కాటన్ కాటన్ గా కాక నిత్యమూ గౌతమీస్నాన పుణ్యస్థల ప్రదాతగానే స్మరింపబడుతుంటుంది. ఇతరులు ఉండటానికి అవకాశం ఉన్న పదవిలో ఉండటం ఆయనకేమీ అనర్హతను అపాదించబడదు."

ఇక ఆది ఆయన విధిగదా అనేది. ఆయన ఆ ఉద్యోగంలో ఉన్నారు గనక ఆ పని చేసే అవకాశం దొరికినమాట మరీ వాస్తవమే. అయితే, ఆయన్ని ఎవరూ గౌతమీనది మీద ఒక అనకట్టు కట్టించ వలసినదిగా ఆజ్ఞాపించలేదు మొట్ట మొదట. పైగా, ఆయన కట్టిస్తే బాగుంటుందంటే పై వారు ప్రతికూలించారు. అందరినీ ఒప్పించి కుయ్యకులు అన్నింటినీ త్రోసి రాజానీ, సర్వవిఘ్నాలనూ జయించి, ఈ మహాకార్యం చేశాడాయన."

ఈ కృతజ్ఞత అంతా ప్రభుత్వానికే చెందాలన్నారు. ప్రజల నుండి పన్ను తీసికొని వారికి సౌకర్యాలేర్పరచటం ప్రభుత్వ విధి. అందులో ప్రభుత్వానికి స్వార్థ దృష్టి ఉండటానికి వీలులేదు. ఈ ప్రభుత్వం అట్టిది కాదు. తనకూ లాభం ఉందని కాటన్ ఎన్నోవిధాల వాదించి చూపితేనే కాని ఈ పనికి అంగీకరించలేదు. ఈ ప్రభుత్వ దృష్టిలో ఇదిఒక లాభసాటి వ్యాపారంతప్ప ప్రజల కోసం చేసేతీరవలసిన పని కాదు. విధి విధానాన్ని అలాఉంచి, కేవలం లౌకిక దృష్టి నుంచి ఆలోచిస్తే కాటన్ లేనిదే ఈ పని ప్రభుత్వం చేసేది కాదు."

అలాటి కాటన్ మేధా, నిరంతరదీక్షా కారణంగా లభించే ఈ పుణ్యస్థలంలో నిత్యమూ స్నానంచేస్తూ, దానితో పీఠదులకు తర్రాబాలిస్తూ ఆయన్ని స్మరింపకపోవటమా? ఎంత అత్యభంశం!"

అభినవ భగీరథుడు

దొరగారి కపోలాలు మరీ అరుణితము లయ్యాయి. వారు లజ్జా భారంతో అన్నారు.

"అయ్యా! భారతీయులు ఇంత కృతజ్ఞులని నేననుకోలేదు. మర్యాదకు మాటలతో కృతజ్ఞత చెప్పటంకాక తమ హృదయంలో ఆతనికి ఇంత శాశ్వత మందిరాన్ని ఏర్పరుస్తారనుకోలేదు. ఇంత అదృష్టవంతుడైన కాటన్ ధన్యుడు. అయ్యా! ఇంకా నన్నునేమీ మీ నుండి దాచుకోలేను. నేనే ఆ అదృష్టవంతుణ్ణి; కాటన్ ను. తమ హృదయ వై శత్రు మూ, వై శత్రు మూ చూచి—ప్రభుత్వాన్ని గూర్చిన తమ అభిప్రాయముతో ఏకీభవించలేకపోయినా—ముగ్ధుణ్ణియ్యాను. నా ఆనంద సూచకంగా తమ కొక మారారులు సమర్పించ దలచుకొన్నాను. బంగళాకు వెళ్ళి అసిస్టెంటు ఇంజనీరుగా చేత పంపుతాను. తమరు తప్పక స్వీకరించాలి."

'నేనే కాటన్ నన్న' మాట విన్నగానే చయములుగారు సంభ్రమంగా రెండడుగులు వెనక్కు వేశారు. వాకొనగాని మహానందం వారిని పురికితులను జేసింది. కన్నులు మిలమిలలాడినాయి. చరితకుండల కాంతులు కపోలారుణి మలతో తళతళలాడినాయి, అన్నారు.

"అబ్బ! ఎంత సుదినం! ఒక గ్రామానికి కాదు, పట్టణానికి కాదు—దేశానికెల్లా అన్నదాతలయిన మహామభావుడా నాతో ఇంతసేపూ నిలుచుని ఘాట్లాడి, నన్ను నూరాణులిచ్చి నత్కరించదలచినది! ఇంత అదృష్టం పడుతుందనుకోలేదు. బాబూ! సహజోక్తి తప్ప ఎఱుగని ఈ ఛాందసుని మాటలు మిమ్మల్ని ఇంతగా ఆకర్షించాయా! మీరింత సరసులా! ఇది జాననటం ఎలాగ? కాదనటం ఎలాగ? తమవంటివారు తామై మెచ్చి యిస్తూ న్నువుడు కాదనటం అవినయ సూచకమేమో! కాని, అవుననటం మట్టుకెలాగ? ఈ ఔదార్యం తనకు సహజమయినట్లే ఔచిత్య వివేచనమున్నూ; కనుక ఫరవాలేదు. అయ్యా! నేను చయనం చేసినవాణ్ణి; అప్రతిగ్రహణ

నియమంకలవాణ్ణి! గ్రాసవాసోదైన్యం లేనివాణ్ణి; అన్యధా భావించకండి. చయములు యెట్టివాడో ఈ మండలానికంతకూ తెలుసు."

దొరగారు చిన్నబుచ్చుకొన్నట్టు అయినారు. పాగా ఆయన అన్నారు.

"అయ్యా! చయములుగారూ! తమరలా సెలవిస్తే గాదు. అంత గంభీరులయిన దొరగారూ ఎంత చిన్నబుచ్చుకున్నట్టుయినారో చూడండి! వారు కాయనల్లోకి తొలిసారి నీరు ప్రవహించి నప్పుడు కూడా మీ ఆ మాటలు విన్నప్పుడు పొందినంతటి సంతోషాన్ని పొందలేదు. అనకట్టు పని అగిపోయినప్పుడు కూడా మీరు గ్రహించనటంతోటే పొందిన ఖిన్నతను పొందలేదు. కాలవపై పర్యవేక్షణకు వచ్చి గుఱ్ఱాలను బంగళాలో వదిలి ఇలా వచ్చాము. అసలే మీ వంటివారంటే నీరికి అసక్తి. మిమ్మల్నిచూస్తూ నడుస్తున్నవారు మీ శ్లోకము విని అగిపోయారు. తనపట్ల భారతజాతి చూపే కృతజ్ఞతకు విహ్వాంగా మిమ్ము గుర్తించి ఉప్పొంగిపోయినవారు దానికి క్రుంగుపాటుగా చిన్నబుచ్చుకోవటం భావ్యమా? ఆలోచించండి పెద్దలు."

చయములుగారు కనులు మూసికొని ఒక్క నిమిషం ఆలోచించారు; అన్నారు.

"సరే! తుని తగవుగా నాకొకటే మార్గం స్ఫురిస్తోంది. ఆ మహామభావుడికి తృప్తి కలుగుతుంది. నాకూ ఆనందమవుతుంది. మా అగ్రహారానికి రామాలయం లేదు. అప్పుడప్పుడు ఏ ముష్టి ఎత్తయినా కట్టించామా అనిపించేది. కాని అగ్నిహోత్రం విడువ వీలులేక పడినదికాదు. సరే, ఈనాటికి ఘటన ఉన్నది కాబోలు! దీన్ని అందుకు వినియోగిస్తాను."

"మీ కృతజ్ఞతనూ, హృదయ నైర్మల్య వైశాల్యాలనూ చూచే ముగ్ధుణ్ణియిన నన్ను మీ నిస్వహిత్యం దిగ్భ్రాంతుణ్ణి చేసింది. మీకేలా ఇష్టమయితే అలా వినియోగించండి. మీ చేతితో జరిగితే అదే పదివేలు. మీ సంప్రదాయప్రకారం మీకు నమస్కరించాలనిపిస్తోంది. పాదాలు స్పృశించవచ్చునా?"

"ఎంతమాట!" అన్నారు చయములుగారు.

పాదభివందనం చేయటానికి అనసరులయ్యారు దొరగారు. చయములుగారి గంభీరకంఠం నుండి గౌతమీ సదృశములయిన ఆశీర్వాదాలు ఇలా వెలువడినాయి అప్రయత్నంగా:

"దీర్ఘాయురారోగై శ్రవ్యర్యాభి వృద్ధిరస్తు"
"సమానానా ముత్తమ శ్లోకోఽస్తు."

* * *

[ఇది నిజంగా జరిగినదని, తమ తాతగారు తమకు చెప్పినారని, నాకుచెప్పిన శ్రీ ఎస్. చలవతిరావుగారికి కృతజ్ఞత. శ్లోకము నేను వ్రాసినది.]

—“అనంతం” ★

“లక్ష్మి సాయంత్రం వెళ్ళిపోతుందిరా” అంది అమ్మ.

“ఉహూ..” అని ఊరుకున్నాను. అంత కంటే ముందుకెళ్ళి, “ఇప్పుడే ఏం తొంద రొచ్చింది. నాల్గు రోజులుండి వెళ్ళొచ్చుగా?” అనే ధైర్యంలేదు నాకు.

చిన్న ఇల్లు — చిన్న జీతం — చిన్న జీవితం.

ఒక్కమనిషి పెరిగితే — ఇల్లు ఇరుకు — బడ్జెట్ తారుమారు — ఎటూ తోచక బేజారు.

“లక్ష్మి సాయంత్రం వెళ్ళిపోతుందిట.” చెప్పింది నా శ్రీమతి.

“అమ్మ చెప్పింది” అన్నాను.

“చీర కాకపోయినా, కనీసం జాకెట్టు గుడ్డయినా పెట్టాలి. అలాగే ఏర్లాడికి ఓ జత చొక్కా — నిక్కరు...” అంటూ నా ముఖంలోకి చూసి అగిపోయింది.

“పెట్టు... నీ దగ్గర డబ్బులుంటే.”

అన్నాను.

నా స్తోమత — అనమర్తత బాగా తెలుసు శ్రీమతికి. ఈ రోజు క్రొత్తగా చెప్పివేరేమీ లేదు. అందుకే మారుమాట్లాడకుండా ఊరు కుంది.

నేను సాయంత్రం ఇంటికొచ్చేటప్పటికి లక్ష్మి వెళ్ళిపోయింది. “చెల్లెలు వెళ్ళిపోతుంటే, కనీసం బస్సు ఛార్జీలుకూడా పెట్టలేదు. వెధవ” అందిట అమ్మ.

శ్రీమతి చెప్పింది.

అమ్మ అంటే అంది. అమ్మ అన్నమాట లన్నీ అక్షరాల... అంటే, ‘వెధవ’ అన్నమాట కూడా శ్రీమతి నాతో చెప్పటంలోగల ఉద్దేశ్యం? తన దృష్టిలోకూడా నేను వెధవనా?

తల్లి తిట్ పర్వాలేదు. కానీ పెళ్ళాం కూడా...

అవమానం ... సిగ్గు ... ఆత్మాభిమానం వున్న వాడెవడైనా ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడు. మరైతే నాకు ఆత్మాభిమానం వున్నట్లా? లేనట్లా?

ఆత్మహత్య చేసుకోలేదుకన్న లేనట్లే!

ఏమిటో జీవితం మరి చప్ప చప్పగా తయారైంది.

గౌరవతోక ఆదాయం. అధిక వ్యయం. నేను—శ్రీమతి, అమ్మ, ముగ్గురు పిల్లలు — మొత్తం ఆరుగురం. ఎనిమిది వందల జీతం. కటింగులు పోసు చేతికొచ్చేది ఆరు వందలు. ఇంటి అద్దె రెండు వందలు. పాఠశాల వంద. మిగిలిన సగం జీతంలో ఆరుగురం బ్రతకాలి.

ఇంతకంటే తక్కువ ఆదాయం వచ్చేవాళ్ళ సంగతి?

“వాళ్ళ సంగతి మనకెందుకు? మనసంగతి మనం చూసుకుందాం” శ్రీమతి.

నిజమే. ఎవడి స్వార్థం వాడు చూసుకో

"హెమిట్! కథ అట్టం తిరిగింది!"

అమర హెమట్

స్రిశైట్టి
శ్రీనివాసరావు

దామిద్ ! కథ అద్దం తిరిగింది !

వారి. ఎవరెలా ఏడిస్తేనేం ? స్వార్థం లేకపోతే మామూలు మనిషి ఎలా అవుతాడు ?

రెండ్రోజులయ్యింది అమ్మనాతో మాట్లాడి. అంటే నా మీద కోపం వచ్చిందన్నమాట.

ఇలా అమ్మకు నా మీద చాలాసార్లు వచ్చింది కోపం.

చెల్లి పెళ్ళికి డబ్బు సర్దులేస్తప్పుడు, బావగార్ని పండక్కి పిలిచి కట్నం చదివించ నప్పుడు, అక్కచెల్లెళ్ళు వచ్చి చెల్లెళ్ళుడంతా చీర - జాకెట్టు పెట్టనప్పుడు ... ఇలా ఎన్నో సార్లు ... ఏవో చేయలేదని, జరుపలేదని.

ఏటన్నిటికీ కారణం ... అర్థికంగా నా బలహీనతే. కేవలం జీతం రాళ్ళమీదే ఆధారపడి బ్రతికేవాడిని.

బంధువులేకానీండి, మిత్రులేకానీండి ... ఇంటికి వస్తున్నారంటే భయం. ఒక కప్ప టీ ఇవ్వగలవో లేదోనని.

ఎంతైనా అమ్మకదా ! ఆమె మాట్లాడ పోయినంత మాత్రాన నేనే చెల్లి పలకరిస్తే తప్పేముంది !

అందుకే "ఏమ్మా ! అట్లావున్నావ్ ? వంటల్లో బాగోలేదా ?" అన్నాను.

"ఎందుకు బాగోలేదు. బాగానేవుంది. నేను మీ అన్నయ్య దగ్గరకు వెళ్దామనుకుంటున్నాను. లేవు అదివారం నన్ను వాడిదగ్గర వదిలేసిరా" అంది.

ఇదీ మామూలే. అమ్మకు కోపంవచ్చి నవ్వుడల్లా అన్నయ్య దగ్గరకు వెళ్ళిపోతానటం. కానీ, వెళ్ళిన నాలుగోజులకే మళ్ళీ తిరిగి రావటమూ మామూలే. అమ్మకి - వదిలనకి వడదుమరి.

అయినా, అన్నయ్యంటేనే అమ్మకు ఇష్టం.

అన్నయ్య అమ్మ అడిగినంత డబ్బు ఇస్తాడు. డబ్బంటే లెక్కలేని మనిషి. సంపాదనంతో తెలివి మనిషి అన్నయ్య.

నాకు అది చేతకాదు కనుక నేను అమ్మకు ఇవ్వగలిగింది ఒక్కటే! నా దగ్గరుంచుకుని నేను - శ్రీమతి అమ్మకు సేవచేయటం.

అన్నయ్య ఇచ్చే డబ్బుమొందు మేము చేసే సేవలు అమ్మకు విలువైనవిగా అనిపించలేదనటం నిజం.

అందుక్కారణమూ లేకపోలేదు. నాన్న చేసింది చిన్న ఉద్యోగం. ఎప్పుడూ డబ్బుకిబ్బందే. అందుకనే ఇద్దరి కొడుకుల్లో అమ్మకు కావల్సిన డబ్బు ఇవ్వగలిగే అన్నయ్యంటే అమెకు ఇష్టం. నాన్నమాదిరే నేను. నాన్నమీదున్న చిన్ననూపే నామీదవుంది అమ్మకు. నాన్నలాగానే నేను తెలివితక్కువవాడినని అమ్మ అభిప్రాయం. తెలివి గల వాడినైతే డబ్బెందుకు సంపాదించలేక పోతున్నాను ?

ఆటోమాటిక్ రిస్ప్వాచ్

కేవలం రు. 25/- మాత్రమే 21 జనవరీ హెచ్.ఎం.టి. ఆటోమాటిక్ రిస్ప్వాచ్ చెన్ పద్ధతితో, 7 సంవత్సరముల గ్యారంటీతో కేవలం రు. 25/- మాత్రమే అభిస్తుంది. కావలసినవారు పోస్ట్ బి, మరియు ప్యాకింగ్ ఖర్చుల సమిత్తం అదనంగా రు. 10-95 ను క్రింది అడ్రసుకు పంపవలెను.

BASANT TRADING Co., (A)
P O LALBIGHA, (NAWADAH).

డా. పి. వి. కె. రావు, B.A.

వైద్య విద్యార్థి, వైద్యవార్య, పెక్స్ పెషియన్స్ వివాహము వాయిదా వేయ నవనరం లేదు. వాస్తవ యోగం, నరముల బంహీనత, శ్రీమన్మలనము లకు ఆయుర్వేద చికిత్స పొప్పద్వారా చికిత్స కలదు

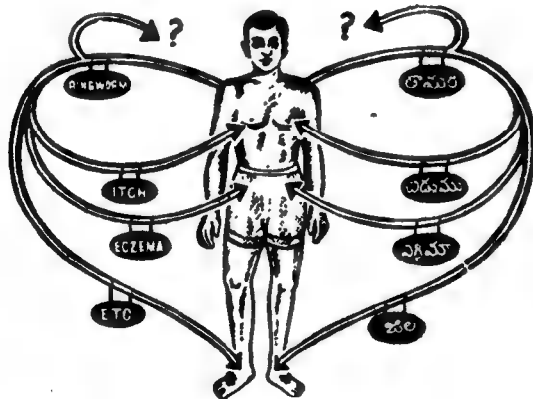
రాహుస్ క్రినిక్

టి బి. రోడ్, తెనాలి
ఫోన్ : 3700 & 4010.

ఇదిమీకు చాలాఉపయోగం

మీకు వ్యవహారధర్మిన అనేతెలుగువున్నకం చాలాఉపయోగం. అందు లో ఆస్తి, కొన్నా, అమ్మనా తోనుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, వ్యాపార, పరిశ్రమలకె లాంటి లైసెన్సులు తోనుకోవాలి, అన్నిమతాల వివాహ, విడాకుల నిబంధనలు స్త్రీ పురుషుల ఆస్తి హక్కులు, చెడ్డవారితో ప్రమాదం రాబోతే పోలీసురక్షణకు వెళుకోవాలి, ఇంట్లో సులాలకెలా ధరగూస్తు పంపాలి, లాడ్జింగుల్లో వ్యభిచారనిరోధరూలు, పాటినుంచే రక్షణవివరాలు, మారుతెలుసుకోదగిన అనేక చట్టాలవివరాలు, నోట్సు, దస్తావేజులు, ఒప్పందాలు, ఫిట్నెస్సు, ఫిర్యాదులు ఉత్తరాలు ఎలావ్రాయాలి, పాటివివిధ నమూనాలు అందున్నాయి. సుమారు 300 పేజీల పుస్తకం. ధర రూ. 12. వి. పి. హాస్టుబుర్లు రూ. 3. అదనం. దేశసేవ ప్రచురణలు, నెం. 2, ఇందిరా నగరు, వెంగళరావు నగరు లూంకు సమీపాన ప్రాదరాబాదు. 500890కు, మీ ఉపయోగానికి వ్యవహారధర్మిని పుస్తకం జెకటి వి. పి. హాస్టుబుర్ల మీకు పంపించమని సేద ఉత్తరం వ్రాయండి

ఎ.జెస్

రింగ్ సోలిన్

తామర, చిదుము మరియు ఎగ్గివా మున్నగు చర్మవ్యాధులకు శ్రేష్ఠమైనది

SAGSON'S CHEMICAL CO.,
MADRAS-81

బిడ్డ తప్పుకేసుంటే వద్దని వారిని మంచివారై చూపించవలసిన మాతృమూర్తి— ఆ తప్పు చేయకపోవటం అసమర్థతగా ఎంచి అప్రయోజకుడుగా చూడటం ఎంత వరకు సమంజసం ?

కొడుకు సంపాదనతో తెలిసి, ఆర్థిక స్థానము తెలిసి, అతడి శక్తికి మించిన ఖర్చులు పెట్టటంలేదని బాధించటం—పరోక్షంగా, అతన్ని డబ్బు సంపాదనకై అడ్డదారులు వెతుక్కోవటమేగా ?

అమ్మ ఇష్టప్రకారమే ఆదివారం ఫస్టు బస్సులో తీసుకెళ్ళి అన్నయ్య దగ్గర వదిలి వచ్చాను.

* * *

ఇంట్లోకి వచ్చే సరికి శ్రీమతి ముఖం మార్చుకుని వుంది.

“ఏం అలా వున్నావ్ ? వాంట్స్ ఏదైనా సలతగా వుందా ?” అన్నాను చెయ్యి పట్టుకో బోతూ. అమ్మ లేదు కనుక కాస్త చొరవ తీసుకున్నాను.

“ఈ ఇంటి చాకిరీ చేసి చేసి నా ఎముకలు అరిగిపోతున్నాయి. ఏమిటో గుండెల్లో దడ— నీరసం. ఇక నా వల్ల కాదు; ఈ సంపాదన చేయటం. నెలకు రెండు వేలు ఆదాయం వుండి, ఇంటిలో పనిమనిషి, వంటమనిషి వుండి టైముకు అన్ని అమరిపోతూ వుంటే, హాయిగా మంచంమీద పడుకుని ఏ నవలో చదువుకుంటూ కూర్చునే జీవితం వుంటే ఇంకేం కావాలి ? మనకు ఆ అదృష్టం కూడానా ? ప్రాద్విస్త మానమూ చెల్లెచాకిరీ తప్ప.” మనసులో దాదలై పుట్టేసింది.

అటు అమ్మ — ఇటు శ్రీమతి.

ఇద్దరినీ ఒకటే మనస్తత్వం.

పొరుగుళ్ళ పిల్లలు కాన్వెంటుల్లో చదువు కుంటుంటే, మా పిల్లలు మామూలు గవర్నమెంటు స్కూళ్ళల్లో చదువుకుంటున్నారని కోపం. ఇన్నేర్బుగా ఉద్యోగం చేస్తున్నా... ఇంత బంగారమని కాని...రిటైర్మెంట్ తర్వాత ఉండేందుకు ఓ ఇల్లు కాని, బ్యాంకులో ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్ కాని ఏర్పాటు చేసుకోలేకపోయానని కోపం. ఏడాదికోకసారి తిరుపత్, మరో చోటుకో తీసుకు వెళ్ళటంలేదని కోపం. అందరిలా తరమా సినిమాలకని... వండుగ పండక్కి అందరికీ కొత్త బట్టలు ఉండవని కోపం... ఇలా వామీద శ్రీమతికి కోపానికి కారణాలు కొక్కొక్కాయి.

ఇన్ని మాటలెందుకు ? శ్రీమతికి నా మీదున్న అభిప్రాయం ఈజీగా చెప్పాలంటే, శ్రీమతి ఒకరోజు నాతో చెప్పిన ఆ విషయం చాలు.

“రాజాలంటే సంబంధం వదిలేశాడు మా నాన్న. బ్యాంకులో పన్నేస్తాడతను. ఉద్యోగం

మంచిది అయినా, జీతం తప్ప పై సంపాదన వుండదని ఆ సంబంధం వదిలేశారు. అదే టైములో మీ సంబంధం వచ్చింది. మీరు చేసేది గుమాస్తా ఉద్యోగమేయ్యోనా, మీ డిపార్టుమెంటులో పై సంపాదన బాగా ఉంటుందన్న ఉద్దేశ్యంతోనే మా నాన్న మీ సంబంధం పెట్టి చేశాడు. అందుకే అనుకున్నదానికంటే మీకు కట్టం ఐదు వేలు ఎక్కువ కూడ ఇచ్చింది. కానీ, మీ ప్రయోజకత్వం చూశాక మా నాన్న పారబడ్డారని తెలుసుకున్నాను.”

శ్రీమతి చెప్పింది. ఏది ‘డంగ్’ అయి పోయాను. కుర్రాడి చదువు, ఉద్యోగం, ఫేమిలీ బేక్ గ్రౌండ్స్ బట్టి కట్టం లేదు నిర్ణయించ బడుతుందని తెలుసుకొని... ఉద్యోగం చిన్నదైనా వస్తేనే డిపార్టుమెంటును బట్టి కూడ కట్టం లేదు మారుతుందని అప్పడే తెలుసుకున్నాను.

“అందుకే, చదువుకున్న కుర్రాళ్ళూ, మీ చదువుకు తగ్గ ఉద్యోగం దొరక్కపోయినా పర్యటేదు, చిన్న ఉద్యోగమే అయినా, మంచి డిపార్టుమెంటు, అంటే పై రాబడి వుండే డిపార్టుమెంటును సెలక్టు చేసుకోండి. అప్పుడు కట్టాని మార్కెట్లో మంచి రేటు వలుకు తుంది మీకు. ఆ డబ్బు మదుపుపెట్టి ‘సైదు బిజినెస్’ చేసుకోవచ్చు.”

అటు అమ్మకి— ఇటు శ్రీమతికి ఇద్దరికీ ఒకటే అభిప్రాయం నా మీద.

ఇంతకంటే దారుణం ఏముంటుంది ?

కన్నతల్లి — కట్టుకున్న ఇల్లాలు ఇద్దరూ కోరుకునేది ఒక్కటే.

నేను పై సంపాదన సంపాదించాలి. దాంతో వాళ్ళ సుఖపడాలి.

ఏమైతేనేం, ఇన్నాళ్ళకు, “ఉద్యోగం వున్నది లక్షణం” అన్నట్లు, ‘లంచం వున్న కోవటం వున్నది లక్షణం’ అన్న నమ్మకాన్ని తెలుసు కున్నాను.

అందుకే ఇంతకాలం ఏదైతే చేయకూడదని

అనుకున్నానో, ఇప్పుడు అదే ... పై సంపాదన చేయటానికే నిశ్చయించుకున్నాను.

* * *

“మీ బిల్లు పాన్ ఆయి పోతుంది. ‘పార్మాలిటీస్’ చేసేసి చెక్కు తీసుకువెళ్లిపోవచ్చు” అన్నాను చెక్కుకోసం వచ్చిన కంట్రాక్టరుతో.

“చెక్కు ఇప్పించండి. కేష్ చేసుకొచ్చి డబ్బు కట్టేస్తాను.” అన్నాడతను.

“అదేంకుదరదు. ముందు పేమంట్ అయ్యాకే చెక్కు ఇచ్చేది.” గట్టిగానే చెప్పాను.

“ఇప్పుడు నా దగ్గర కేష్ లేదుపోర్, చెక్కిస్తే కేష్ చేసుకుని వచ్చి ఇస్తాను” అన్నాడు.

నా మొదటి కేసు ఏడు. చెక్కు తీసు కున్నాక ఎగనామంపెట్టే ... నో...నో...నో... ఏడు చెయ్యడానికే పోవటానికి ఏదైదు.

“అయితే రేపాచ్చి తీసుకువెళ్ళండి చెక్కు. ఇంకోవిషయం, ఈ బిల్లు మీద చెయ్యిరూపాయ లివ్వాలంటుంది” అన్నాను.

“అదేమిటి ? మున్నెవరే బిల్లుకు చెయ్యి రూపాయలు ? వన్ వర్సెంట్ ఇస్తున్నాం. ఆ రెక్కన మూడొందలొస్తుంది” అన్నాడు.

“ఆ రేట్లు పాతరేట్లు, అప్పటికే ఇప్పటికీ ధరల్లో ఎంత మార్పురాలేదు. అందుకే మీ రేట్లు కూడ పెంచాలి. (ఫీ వర్సెంట్ చేసుకోండి. చెయ్యిఇచ్చి చెక్కు తీసుకెళ్ళండి.” అచ్చితంగా చెప్పేశాను.

“నావల్ల కాదు, వన్ వర్సెంట్ ప్రకారం ఇస్తాను. అంతకుమించి ఇవ్వలేను... ఇవ్వను.” నా అంత అచ్చితంగామా చెప్పాడతను.

“ఇవ్వకపోతే మీ బిల్లు పాసుకాదు” అన్నాను.

“ఏలా పాసుకాదు నేనూ చూస్తాను” అంటూ లేచాడు.

“చూస్తా” అన్నాను రెక్కలేనగా.

కోపంగా వెళ్లిపోయాడు కంట్రాక్టరు.

పెడడికోసం ఇస్తాడు అడిగినంత, కాస్త మెత్తగా వుంటే వాళ్ళి చెయ్యి చూపిస్తాను,

“ఓ గంటసేపు ఇలాగే ఆక్రమిండ్ల సాగ్!
మెంట్రికెట్ ఆట ఆడుకుంటే!!

మొత్తానికి గట్టిగానే అడిగాను. నా ప్రవర్తనకు నాకే ఆశ్చర్యమేసింది లంచం తీసుకోవటం అంటే భయపడే నేను ఎలా మాట్లాడానా అనిపించింది.

ఆరోజు రాత్రి శ్రీమతితో చెప్పాను, వెయ్యిరూపాయలు రాబోతున్నాయని.

ముందు ఆశ్చర్యపోయానా, నేను, “నిజం—ఒట్టు” అన్నమీదట నమ్మేసింది శ్రీమతి.

“మరైతే ఒకపని చేద్దాం, మొట్టమొదటి పై సంపాదన కనుక అందులోనుంచి ఓ వంద దేవుడికి తీసి ప్రక్కన పెద్దాం” అంది.

గాడ్ ■ గ్రేట్... అడక్కుండానే నాలా కొట్టేస్తున్నాడు.

తనకో చీర... నాకో జత బట్టలు... పిల్లలకు అపి ఇవ్వ, మొత్తానికి మిగిలిన తొమ్మిది వందలకు లెక్క చెప్పేసింది శ్రీమతి.

నీ ఇష్టం అలానే కానీ అన్నాను.

ఎవ్వడూ సీరియస్ గా, సమస్యల బరువుతో సతమతమైపోతూవుండే శ్రీమతి ముఖంలో ఏదో వెలుగు—తేలదనం కన్పడింది ఈరోజు. నాకు ఏదో రిలీఫ్ అనిపించింది.

కారణం—తీరని కోరికలు కొన్ని మూతం తీర్చుకునే అవకాశం దొరికినందుకేనా? కావచ్చు, మధ్యతరగతి మనుషుల్లో పేరుకున్న నిరాశ నివృత్తాలకు కారణం... కోరికలు తీర్చుకోలేని ఆశక్తత కావచ్చు. అందుకే డబ్బు చేతికందిన రోజు నాళ్ళు పొందే ఆనందం తాత్కాలికమైనా అదొక అనిర్వచనీయమైన అనుభూతి నాళ్ళకు. అల్పసంతోషాలు.

మర్నాడు... రెండోనాడుకూడ రాలేదు కంట్రాక్టురు.

డబ్బు కోసం ప్రయత్నం చేస్తూవుంటాడనుకున్నాను. మూడోరోజు మేనేజరుగారు పిలుస్తే వెళ్ళాను.

“సీమీద కంట్రాక్టర్ శివరామన్ కంప్లైంట్ చేస్తూ హెచ్చరికలు తెలిగించి ఇచ్చాడట. వెయ్యి రూపాయలడిగావటానికీ బిల్లు పాస్ చేయటానికి. ఎంక్వయిరికి—జనరల్ మేనేజర్ గారు వస్తున్నారని ఎల్లండి” అన్నారు మేనేజర్ గారు.

బిక్కచచ్చిపోయాను నేను.

నేను—శ్రీమతి కన్నకలలన్నీ కరిగి పోయాయి. నాళ్ళంతా చల్లబడిపోయి నట్లయ్యింది. మాట్లాడాలంటే నోరు పెగలటం లేదు. మైండ్ పూర్తిగా పనిచేయటం మానేసింది.

ఎందుకిలా మొదటి ప్రయత్నమే బెడిసి కొట్టింది. టీకిల్ చెయ్యటం సరిగ్గా లేకనా? లేక దేవుడికిచ్చిన నాలా సరిపోకనా?

ఆ రోజంతా మనశ్శాంతి కరువయ్యింది.

రాత్రి ఇంటికి వెళ్ళాక,

“పండక్కి ‘డిస్కంట్’ ఇస్తున్నారంటే

14 ఆంధ్రవనితాపత్రిక 23-12-83

దామిదీ! కథ అద్దం తిరిగింది !

చీరలమీద. ప్రక్రింటి ప్రశ్ననేజిగారు తీసుకున్నారు రెండు చీరలు. చాలా బాగున్నాయండి. మీరు పరిష్కరిస్తే నేనూ రెండు చీరలు కొనుక్కుంటాను. చూద్దాం... డబ్బు సరిపోతేలేరండి... ఏం మాట్లాడలేం? డబ్బు చేతికొచ్చిందా?” అని అడుగుతున్న శ్రీమతికి ఏమని సమాధానం చెప్పను?

“ఇంకా అందలేదు” అన్నాను.

“అందేకేరండి.” అంటూ సమాధానం చెప్పకుంది శ్రీమతి.

మర్నాడు ఉదయం మేనేజరు పిలిస్తే రూంలోకి వెళ్ళాను.

“రేపేగా ఎంక్వయిరి. జి.ఎం. వస్తున్నాడు తెలుసుగా?” అన్నాడు మేనేజరు కళ్ళద్వారాల్లోంచి అదోలా చూసి.

ఏని మౌనంగా వుండిపోయాను.

“ఏం చేద్దామనుకుంటున్నావ్. జి.ఎం. సంగతి తెలుసుకదా, ఎంక్వయిరిలో నీ మీద ‘ఎలిగేషన్’ బుజువయితే...” అంటూ ఆగాడు నా ముఖంలోకి ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ.

నాకేం చెప్పాలో తెలియలేదు. ఇలాంటి విషయాల్లో ఎ.బి.సి. డి.లు తెలియనివాడి నా మౌనం చూసి అతడే అన్నాడు.

“నీకో ఉపాయం చెప్తాను, చేస్తావా?”

అని.

“ఏమిటి?” అన్నట్లు చూశాను.

“ఓ అయిదువేలు ప్లా. అంతా నాకే ననుకొనేవ్. జి.ఎం.కి—నాకు సగం—సగం. ఎంక్వయిరి రిపోర్టు నీకు ఫేవర్ బుల్ గా వచ్చేటట్లు చూపాస్తాను.” అన్నాడు.

దీన్నేమంటారు? కాకుల్ గొట్టి రాబందు లకు వెయ్యటమనా? చిన్న చేపను పెద్దచేప తినటమనా?

నాకేం వివరణలేదు. అయిదు వేలు అన్నమాట తప్ప.

“ఆలోచించుకో. సాయంత్రానికల్లా ఏ విషయం చెప్పాలి.” అన్నాడు మేనేజరు మళ్ళీ.

ఆక్కడనుంచి లేచి వచ్చేశాను.

ఇదువేలు ఇవ్వటం నావల్ల కాని పని. అందుకే మేనేజర్ ని మళ్ళీ కలవలేదు.

* * *

మర్నాడు జి.ఎం.గారు వచ్చారు. నామీద కంప్లైంట్ తెలిగించి ఇచ్చిన ‘శివరామన్’ వచ్చాడు.

అప్రీసంతా గందరగోళంగా వుంది.

“పూర్ ఫెయిల్... అత్యాకాశితే ఏమవుతుందో తెలియని పాపం. అందుకే ఇరుక్కున్నాడు.”

నామీద కామెంట్స్ పాస్ చేస్తున్నారని స్టాఫ్ మెంబర్లు.

ఏ క్షణాన నాకు మేనేజర్ గారి దగ్గరనుండి

పిలుపు వస్తుందోనని ఎదురుచూస్తున్నాను నేను.

అనుకున్న సమయం రానేవచ్చింది.

నేను భయపడుతూనే మేనేజర్ గారి రూంలోకి ప్రవేశించాను. రూం లోవల, జి.ఎం.గారు, మేనేజరుగారు, శివరామన్, స్టేవ్ కూర్చుని వున్నారు.

నన్నూ కూర్చోమన్నారు.

మేనేజర్ గారి ముఖం సీరియస్ గా వుంది.

జి.ఎం. ముఖంలోకి చూసే ధైర్యంలేదు నాకు.

ఎదురుగావున్న గోడకు వ్రేలాడుతున్న జాతి పిత వలం బోసి నోటితో నన్ను చూసి నవ్వు తున్నట్లు అనిపించింది.

ముందుగా కొన్ని ఇతర ప్రశ్నలు అడిగిన పిమ్మట అసలు పాయింటుకు వచ్చారు జి.ఎం.

ఒక టెలిగ్రాం కాయితం శివరామన్ కి చూపిస్తూ, “ఇది మీరిచ్చిందే అనుకుంటాను.” అన్నాడు జి.ఎం.

శివరామన్ ఏం సమాధానం చెబుతాడోనని నా గుండె అతి వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

ఆ క్షణంలో జి.ఎం గారు, మేనేజర్ గారు ‘కాలం తీరిన జీవుణ్ణి ఎత్తుకుపోవటానికి వచ్చిన యమభటుల్లా కనిపించారు నాకు.’

శివరామన్ ముఖంలోకి దీనంగా చూశాను నేను.

మరుక్షణం, “ఈ టెలిగ్రాం నేను ఇవ్వలేదు” అన్నాడు శివరామన్.

అంతే; అప్పటివరకు ఉన్న నాలో టెన్షన్ ఒక్కసారిగా దిగిపోయింది.

“క్రింద మీ పేరువుంది. మీరివ్వకపోతే మీ పేరుతో ఎవ్వరిస్తారు? సరిగ్గా చెప్పండి” అన్నారు జి.ఎం. అధికార స్వరంతో.

“నేన్నేలే ఇవ్వలేదు. నా పేరుతో ఎవ్వరైనా ఇచ్చారేమో” అన్నాడు శివరామన్.

“మీరివ్వలేదనరే. పోనీ మీ బిల్లు పాస్ చేయటానికి లంచం క్రింద ఇతను వెయ్యి రూపాయలు డిమాండ్ చేశాడారేదా?” జి.ఎం. అడిగారు.

“లేదు” అన్నాడు శివరామన్.

అంతే ఎంక్వయిరిలో నా మీద ఎలిగేషన్ నిరూపించబడనట్లు తెలిపోయింది.

అయితే శివరామన్ మొదట కంప్లైంట్ ఇచ్చి, తర్వాత ఇవ్వలేదని ఎందుకు అబద్ధం చెప్పాడో ఎవ్వరికీ అంతుపట్టని విషయం.

అది నాకు—శ్రీమతికే తెలుసు.

కొనిపెట్టానన్న చీరలు కొనిపెట్టకపోగా, శివరామన్ చేత ఆ టెలిగ్రాం తను ఇవ్వలేదని చెప్పించటానికి, అతడు డిమాండ్ చేసిన వెయ్యి రూపాయల కోసం శ్రీమతి చేతిగాజులు అమ్మేవల్సి వచ్చింది. ఆ రహస్యం మా ఇద్దరికే తెలుసు.

ఈసారి మెళ్ళో గొలుసుకూడ అమ్మేస్తాననుకుండేమో, శ్రీమతి నన్ను పైసంపాదన గురించి మరెప్పుడూ అడగలేదు. ★

ట్రైలో

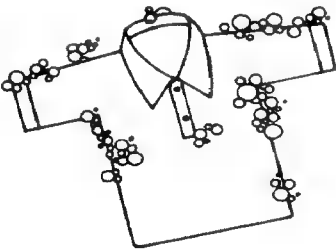
ఉపయోగించడానికి మీకొక
మంచి కారణం:

ఇతర ప్రముఖ డిటర్జెంట్ బిల్లలకన్న
దీని ధర 30% తక్కువ.

ఇవిగో, ఇంకా మూడు కారణాలు:

మరింత నురుగు

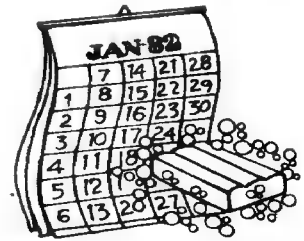
దీని సమృద్ధమైన నురుగు మరే
డిటర్జెంట్ బిల్లకన్న ఎక్కువ
బట్టలను శుభ్రం చేస్తుంది.

మరింత ఉత్తేజ శక్తి

అతిగా మాసిన బట్టల్ని కూడ
చక్కగా శుభ్రం చేయగలిగి ట్రైలో
అందులోనే ఉన్న ప్లాస్టా తెల్లబే
బట్టలకు వాటి అసలు తెల్లదనపు
మెరుపు తెస్తుంది.

మరింత మన్నిక

ట్రైలో నులుపుగా మెత్తబడిపోదు.
అందుకే అందులో వృధాపోయేది
ఎంత మాత్రం ఉండదు. పూర్తిగా
అరిగిపోయేదాకా ట్రైలోను వాడవచ్చు.

ట్రైలో — మరింత ఉపయోగకరమైన నీటి డిటర్జెంట్ బిల్ల.

Godrej
ఉస్మాడు

శ్రీమతి యక్షగానం

గ్రామీణి మదిరెడ్డినులోచన

“నీ కష్టం నేను గ్రహించాను దిద్దా!”
అన్నదామె.

“మీరు ఎంత గ్రహించినా, నా కష్టం ఊహించలేరు స్వామీ. మావారు పూర్తిగా మారిపోయారు. అమ్మ, అమ్మంటూ అల్లాడతారు. మందో, మాకో పెట్టారు స్వామీ...”

ముకుందాదేవి మొహాన చిరునవ్వు వెలిసింది.

“నాకు తెలుసు దిద్దా! మా అమ్మను నువ్వు గౌరవించకపోతే, మీ వాళ్ళు రావద్దంటున్నాడు...”

“వదివేలుస్వామీ... వదివేలు అమ్మ అలాగే అంటున్నాడు.

“నిన్ను వదిలితే నాకు మరో భార్య దొరుకుతుంది కాని, మరో అమ్మ దొరకదు...”

“అంటున్నాడు, నిజమే స్వామీ ... యెలా గ్రహించారు. నా కాపురం కాపాడండి!...” ఆ స్త్రీ సాష్టింగనడి నమస్కరించింది.

“ఒక నమస్కారం చేసి వెళ్ళండి. అంతా చక్కపడుతుంది.”

“నమస్కారం ఏమిటో స్వామీ! నా కాపురం చక్కబడితే అభిషేకం, ఆర్పణ చేస్తాను.”

“కాని ఒక్కమాట...”

“సెలవీయండి.”

“మీ వారితో వాదనకు దిగకు. ప్రేమగా ఉన్నట్టు నటించు. అది ముఖ్యం.”

“మంచిది స్వామీ...”

(గత పంచిత తరువాయి)

ఆమె వెళ్లిపోయింది. నీలు హృదయంపై పెద్ద భారం దిగింది. ఆమె తేలికగా నిట్టూర్చి ఇటుతిరిగి వక్కలో బల్లెం దిగినంతగా ఉలికిపడింది.

రాయుడి భార్య కూర్చున్నది.

ఆమె నీలిమను చూచి, వెలుకారంగా నవ్వింది.

“భగవాన్! నా కష్టం గ్రహించాలి.”

“గ్రహించాం దిద్దా!”

“చెప్పండి స్వామీ...”

“ఈ విభూతి ధరించు అన్ని కష్టాలు పారించిపోతాయి.”

“నా కష్టాలు ఏమిటో చెప్ప... చెప్ప స్వామీ, ఇదిగో నా స్నేహితురాలు, మీరు భగవంతుడు కారని వందెం కాసింది.”

“అజ్ఞానంలో ఉన్నావు దిద్దా! ఎందరు, ఎన్నిరకాల వందెం కాసినా ఉన్నది లేకుండా పోదు.”

“నేదాంతం చెప్పటం దేనికి? కష్టం ఏమిటో చెప్ప.”

“ఏ కష్టం అయినా దానికి మూలం ఆశ...”

“అంత దొంక తిరుగుడు నద్దు. మూటిగా చెప్పండి. నా బాధ ఏమిటో.”

“నీ బాధ ఏమిటో నీకు తెలియదు!”

తీక్షణంగా చూచాడు భగవంతుడు.

“అజ్ఞానంచేత నాళ్లేదో అంటున్నారు. జవాబు ఇవ్వండి స్వామీ” అన్నది సత్యవతి.

ముకుందాదేవికి కృష్ణవరమార్క వేషంలోకి వెళ్లిపోగానే ఏదో ఒక మైకం అనేకం కల్గి పోలీస్ కి వెళ్లిపోయేది. ఈ రోజు కాస్త జంకుగా మారింది.

ఆ క్షణంలో నీలిమకు జాలియన్ సీజర్ నాలుకం గుర్తుకు వచ్చింది. బ్రూటన్ ను నమ్మిన సీజర్ అతను పోటు పాతకగానే “యూ బూ బ్రూటన్” అంటూ ఆశ్చర్యపోతాడు. అలాంటి భావనే తల్లి కళ్ళలో చూచింది. సత్యవతికూడా ఎదురు తిరుగుతుందని ఊహించలేదు.

ఇది ఒకం దుకు మంచిదే. కొంచెం దుష్ప్రవారం జరిగినా తల్లి త్వరగా అవతారం చాలిస్తుంది. అనుకుంది.

ముకుందాదేవి కళ్ళ మూసుకుని ముఖం చిట్టించి, విభూతి చేతిలో వేసింది. విభూతి చేతిలో వేయటం అంటే వచ్చేవారం రమ్మని అర్థం అన్నమాట.

వాళ్ళ ముకుందాదేవి వాయిదావేస్తే ఏం చేయారో ఆలోచించుకుంటుంటుంది. అందుకే వెనుక ఉన్న భక్తుల యోగికి కదిలిపోయారు. వాళ్ళు వెళ్లిపోగానే తలనొప్పి పాకులో సత్యవతి వెళ్లిపోయింది.

ముకుందాదేవి బేలగా మారింది. నీలిమ కళ్ళలోనే రైల్వం చెప్పింది. ఆరోజు మామూలు తంతు జరుగగానే, అభిషేకానికి ఏర్పాట్లు చేశారు. అప్పుడే సత్యవతి వచ్చి కడుపులో నొప్పి అంటూ ముకుందాదేవి పాదాల దగ్గర వారిపోయింది.

“సత్య!”

“భగవాన్! మీ సత్యనే కడుపులో నొప్పి.”

ముకుందాదేవికి మండిపోయింది. సత్యవతి చెప్పేన్నది వటన అని తెలుసు. అందుకే ఒక

జరిగిన తథ - 8 : నీలిమ, అదిత్య వధూవరం ప్రేమించుకొంటారు. వారిద్దరూ కలసి విన్నబాటు అసలు రంగు బయటకు లాగుతుంటారు. నీలిమని, చిన్నదాబుకిచ్చి పెళ్లి చేసి విషయంలో వందనరావు, ముకుందాదేవి ఘర్షణ పడతారు. తన ఆత్మ చనిపోయిన కారణంగా మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకోవటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తుంటాడు వసంత సహాయంతో డా॥ శివాజీ. స్వతంత్రమే పరివయం చేస్తుంది వసంత డా॥ శివాజీకి. అదిత్య డా॥ శివాజీ హాస్పటల్లో రోగులకు ఫీజియో తెరవీ చేయించటానికి జేరతాడు. డా॥ శివాజీ, వసంతల వ్యవహారం ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకొన్న స్వతంత్ర ఓ ఉత్తరం ద్వారా తన నిర్ణయాన్ని శివాజీకి తెల్పుతుంది. ఇక తను ఆడే నాలుకాన్ని విరమించానని ప్రయత్నిస్తుంటుంది ముకుందాదేవి.

పాడితీసి నోట్స్ వేసి, పాలు పోయ్యాలని ఎత్తింది. సత్యవతి వెనక్కు తగ్గింది. ■ పాడి ఏమిటో తనకు తెలుసు. ఆ పాడి తీసుకుంటే ఏమవుతుందో కూడా తెలుసు.

వెనక్కు తగ్గింది.

“స్వామివారి ప్రసాదం కాదంటావా?” ఒక భక్తురాలు బలవంతగా సత్యవతి నోరు తెరిపించి, పాడి, పాలు మింగేవరకు వట్టుకుంది. అది మింగుతూ, సత్యవతి గాఢ నిదురలోకి జారుకున్నది. ఆమెను ప్రక్కనే ఉన్న సోఫాలో పడుకోబెట్టారు.

ముకుందాదేవి ఒక గాఢమైన నిట్టూర్పు వదిలింది.

నీలిమ సమయం చూచింది. వడకొండు గంటలు కావచ్చింది. అభిషేకానికి మరోగంట. తప్పదు అనుకుంది. ఇంట్లో ఆదిత్య ఉన్నాడు. కాని అతన్ని చూచి సావిత్రమ్మ ఏమంటుందో! అనుకోనీ. ఈ రోజు అంతా తేల్చి వేస్తుంది. వన్నెండు గంటలకు అభిషేకం ముగిసింది.

సత్యవతి లేదు. పనివారి సాయంతో సామాన్లు తీసుకుని ఇంటికి వచ్చింది. ఆమె ఊహించినట్లు హోల్స్ ఆదిత్యలేదు. సావిత్రమ్మ, కారాలు మిరియాలు మారటంలేదు.

ఇల్లంతా నిశబ్దంగా ఉన్నది.

“సావిత్రి!”

“తల్లీ కొడుకు మొదటూట సినిమాకెళ్లా రమ్మా.”

“రెండో ఆటకెళ్లినా ఇంటికివచ్చే సమయం అయింది కదే.” అన్నది ముకుందాదేవి.

నందనరావు గుర్తు పెడుతున్నాడు.

ముకుందాదేవి అలసటగా గదిలో అడుగు పెట్టి పర్చుడవ్వలా ఆగిపోయింది. బీరువా తలుపులు బార్లా తీసి ఉన్నాయి. తలుపులో ఉన్న రోపరి స్ట్రోర్ తలుపులు తీసి ఉన్నాయి. సామాన్లనీ, బయటికి కనిపించేవి. బోనీగా, కనిపించిందీ

ఆమె కాళ్ళలో నన్నగా ఒణుకు ప్రారంభం అయింది.

“నీలూ!”

నీలమ చేతిలోని వస్తువులు క్రిందపెట్టి వచ్చింది.

“ఏమిటమ్మా...”

ముకుందాదేవి మాటలు రానట్టు చేతలుడిగి నట్టు, చేత్తో బీరువావైపు చూసింది.

“అమ్మా!” ఒక్కంగలో లోపలికి వెళ్లింది నీలమ, మళ్ళీ వచ్చింది.

“అమ్మా... అమ్మా... ఏం వదిలి పెట్ట లేదు... పినరంత కూడా లేకుండా తీసుకు పోయారు...” అన్నది అరిచినట్టే.

“ఏమిటి తీసుకుపోయారా!” ఆమె వెళ్ళింది. ఏం మిగలలేదు. బీరువాలో చీరలు హాంగ్ చేసి రాడ్స్ తప్ప ఏం మిగలేదు.

“దోపిడి... దగా... మోసం...” పిచ్చిగా అరిచింది ముకుందాదేవి.

“అవునూ, ఏళ్లంతా ఏరి? ఆదిత్య ఎడో ఆరిత్యా... ఆదిత్యా...” పీలుస్తూ బయటికి వచ్చింది. జవాబు లేదు.

చీమ చిలుక్కుమన్నా మేలుకునే నందనరావు శవలా వడి ఉన్నాడు.

“అమ్మా!... దోపిడి జరిగింది దోపిడి...”

“నా ఏళ్ల కష్టార్జితం నీలూ...సావిత్రి..”

“ఏమిటి అలా కెకట వేస్తున్నావ్?”

అప్పుడే టాక్సీ వాడికి డబ్బులిచ్చి వచ్చింది సావిత్రి.

“నువ్వు... నువ్వు ఇంతసేపు... ఎక్క డున్నావ్?”

“అదేం ప్రశ్న పిచ్చి ప్రశ్న. నువ్వేకదా

యక్షగానం

చెప్పి వండ్లావు. ఇంట్లో మీకు బోరుగా ఉంటుంది. సెకెండ్ షో చూచిరమ్మని.”

“నేనా... నేను... యెవరితో చెప్పాను?”

“ఉత్తరం రాసి, మీ అసిస్టెంట్లు తెచ్చిందే...” అన్నది.

“నా అసిస్టెంటూ!” ముకుందాదేవి ఆశ్చర్యపోయింది.

“మీ అసిస్టెంటే, నన్నా బయటికి పంపింది మేడమ్. చిన్నబాబుకు యాక్సిడెంటు అయిందని చెప్పింది.” అన్నాడు, అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన ఆదిత్య.

ముకుందాదేవి అతడిని దీక్షగా చూచింది. “నువ్వెప్పుడు వచ్చావ్?”

“నందనరావుగారికి బాగాలేదంటే చూచి పోదాం అని వచ్చాను.”

“ఇంతకుముందు నువ్వు ఇంట్లో ఉన్నావన్న మాట.”

“అవునమ్మా! నేనే నాన్నగారి దగ్గర ఉంచి వచ్చాను.” అన్నది నీలమ.

ముకుందాదేవి తల వంకించింది. “అర్థం అయిందే అంతా అర్థం అయింది.” అని గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయి ఫోన్ చేసింది.

“అమ్మా... యెవరికి?”

“పోలీసులకి...”

“నీకేమయినా మతిపోయిందా! ఆ డబ్బు పోలీసులకు తెలియదు.” అన్నది, ఫోన్ లాగుతూ.

“నువ్వు నోరుముయ్య...” కూతుర్ని నెట్టిసి, ఫోన్ చేసింది. ఫోన్ పెట్టిసి వచ్చి ఆదిత్య కాలరు పట్టుకుంది.

“ఒరేయ్... చెప్పు... చెప్తారా! ఇప్పటి

కయినా మించిపోయిందేలేదు. నా డబ్బు నాకిచ్చేయి, నా వస్తువులు అక్కడ పెట్టె... షమించేస్తాను...” ఆమె ఆవేశంతో మాట్లాడలేక పోతున్నది.

“మీరు... మీరేమంటున్నారు?”

“నేను అన్నది అర్థంకావటంలేదా! బుద్ధి జ్ఞానం ఉన్నాయా! అన్నం పెట్టిన ఇంటికి కన్నం వేస్తావా! వెళ్ళిపోయినవాడిని ఎందుకు వచ్చావు?” కోపంగా ఊపేసింది.

“అమ్మా! వదులు...” నీలమ వదిలించింది.

“అయితే నీ కూతురే పీరిపించుకుందన్న మాట. ముకుందా తొందరపడి రిపోర్ట్ ఇచ్చావు. అతనితో కలిసి నీ కూతురే కాజేసిందేమో.”

సావిత్రిమ్మ అన్నది వెలుకారంగా.

“మమ్మీ! బిచ్కు బుద్ధి చెబుతానన్నావు. ఇప్పుడు చెప్పు.” అన్నాడు చిన్నబాబు నవ్వుతూ.

“యెవరు... బిచ్ యెవరు?” ఆవేశంగా అరిచింది నీలమ.

“ఇంకెవరు? నువ్వే...నువ్వే...” అన్నాడు, కోపంగా.

నీలమ పురుగును చూచినట్టు చూచింది - వెళ్ళి, ఆ చెంప, ఈ చెంప పెడా, పెడా వాయిచేసింది.

“ఈడియట్! గెటవుట్...”

“నా కొడుకును... ఫారిన్ రిటన్డ్ను కొడతావుటే...”

“ఫారిన్లో పాకిదొడ్లు కడిగినా గొప్పే...”

కోపంగా ఇంకా ఏదో అనబోయింది. అప్పుడే పోలీసులు వచ్చారు.

“మా అమ్మాయికి కట్టం యివ్వాలని దాచిన డబ్బు, భక్తులు సమర్పించిన కానుకలు పోయాయి...” అంటూ అంతా చూసింది.

“ఎంత డబ్బు, బంగారం పోయిందమ్మా!” ఇన్ స్పెక్టరు అంతా చూస్తూ అడిగాడు.

“భక్తులు ఇచ్చింది అక్కడ పడేశానేతప్ప నేను ఏనాడు లెక్క చూడలేదు” అన్నది ఏడుస్తూ.

“ఓ లక్ష రూపాయలు ఉంటాయా!”

“ఉండే ఉంటాయి...” అన్నది మనసులో అంచనావేస్తూ. ఎంత లేదన్నా వది, వదిహేను లక్షలకు తక్కువ ఉండదు. ఆ విషయం తలుచు కోగానే ఆమె గుండెలు దడదడలాడేయి.

అతను అంతా తిరిగి చూచాడు. అందరి స్టేట్మెంట్లు తీసుకున్నాడు. నందనరావుకు నిదుర మాత్రం డోసు ఎక్కువయింది. అతనికి ఫాస్ట్లో పాలు తాగించింది ఆదిత్య.

నీలమ ఆదిత్యకే ఇల్లు అప్పగించింది. తను వచ్చేవరకుండమన్నది. ఆదిత్య ఇల్లు వదిలాడు, దొంగతనం జరిగింది. ముకుందాదేవి అతని పేరే చెప్పింది. పరిస్థితి అతనిపైకే త్రోసింది.

అతన్ని అరెస్ట్ చేయక తప్పలేదు.

18 అంధునిత్రాసూత్రం 23-12-83

ఉచిత కానుక! **గ్లూకోన్-డి** యొక్క తక్షణ శక్తితో పాటుగా

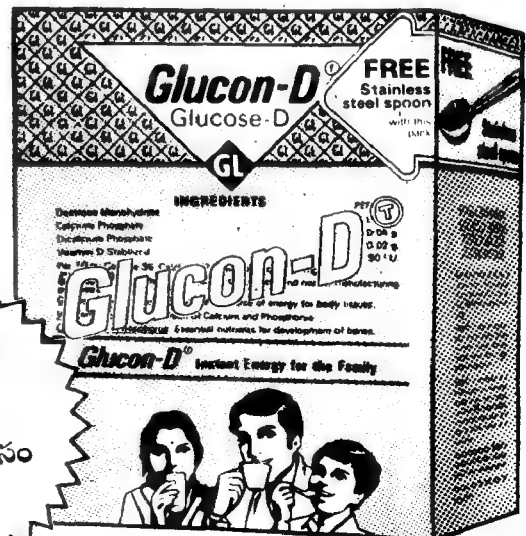
ఆకర్షణీయమైన స్టైన్లెస్ స్పీల్ చెమ్మా ఒకటి.

కవచ శక్తినిచ్చే మిడినసరి పానీయం.
దాన్ని కలుపుకోదానికాక చక్కని సాదనం.
ఈ తరతర మెరిసే స్టైన్లెస్ స్పీల్
చెమ్మా గ్లూకోన్-డి 400 గ్రా. ప్యాకెట్
పూర్తిగా ఉచితం.

కాశాదనాన్ని, చల్లగా శక్తిని ఇచ్చే
గ్లూకోన్-డి విటమిన్ డి, కార్బియం,
పాస్ఫరస్లతో బలపరచబడినది. దాన్ని అలాగే
తీసుకోండి, లేదా వ్యర్థనం, పాలు, రేసిరు,
కాఫీ, లేదా మందిరిల్లలో కలిపి తీసుకోండి.
అయితే ఒక్కటి! దాన్ని గ్లూకోన్-డి
ప్రత్యేక కానుక చెమ్మాతో మట్టుకు కలిపి
తీసుకోండి!

400 గ్రా.
ప్యాకెట్ పై
ఈ కానుక కోసం
చూడండి

పాకు పరిమితం, నిర్దిష్ట స్థలాలలో
మాత్రమే లభ్యం.

మంచి ఆరోగ్యానికి
మూలస్థానం
గ్లూకోన్-డి

తక్షణ శక్తి కోసం - **గ్లూకోన్-డి**

“ఇన్ స్పెక్టర్ గారూ! పరిస్థితులు అలా వచ్చాయి. అతనికేం తెలియవు. మా అమ్మదగ్గర పనిచేసేవారే ఇదంతా చేశారు...” అని నీలిమ చెప్పినా వినలేదు. అదిత్యను అరెస్ట్ చేశారు.

“ముకుందా! ఏదో చెడిపోయిందానవని... దయతలచి నీ చరిత్ర తెలిసి పిల్లను చేసుకుందాం అనుకుంటే, నా కొడుకును కొడుతుందా! ఏదీ మిమ్మల్ని కొడుతుందే! ఓహో! తమరు దేవుడేమో. రక్షించుకుంటావేమో...” అన్నది వెలుకారం చేస్తూ.

ముకుందాదేవికి జవాబు ఇచ్చే అవకాశం ఇవ్వలేదు. ఆమె ఇచ్చే స్థితిలో కూడా లేదు.

సావిత్రి కొడుకుతో వెళ్లిపోయింది.

“అమ్మా... పాలు త్రాగుతావా!” నీలిమ అడిగింది.

ముకుందాదేవి కూతురి చేతులలో ముఖం దాచుకుని బాపురుమన్నది.

“అయిపోయిందే... అంతా అయిపోయింది. ఏ నటి నటించని పాత్ర నటించాను. సంపాదించాను... అంతా పోయింది...”

“అమ్మా! ఇది ఆ కై నైలులు, రాయుడిగాడి వస్త్రే. అనవసరంగా అదిత్యను ఇరికించావు” అన్నది కోపంగా.

“నన్ను... నన్నేం అనకు...” ఆమె డొక్కురెగిరిపడేట్లు ఏడుస్తూనే ఉంది. బలవంతంగా పాలు త్రాగించి, నిదుర మాత్ర ఇచ్చింది. తల్లి నిదురబోయేవరకు అలాగే కూర్చుంది. ఆమె మనసంతా శూన్యంగా ఉండి. ఏం జరుగుతుందో ఊహించలేకపోయింది.

15

శివాజీ స్వతంత్రత తోగెతెంపులు అయ్యాక, వివాహమే వద్దు అనుకున్నాడు కాని పార్థసారథి గొడవ ఎక్కువయిపోయింది. వసంతతో దూరంగా ఉంటున్నాడు. ఆమె నిందలు నిష్కారాలు వేస్తున్నది. అయినా తప్పించుకు తిరుగు తున్నాడు. ఇంట్లో ఒక స్త్రీ అండదండలు కావాలి. అందుకే తన విషయాలు స్పష్టంగా తెలుపుతూ పత్రికలో ప్రకటన ఇచ్చాడు.

యక్షగానం

“భార్య మరణించిన నలభై మూడేళ్ల డాక్టరుకు వధువు కావలెను. విడాకులిచ్చినవారు, విధవలు అయినా ఫరవాలేదు. డాక్టరుగారితో పాటు అతని ఎనిమిది సంవత్సరముల కొడుకు బాధ్యత వహించాలి” అని ఆద్రసు కూడా ఇచ్చాడు.

శివాజీ కూర్చుని, రోజూవచ్చిన అప్పి కేషన్స్ పరిశీలిస్తున్నాడు. ఒక్కటి నచ్చలేదు. మరి వయసులో చిన్నవారో, పెద్దవారో వస్తున్నారు. అతని అంచనా ప్రకారం ముప్పై సంవత్సరాలు దాటి ఉండాలనుకున్నాడు. కాని అలాంటి వారు దొరకలేదు.

అరోజు పోస్ట్ లో రెండే, రెండు ఉత్తరాలు వచ్చాయి.

ఒకావిడ ముప్పై సంవత్సరాలు ఉద్యోగం చేసినదట, అన్నదమ్ములను చదివించినదట. అక్క, చెల్లెళ్లు ఆదుకున్నదట. ఇప్పుడు తనకు తాను మిగిలిపోవాలనుకుంటున్నదట. ఉద్యోగం, మాని బాదర బందీలేక, ఇల్లాలి జీవితం గడపాలను కుంటోందట.

అతను వయస్సు చూచాడు. సిన్సియర్ గానే వ్రాసింది. నలభై ఎనిమిదేళ్లు. నలభై ఎనిమిదేళ్లు ఉండటం ఆమె తప్పు కాదు కాని, ■ వయసులో ఆమె ఇల్లాలిగా స్థిరపడగలదా?

అతనికి అర్థం కాలేదు.

రెండో అప్పి కేషన్ తీసాడు. లోకల్ పోస్ట్. ‘నందనరావు’ చిరపరిచితమైన పేరులా కనిపించింది. వివరాలు చదివాడు. “వధువు నీలిమ, తండ్రి నందనరావు, పెరాలిన్ పేషెంటు” అన్నట్లుగా చదివాడు.

“రోజూ అవి చూచి పడెయ్యటమేనా! దాన్ని పెటిల్ చేసేది ఏమయినా ఉన్నదా!” అన్నాడు పార్థసారథి.

“ఈ నందనరావు మన పేషెంటు కదు మామయ్యా!”

“మన పేషెంటే. అతని మాట నమ్మ

మనము అతను వెంపిన వ్యక్తికి ఉద్యోగం ఇచ్చాము...”

“అదిత్య గురించా! మంచి వర్కర్...”

“అతని సంగతి పూర్తిగా తెలియదు. అతను దొంగల ముఠాను తయారు చేసాడట.” అన్నాడు పార్థసారథి.

“ఈజిప్ట్...”

“అనందరావు భార్య దేవుడ్ని, దేవుడిని అంటూ సంపాదించినదంతా దోచిపెట్టి, జైలుకు వెళ్లాడు” అన్నాడు.

“నిజమా! కాని అదిత్యను చూస్తే అలా అనిపించదు మామయ్యా! చాకులాంటి కుర్రాడు.”

“మెరిసేదంతా మేరిమి కాదన్న సామెత ఉందికదా. ఆ నందనరావు భార్య ఈ రోజు రోడ్డున పడింది. ఆ పిల్ల అస్సెంచేసి ఉంటుంది.”

“అవును మామయ్యా” అన్నాడు. అతని కళ్లముందు ఒక్కసారి తండ్రి ఆరోగ్యం గురించి తపనపడే ఆ అమ్మాయి కనిపించింది. ఒక రాతంతా కార్డ్స్ ఆడారు. ఆమెను చూడగానే ఎందుకో ఒక విధమైన అనురాగం, అత్యీయత కలిగాయి. కొందరిని చూస్తే, అంతేనేమా!

“ఆ పిల్లను గురించి మరిచిపో. వాళ్ల నమస్కలు మనమెక్కడ నెత్తిన వేసుకుంటాము” అని పార్థసారథి వెళ్లిపోయాడు.

శివాజీకి ఎందుకో ఆ అమ్మాయిని చూడాలని పించింది. వెంటనే రిస్కెల్ల రాసాడు. అదివారం, తన ఇంటికివచ్చి కలుసుకుని మాట్లాడమన్నాడు. అతను ఆ ఉత్తరంపై ఆద్రసు రాస్తుండగానే, నర్సింగ్ బోయ్ నుండి ఫోన్ వచ్చింది.

అతను వెళ్లాడు. అ పెం డి సైటిన్ పేషెంటును తీసుకువచ్చారు. నర్స్ తో కలిసి అపరేషన్ పూర్తి చేసారు.

అతను బయటికి వచ్చేసరికి చంద్రసేన్, వసంత కూర్చున్నారు.

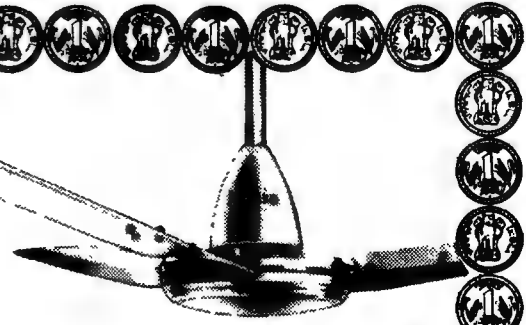
“హెల్లో...” ఏవ్ చేసాడు.

“హెల్లో...” అన్నాడు చంద్రసేన్.

ప్రతి
కేడియా
పంఖాతో

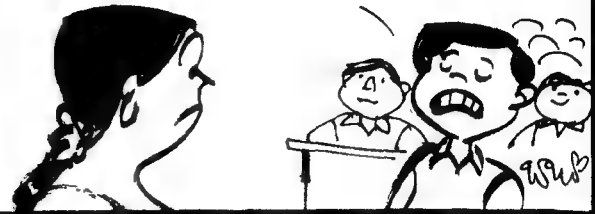
రూ. 5,000/- దాకా గెలుపొందండి.

నే హాంవట్ల కుష్ఠ తప్పు! కిలో ఏడు
హాపాయల చూపున వందకిలోల
కందిపప్పు ఏడువందల ఏడు
హాపాయలా?

ఆతెక్క తిన్న ఇబ్బందు - మరి
ఇవ్వాటి ధరిపెటగుతుంది కద
టోకా!

వసంత బుద్ధిమంతురాలిలా తల వంచుకుని కూర్చుంది.

“డాక్టరుగారూ! ఒక సంతోష వార్త. మాకు ... అదే మా వసంతకు ... అదే మా వసంత ప్యామెలీ వేరో ఉంది.”

“ఈజిప్ట్! కంగ్రాచ్యులేషన్!” అన్నాడు.

“మేము కొన్నాళ్లు ఢిల్లీలో కాపురం పెడదాం అనుకుంటున్నాము. నేను అక్కడ ఉంటున్నాను వ్యాపార రీత్యా. వసంత రోన్ లీగా పీలవుతుంది” అన్నాడు అతను.

“ఇడియా ఈజ్ గుడ్.”

“అందుకే అదివారం అందరి స్నేహితులకు భోజనాలకు చెప్పాను. మీరు రండి డాక్టరుగారూ.”

“విత్ ప్లెజర్ ...” వారిని సంపించాడు. వసంతను లేడిడాక్టరు దగ్గరకు వంపి పరీక్ష చేయించాడు. మందులు రాసిచ్చి సంపించి నేపాడు.

“వసంతగారివ్వడు మీ కంపెనీ కోసం కాపత్రయ పడవలెండి. స్త్రీలు భలేచిత్రమైన వారు. తమ సంతానం పట్ల చూపిన అభిమానం వేదిమీదా చూపరు” అన్నాడు.

“పురుషులు తక్కువేం కాదు” అన్నది సురుకుగా.

“మా వసంతకు నోటి పడును ఎక్కువయింది. మీరేం అనుకోకండి.”

“మరేం ఫరవాలేదు. పేషెంటుగా మీకున్నా నేను ఆమెను బాగా ఎరుగుదును” అన్నాడు హివాజీ.

“చూడండి వసంతగారూ! బయటి తిరిగే మగాడికి వృత్తి రీత్యా, మొహమాటానికి, కొన్ని బలహీనతలవల్ల కొన్ని అనుబంధాలు ఏర్పడతాయి. అవి శాశ్వతం చేసుకోలేదు” అన్నాడు.

“అంగీకరించాం. భోజనానికి రండి.”

వాళ్లు వెళ్లిపోయారు. = వారమంతా ఒక్క నిమిషం తీరిక దొరకలేదు

యూనివర్సిటీ ఆడిటోరియం లో మెడికల్ గ్రాన్ ఫరెన్స్ జరిగింది. అదివారం ఉదయం

లేస్తూనే వసంత ఇంటికి వెళ్లాడు. ఆమె కోరాధాక్ష్మిని బోమ్మ కొని బహుమతిగా ఇచ్చాడు. చంద్రసేన్ గారికి స్నేహితులు కూడా వచ్చారు. అందరూ లైట్ గా డ్రింక్ తీసుకుని భోజనానికి లేచారు. భోజనం చేస్తుండగా గుర్తుకు వచ్చింది. తను నీలిమకు ఆస్పాయింట్ మెంటు ఇచ్చిన సంగతి. వాచి చూసుకున్నాడు. రెండుగంటలు కావస్తుంది. వదిలినాకు టైమ్ ఇచ్చాడు.

“ఓ గాడ్...” అతను లేచి, అందరి దగ్గర వెళ్ళి తీసుకుని వచ్చాడు. అతను నీలిమ ఉంటుందనుకోలేదు.

అతను వరండాలో అడుగుపెట్టి ఆగి పోయాడు. నీలిమ పేదరు చదువుతూ, పేము కుర్చీలో ఓ ప్రక్కకు ఒదిగి నిదురబోతున్నది.

“నీలిమా!... నీలిమగారూ...”

ఈ జి తోస్!

అగ్ని ఆజ్యం కలసిఉంటే
సుఖమేంటి?

మంటలు మంటలు!

ధనం వదలి కలసిఉంటే

సుఖమేంటి?

మంటలు మంటలు!

అగ్ని ప్రియ్యలోనా

ఆజ్యం అన్నంలోనా

ఉంటే హాయి హాయి!

ధనం బడుగువర్గాలకూ

వదలి బుజ్జగలవారికీ

ఉంటే హాయి హాయి!

అంటే;

కొన్ని కలసి ఉంటే సుఖం మిన్న!

ఉండాలిహేల ఉంటే మఖం మిన్న!

— పి. మోహన్

ఉరిక్కివడి లేచింది.

“అయావ్ సారీ... వెళ్లిపోయి పోన్ చేసి రావల్సింది.” అన్నాడు.

“నమస్తే...” కళ్లు నులుపుకుని కంగారుగా లేచింది.

“మీరు వెళ్లిపోవాలింది.”

“ఇంటి దగ్గరయినా ఇదే పని చేయాలి డాక్టరుగారూ.” అన్నది.

“కూర్చోండి...” అన్నాడు. ఆమె కూర్చుంది. తను కూర్చున్నాడు. ఆమె ముఖం వాడిపోయినట్టు పీక్కుపోయింది.

“మీరు మొదట వెళ్లి భోజనం చెయ్యండి” అన్నాడు.

“నేను వంట చేసి, అమ్మ, నాన్నలకు పెట్టి, నేను భోజనం చేసాను.” అన్నది ధన్య వాదాలు చెబుతూ.

“అయితే కాఫీ తీసుకోండి.” పంటావిడచేతి కాఫీ బిస్కెట్లు లెప్పించాడు. ఆమె తీసుకున్నది.

“మీరు అసహాయులయి ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నారా!”

“మిమ్మల్ని ప్రేమించానంటే మీకు తప్పక ఉంటుందా!” ఎదురు ప్రశ్న వేసింది.

అతను నవ్వాడు.

“వరస్పరం అవసరం డాక్టరుగారూ! సొమ్ము పోయి, దిమ్ము పట్టిందన్నట్టు అవుతుంది. కారమ్మిన డబ్బు అంతా లాయర్లకే పెట్టాము. ఇంట్లో ఒక భాగం అద్దెకిచ్చాం. దాంతో మా బ్రతుకు గడవాలి. నిజానికి ఆ వచ్చే అద్దె మా నాన్న ఒక్కనెం మందులకు సరిపోదు. మీ ఇల్లు చూచుకుని, మీ అవసరాలు నేను తీరుస్తాను. నాన్నగార్ని నర్సింగ్ హోమ్ లో ఉంచి ట్రీట్ మెంటు మీరివ్వండి” అన్నది. = మాటలో ఎక్కడా జంకు, భయం లేవు.

“నీ నిర్ణయం మీ అమ్మ, నాన్నలతో చెప్పానా!”

“చెప్పాను.”

“వాళ్లే మన్నారు?”

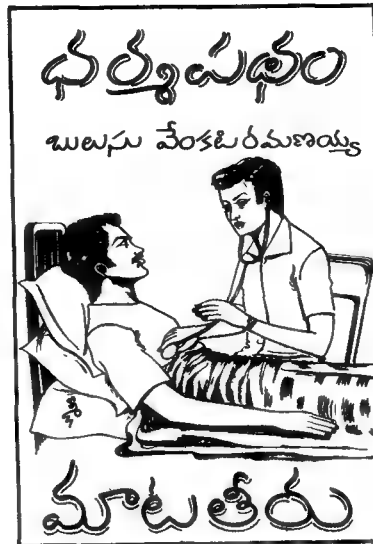
23-12-83 ఆంధ్రవార్తవార్త 21

“పదుగురాడుమాట పాటియై ధరజెల్లు, ఒక్కడాడుమాట యెక్కదెందు” అని వేమనగారి మాక్తి. పది మంది చెప్పిన అబద్ధ మయినా, సత్యంగానే భావించబడుతుంది. ఒక్కడే పలికినది సత్యమయినా, దానిని అబద్ధపు మాటగానే అందరూ తలుస్తారు.

మాటకు ఉన్న విలువ మరి దేనికిలేదు. ఎటువంటి తీవ్రమైన ఆయుధాలయినా దాని ముందు పని చెయ్యలేవు. అది రాజ్యాలును నిలుపుతుంది. రాజ్యాలును నశింపజేస్తుంది. మనిషిని ఉన్నతస్థితికి తెస్తుంది. అధోగతి పాలు చేస్తుంది మనిషి జీవించడానికి, లేదా ఆకాలస్యతని పొందడానికి గొప్ప సాధన మయినది మాటయే !

రోగంతో బాధపడుతున్నవానికి వైద్యుడు ధైర్యంచెప్పి కొద్ది రోజుల్లో రోగం పూర్తిగా పోగొట్టుగలనని హామీయిస్తే - మాట మందువలె పనిచేసి రోగి కోలుకొంటాడు. అలాకాక “ఈ రోగం కుదిరేదికాదు. నా మందులు పనిచేసినట్లు కనబడదు” అని అంటే - రోగి ఆ మాట విని క్రుంగిపోవడం, రోగం ఎక్కువ కావడం, ఎప్పుడోపోయే ప్రాణం శీఘ్రంగా పోవడం సంభవిస్తుంది. వైద్యుడెప్పుడూ రోగిని క్రుంగిదీసి మాటలు చెప్ప కూడదు.

జాతకం చూచిన జ్యోతిష్కుడు, జాతక చక్రంతో మారణయోగం ఉన్నట్లు గ్రహించినా ఆ విషయం చెప్పకుండా, ధైర్యం కలిగించే

మాటనే చెప్పాలి. అలా కాకుండా “నీకు మారణయోగం ఉన్నది. కొద్ది కాలంలోనే ఆపాయం కలుగుతుంది” అని చెప్పితే, పిడుగు లాంటి మనిషి కుంగిపోయి, తీవ్రమైన ఆందోళనకు గురియై, మానసిక రోగంతో బాధపడి కొద్ది రోజుల్లోనే మరణించవచ్చును.

విద్యలో వెనుకబడినవానికి ఉత్సాహాన్ని కలిగించే మాటలతో ప్రోత్సాహం ఇచ్చి విద్యా వంతుణ్ణి చెయ్యవచ్చు. హీనస్థితిలో ఉన్న వానికి ప్రోత్సాహం ఇచ్చి వృద్ధి పొందించ

వచ్చును. ఆ విధంగానే శ్రీ మంతుణ్ణి సుతిస్తూ, పొంగివేసి, అతనిచేత ధనం విపరీతంగా వ్యయం చేయించి దరిద్రుణ్ణిగా మార్చవచ్చును.

మాటకు ఇంత శక్తి ఉన్నా, ఆ మాట ఒకరికి మేలుచేసేరీతిలోనే ఉండాలిగాని, అధోగతిని కలిగించే పద్ధతిలో ఉండకూడదు. మంచి స్వభావంగల వాళ్ళెవ్వరూ ఇతరులకు హాని కలిగే విధంగా మాటలాడరు. విద్యావంతులు కూడా, తమకు సరిగా మాటలాడడం చేతగాక, ఉపకారం చెయ్యాలనుకున్నా, ఆ మాటలవల్ల అపకారం కలిగే సంఘటనలు ఎన్నో ఉన్నాయి.

అందుడయిన ఒక విద్యార్థి - తెలివి కలవాడగుటవల్ల శ్రమపడి ఎలాగో బి. ఏ. పట్టాన్ని సంపాదించాడు. అతనికి పై చదువు చదవాలనే గట్టి కోరిక ఉంది. “దీనితోనే తృప్తిపడు. ఇంకా పై చదువు చదివి ఏమి చేస్తావు ? అందుడివికూడాను.” అని ఒక అధ్యాపకుడు నలుగురిలోనూ అన్నందుకు ఆ అంధ విద్యార్థి ఎంతో బాధపడి, జీవితంమీద విరక్తి కలిగి ఆత్మహత్య చేసుకోవడం సంభవించింది. తాను మంచికే చెప్పిననుకున్న ప్రాణెనరు తర్వాత ఎంతో పశ్చాత్తాపం పొందవలసి వచ్చింది.

అందువల్ల, మనం మాటలాడేటప్పుడు ముందు వెనుకలు బాగా ఆలోచించి, నిదానం చి మాటలాడడం అవసరం. లేకపోతే, కలహాలు, అసంతృప్తి కలగడం, అపయశస్సు పొందడం జరుగుతుంది.

“అవకాశాలు లేకపోయినా, ఆశలుంటాయి. కొన్నాళ్ళక్రితమే వారిని కాదని నా నిర్ణయం, నేను తీసుకుంటే, ఈనాడు ఎంతో వంతోషంగా ఉండేదాన్ని.” అన్నది నీలిమ.

“బాగా ఆలోచించుకున్నావా ! నీకంటే రెండింతలుంది నా వయసు.”

“సుఖపదాలనుకుంటే వయసు అద్దరాదు. నాకేం అభ్యంతరంలేదు. మీకేమయినా ఉంటే చెప్పండి.” అంత కచ్చితంగా మాట్లాడుతున్న ఆ అమ్మాయిని ముగ్ధుడయి చూచాడు.

“మా అమ్మ విదేశీ మోజలోపడి, తన స్నేహితురాలి కొడుకుతో పెళ్లి అంటే, కాదని నాకు నచ్చినవాడిని చేసుకుని, ఆమెను ఆ దేవుడు నాలుకంనుండి తప్పించవలసింది.”

“మీ అమ్మగారి దగ్గర మూతుల్లే లేదా !”

“హేతువాదంతో శాస్త్రం చదివే మీరు నమ్ముతారా !”

“నమ్మక ఏం చేయను ! చెప్పే విషయాలు వింటుంటే మరిపోయేది.” అన్నాడు.

22 ఆంధ్రసాహిత్యవార్త 23-12-83

యక్షగానం

“అదే మనిషి బలహీనత ! మంచి గా బ్రతుకుతాం అంటే యెవరూ నమ్మరు. కాని మోసం చేస్తే అందరినీ ఆకర్షిస్తారు. అయినా మోసంతో వచ్చిన ఆస్తి మోసంతోనే పోయింది.” అన్నది.

“మీరు ఎవరినయినా ప్రేమించారా !”

“డాక్టరుగారూ ! ‘మన్వత్’ అనండి చాలు. పరించని ప్రేమ గురించి చర్చలు, మాటలు దేనికి !” అన్నది. అతను ఏం మాట్లాడలేదు.

“నాకు ప్రమాణాలపై, వాగ్దానాలపై నమ్మకం లేకపోయినా, ప్రమాణంచేసి, వాగ్దానం చేస్తున్నాను. మీతో వివాహం అయ్యాక మీ దానిగానే మిగిలిపోతాను.” అన్నది.

“ఓ... నో ! అలాంటి అవసమృతంతో కాదు. మరి రిజిస్టర్ మేరేజీకు సిద్ధమేనా !”

“మీరు గుడిలోగాని, నల్లగి పెద్దలుముందు

దండలు మార్చుకుందాం అన్నా, నా కేం అభ్యంతరం లేదు.” అన్నది.

“అయితే మా మామగారు చాలా భక్తులు. మనము కృష్ణులగా ఏదయినా గుడిలో దండలు మార్చుకుందాం.” అన్నాడు.

“అలాగే.” అన్నది.

“ముహూర్తం చూచి పోన్ చేస్తాను.”

“థ్యాంక్యూ...” లేచింది నీలిమ.

“థాంక్స్ నేను చెప్పాలి నీ లి మా.” అన్నాడు. ఆమె బయటకి రాగానే, డ్రాప్ చేస్తానన్నాడు.

“వద్దు. నేను వెళ్లగలను. మీరిప్పుడే వచ్చారు.” అన్నది.

ఆమెనే మాస్తూ నిలబడిపోయాడు. కొన్ని రోజుల క్రితం తండ్రిని చూడటానికి యువరాణిలా కార్టో వచ్చి తీసుకు వెళ్లింది. ఈ రోజు నడిచి పోతున్నది. విధి లిలు విచిత్రమైనవి.

(ఇంకా ఉంది)

"మీయంటి గుమ్మం చూసాక నేనెంత మెనకబడి పుగ్గానో అర్థమైంది. ఎక్కడ కొన్నావో అంత చక్కటి కట్టెస్?"

"ఇంకెక్కడ?.. అందమైన కట్టెస్లు, బెడ్ షీట్స్, సోఫా కవర్స్, అన్ని రకాల ఫర్నిచింగ్స్ లభించే చోటు 'రూపమ్ గ్రాండ్ బజార్'!"

ఇల్లు చూడు!
ఇల్లాలిని చూడు!

ఇంటికి అందం- పులుందాతనం!
ఇంటిలోని వారికి తెరచాటు వసతి!
ఇంటికి వచ్చేవారికి ఆకర్షణ!
సమస్తోష్ణ స్థితికి ఆధారం!

రూపమ్ గ్రాండ్ బజార్

PHONE: 63272

ప్రకాశం రోడ్
(బీసెంట్ రోడ్ సెంటర్)
విజయవాడ - 2.

EXPERT TAILORING SERVICE
AVAILABLE FOR
DOOR CURTAINS!

* హైదరాబాద్, మద్రాస్ రేట్లన్నా అతి తక్కువ ధరలు!

నకిలీగాని, దెబ్బ తిన్నగాని మరియు పాత వరుకునుగాని కొనుగోలు చేయకుండా - విరకాలంగా నమ్మకమైన రూపమ్ & రూపమ్ గ్రాండ్ బజార్ షోరూముల్లోనే షాపింగ్ చేయ ప్రోత్సహించండి!

శ్రీమహాలక్ష్మీశిరి
వెర్జెటే నవలలు!

అకౌంటులలో విడుదలయ్యాయి!

- నైతికరమి-మల్లదిమెంట్ కృష్ణమూర్తి - ట. 14/-
(ట. 500/- బతుకుతుంటు-పాతకుల పాతీ, వివరించవలసింది)
- ప్రేమిస్తే ఏమవుతుంది? - మల్లది 12/-
- ఎంటులమ్మ - మదిరెడ్డి సులోచన - ట. 15/-
- భూలరథం - జి. శివప్రసాద్ కృష్ణమూర్తి ట. 15/-
- సంకెళ్ళు - యశ్వన్త సతీజిత్ దేవి ట. 12/-
- చంద్రవయం - మల్లెం శారద ట. 15/-
(బతుకుతుంటు పాంధి ఆంధ్రజ్యోతి సరియత్)
- కెంబర స్రవతి - వెల్గి శ్రీ ట. 17/-
(అపకృష్ట సరియత్ సరియత్)
- ఒక్కక్షణం - శ్రీకాంత్ ట. 15/-
(వెర్జెటే కథలు - కవి శాస్త్రి శార వీధివారి)

శిశువంశంలో విడుదల!

- దృష్టి - ఎస్. ఆర్. సుందరి
(మల్ల దృష్టి కథలు ఒక శిశువంశం కథ)..... ట. 17/-
- నోడైరవి - లక్ష్మిదేవి
(ఆంధ్ర ప్రభ వీక్షి సరియత్) ట. 13/-
- సనస్కారాకం - లక్ష్మిదేవి
(దైర్య కథలు) ట. 12/-
- నరాంతకులు - సుందరి
(అపకృష్ట సరియత్ సరియత్) ట. 12/-
- శిశువంశం - జి. శివప్రసాద్ కృష్ణమూర్తి
(మరమనసులపై తెలుగులో మెట్టుమెదటికథలు) ట. 12/-
- ప్రేమలు-సెళిక్కు - మదిరెడ్డి సులోచన ట. 12/-

* అడ్వాన్స్ పంపిణీ ఆర్డర్లు అంగీకరించబడవు. కావలసిన ప్రస్తావనలతో ట. 1 అగ్రియ M.O. చేస్తే, ఆ ట. పాటు VPP లో పంపుతారు.

శ్రీమహాలక్ష్మీ బుక్ ఎంటర్ప్రైజెస్

వెన్కటేశ్వరపురం, విజయవాడ-520 002

PHONE: 63322.

విజయవాడలోని అవధానం విజయవాడలో

బాబాయి పెళ్లనగానే నాకెంత సరదా వేసిందో!

దాబామీదికి పరిగెత్తి సాయంత్రం దాకా స్కిప్పింగ్ చేసుకొంటూ ఉండిపోవాలని పించింది ... నీచి చివర మైదాన ముందే అక్కడికెళ్లి ఆకుపచ్చటి గడ్డిలో ఈ చివర్నించి ఆ చివరిదాక పరుగులు పెట్టాలనిపించింది...సార్కు మధ్యలో జారుడుబండ ఉందే దానిమీది కెక్కి జాయిముని జారిపోవాలని పించింది.

బోల్దంత హుషారొచ్చేసిందిగా ... మరేం

చెయ్యడం ? అందుకే దాబామీది కెక్కి హాయిగా స్కిప్పింగ్ చేస్తూ కూర్చోన్నాను. కిందినించి అమ్మ కేకేసింది.

“ఒసే చిట్టి తొందరగా రావేతల్లీ...ఇవాళ బండిలో బాబాయి పెళ్లిచూపుల కెళ్లాల్సిగా.”

నేను గబగబా కిందికి పరిగెత్తాను. అసలు మొన్ననే చెప్పింది అమ్మ “మనం ఎల్లుండి బాబాయి పెళ్లిచూపుల కెళ్తాం తెలుసా!” అని.

నాకెంత సరదా వేసిందో! పెళ్లంటే ఎంత బాగుంటుందో! చక్కా బోల్దా మం ది పిల్లలొస్తారు. హాయిగా అన్ని ఆటలు ఆడుకో

వచ్చు... మరేమో ఎంచక్కా బాబాయి వాయింపు తారు. వింటుంటే ఎంత బాగుంటుందో!

“బాబాయికి పెళ్లా ? అమ్మా ... భలే భలే” అంటూ గెంతాను.

“పెళ్లికాదే పిల్లా! పెళ్లిచూపులు ! ... అంటే తెలుసా ? మరి బాబాయి పెళ్లి చేసుకో వాలంటే ఓ అమ్మాయి ఉండొద్దా ? మరి ఆ అమ్మాయి ఎలా ఉందో మనం చూడొద్దా ? అందుకే ఎల్లుండి సామ్మన్నే ఆ ఆంటీ వాళ్లారికి వెళ్తాం” అమ్మ అలా చెప్పగానే బోల్దంత సంతోషం వేసేసింది. ‘బం డి లో వెళ్తాంట’ ఎంత బాగుంటుందో! ఎంచక్కా

కిటికీ పెక్కనే కూర్చోంటే మరి బోల్డు బాగుంటుంది!

అందుకే మొప్పటినించి నా సామాన్లన్నీ నా చిన్న అల్పామినియం పెట్టెలో సర్దేసు కొంటున్నాను. నా బొమ్మలూ, కామిక్ లూ... అన్నీనూ.

అయినా ఈ పెద్దవాళ్ళేంటో ఒక్కోసారి ఉత్త పిచ్చివాళ్ళలా ఉంటారు.

“పెళ్ళికూర్చా పిల్లని చంకనబెట్టుకొని వెళ్ళడం... నిలాటివాడే ఎవడో... అక్కడికి ఈ బొమ్మలూ, పుస్తకాలు ఎందుకే తల్లి?” అంటూ నేను కష్టపడి సర్దుకొన్నవన్నీ తీసేసింది.

నాకెంత కోపమొచ్చిందో! చాలాసేపు దాదా మీది కెళ్ళిపోయి ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడకుండా కూర్చోండిపోయాను... ఆఖరికి కడుపులో బోల్డు ఆకలేసేసి దిగిపోయాను.

“పదవే చిట్టితల్లి... స్నానం చేయించు తాను. ఇవారే గబగబా తెనులాలి తెలుసా!” అంది అమ్మ నా గొను విప్పి గబగబా నన్ను బ్రాతుంచేస్తూ తీసికెళ్ళుతూ.

రోజూ ఆయితే అలా స్నానానికని అమ్మ ఈడ్చుకెళ్ళిపోతుంటే చాలా చికాగ్గా ఉంటుంది. మరివారే చాలా హుషారుగా ఉన్నాను కదా అందుకే అమ్మ వెనకే గబగబా నడిచాను.

స్నానం చేయించుతూ అమ్మంది.

“అక్కడికెళ్ళాక నాల్సింట్లో అల్లరి చెయ్యకుండా బుద్ధిగా ఉండాలి తెలుసా!”

ఏంటో ఈ పెద్దవాళ్ళు!! ఈ మాట రెండు రోజుల్పుంచీ చెప్తుంది కదా! నాకు మాత్రం బోరుకొట్టదూ?

“పోనీ అమ్మా ... రైల్లో అల్లరి చేసుకోవచ్చా?” అడిగేశాను.

“అవునుమరి ... రైల్లోనూ అల్లరి చెయ్యకుండా... అక్కడి కెళ్ళాకా కూడా చెయ్యకుండా... రోజుల్లా బుద్ధిగా ఉండడమంటే కష్టం కాదూ!” అమ్మ నవ్వింది.

“భద్రవకానా...పోన్లే ట్రెయిన్లో బోల్డు నీ క్లావరినంత అల్లరి చేసుకో... అక్కడి కెళ్ళాక మాత్రం బుద్ధిగా ఉండాలి.”

“ఓ అలాగే బోల్డు బుద్ధిగా ఉంటాను.”

“అక్కడ వాళ్ళు తినడానికి ప్లేట్లో మిక్చరూ, జిలేబీలూ అలాంటివి ఇచ్చారనుకో పూర్తిగా తినేయకూడదు. కొంచెం ఒదిలేయాలి. లేకపోతే కక్కుర్తి పిల్లనవుకొంటారు.”

“మరి ఇంట్లోనే మో ఒదిలేస్తే దెబ్బలాడతావు. అక్కడేమో తినకుండా ఒదిలేయాలని చెప్తావు” అన్నాను.

అవును మరి. ఈ పెద్దవాళ్ళు ఒక్కోసారి వాళ్ళే చెప్తారో వాళ్ళే మరిచిపోతుంటారుకదా!

అమ్మ నాకైతే కోపంగా చూసింది. అయ్య బాబోయ్. ఊరికి తీసికెళ్ళడం మానేస్తుందేమో! 23—12—83 ఆంధ్రవనిత్రవారపత్రిక 25

“సరే... పూర్తిగా తినకుండానే ఒదిలేస్తాన్నే. మరి బోల్డు బాగున్నా ఒదిలేయాలా?”

“ఊ”

“మరి జిలేబీ కాకుండా లడ్డూ ఇచ్చినా ఒదిలేయాలా?”

“చంపుతున్నావుకదే నీ ప్రశ్నంతో... మరి నువ్వులా అల్లరి పెడుతూ కూర్చున్నావంటే ట్రెయిను వెళ్ళిపోతుంది. మనం ఊరికివెళ్ళరేం” అంది అమ్మ తువారో గబగబా నా ఒళ్ళు తుడుస్తూ.

“సరేన్నే... ఏదిచ్చినా ఒదిలేస్తాన్నే. మరి చిన్న ముక్క ఒదిలేయాలా? పెద్ద ముక్కా?” అడిగాను. అడక్కలే నాకు మాత్రం ఎలా తెలుస్తుంది? మళ్ళా ఎక్కువ ఒదిలేస్తే ఇంట్లో దెబ్బలాడినట్లే దెబ్బలాడదూ?

అమ్మం జవాబు చెప్పలేదు. నన్ను గబగబా బ్రాతుంలోంచి ఈడ్చుకుపోయింది.

* * *

పెళ్ళికూతురు పిన్ని వాళ్ళింటికొచ్చేశాం. అందర్నీ కుర్చీల్లో కూర్చోపెట్టారు. నేనూ, అమ్మా, నాన్నా, బాబాయ్, తాతగారూ అందరం కుర్చీలో కూర్చోన్నాం.

ఈ కుర్చీలు మా ఇంట్లో సో ఫా ల్లా గా మెత్తగాలేవు... నేను కూర్చోన్న కుర్చీ అటూ ఇటూ ఊగుతోందికూడానూ.

అమ్మ చెప్పినట్లు వాళ్ళు అందరికీ ప్లేట్లలో బిస్కట్లు పెట్టి మధ్య టేబిల్ మీద పెట్టేశారు.

అమ్మ ముందే చెప్పేసిందిగా... బుద్ధిగా ఉండాలని! అందుకే బోల్డునీ తీసుకోవాలనిపించినా ఒక్కటే బిస్కట్టు తీసుకొన్నాను. కూర్చున్న కుర్చీ బాగాలేదు... బిస్కట్టు కూడా ఒక్కటే తీసుకొన్నాను. అయినాసరే ఇంట్లో లాగ నాకు కోపం రానేలేదు! ఎందుకో తెలుసా!

మా అందరికీ ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చోని ఉందిగా... పెళ్ళికూతురు పిన్ని... ఎంత బాగుందో!

అందుకే బిస్కట్టు తినడం మరిచిపోయి కూడా ఆ అంటేనే మామూలూ కూర్చోన్నాను. నా బర్త్ డేకి అమ్మ కొందిగా పసుపుచ్చటి గాను? సరిగ్గా ఆ రంగులోనే ఉంది అంటే.

మరేమో కళ్ళెంత బాగున్నాయో! పుస్తకాల్లో బొమ్మలకి వేస్తుంటారే కళ్ళు? అంత బాగున్నాయి! అంటే బోల్డు బోల్డు బాగుంది! మరేమో అంత బాగుండా... అయినా సరే ఎందుకో ఎవరివైపునా చూడకుండా మధ్య నున్న టేబిల్ వైపు మామూలూ కూర్చోంది. అవ్వడప్పుడు కొంచెం కొంచెం బాబాయివైపు చూస్తోంది. అంతే. కాని బాబాయి మాత్రం నాలాగే అలా ఆ అంటేవైపు మామూలూ కూర్చో న్నాడు.

నాన్నగారూ, అమ్మా, నాయనమ్మ, తాతయ్యా అందరూ ఏంటెంటో అడిగేస్తున్నారు ఆ అంటేని.

ఆ అంటేయేమో మెల్లగా జవాబులు చెప్తోంది.

“ఒకపాట పాడుతల్లి” అంది నాయనమ్మ.

నేను రోజూ రేడియోలో పాటలు వింటూ ఉంటానుగా! అంత బాగా పాడింది. ఊహూ ఇంకా బోల్డు బాగా పాడింది.

కొంచెం సేపయ్యాక ఆ అంటే రోపలికెళ్ళి పోయింది.

“నువ్వు రోపలికెళ్ళి ఆ అంటేతో మాట్లాడు” అన్నాడు నా పెక్కనే కూర్చున్న బాబాయి నా చెవిలో గుసగుసగా.

నాకు భరే సరదా వేసింది.

అసలు నా అంతట నేనే అంటే వెనకే రోపలికెళ్ళానుమనకొన్నాను. కాని అమ్మ కోప్పడు తుందేమోనని భయపేసింది. మరి బాబాయి వెళ్ళుమన్నాడుగా. అంతుకే ఎంచక్కా రోపలి కెళ్ళాను.

అక్కడ మంచంమీద తన పెక్కనే కూర్చో పెట్టుకొంది ఆ అంటే.

“నీ పేరేంటి పాపా?”

నమ్మ బోల్డునుంచి పెద్దవాళ్ళు ఈ ప్రశ్న అడిగారా? ఈ అంటే అడిగినంత ముద్దుగా ఎవళ్ళూ అడగలేదు.

“సుధ ... మరేమో ... ఇంట్లో అందరూ చిట్టి అని పిలుస్తారు.”

“స్వీట్ గర్ల్! ఏ క్లాసు చదువుతున్నావ్?”

“ఒకటో క్లాసు అంటే... మొన్న క్లాసులో సెకండ్ రాంకు వచ్చాను తెలుసా! మరేమో ఈసారి ఫస్ట్ స్టే నాన్న మంచి గౌను కొంటా నన్నారు తెలుసా?”

“మరి బాగా చదువుతున్నావా?”

“ఓ ...”

ఆ అంటే నన్ను ఒళ్ళో కూర్చోపెట్టేసు కొని గట్టిగా ముద్దు పెట్టేసుకొంది. ఎంత బాగుందో ఆ ముద్దు!

మా ఊళ్ళోకూడా ఇలాంటి అంటేలు చాలా మంది ఉన్నారు. ఎవ్వరూ నవ్విలా ముద్దు చెయ్యలేదు.

ఓసారి బాబాయి నడిగాను. “బాబాయ్... మరి పక్కంటే రాధ అంటే... ఎదురింటి సుందరి అంటే... చిళ్ళంతా ఎప్పుడూ నాతో సరిగ్గా మాట్లాడరేం? నన్ను ముద్దు చెయ్యరేం?”

“అందంగా ఉన్నామని వాళ్ళకి గర్వంలే!” అన్నాడు బాబాయి. ఏమిటో... నాకేం అర్థం కాలేదు.

మరి ఈ అంటేకూడా అందంగా ఉందిగా?

“పాపా మరి ఇందాక ఒక్కటే బిస్కట్టు తిన్నావుగా ఇంకా ఇవ్వానా?”

ఒక్కొక్కసారి అమ్మ ఎంతో ప్రేమగా దుగుతూ ఉంటుందే! అలాగే అడిగింది. మూ నాన్నా అక్కడ లేరుగా! అందుకే యంతేకుండా కావాలనేశాను.

ఆ ఆంటీ బోల్డు బిస్కెట్లు తెచ్చిచ్చింది. అవి తింటూ కూర్చోన్నాను.

అంతవరకూ ముందుగదిలో పెద్దవాళ్ళు కూడా ఏమీమీటో మెల్లిగా మాట్లాడేసుంటున్నారు కదా! ఎందుకో ఒక్కసారిగట్టిగా మాట్లాడుకోడం మొదలెట్టారు.

ఏమయింది చెప్పి అనుకొని నేనూ ఆ దిలోకెళ్ళాను.

“ఇరవై వేలకి తూగలేమండీ..అమ్మాయిని మాకారూగా?... పని పాటలు చక్కగా చేస్తుంది. పంకితం మీరే విన్నారు... దయచేసి సరిపెట్టుకోండి నా జీతంలో పైసా పైసా కూడబెట్టి పంక చెయ్యగలిగాను... పెద్దవాళ్ళు మీరే అలా అనేస్తే ఎలా చెప్పండి?”

కళ్ళజోడు పెట్టుకొన్న తాతగారు తాతయ్య వైపు తిరిగి జాలిగా అడుగుతున్నారు.

“ఏమిటో ఈ పెద్దవాళ్ళ! ఏళ్ళ మాటలు ఒక్కటి అర్థంకావు కదా!”

“అలా అనేస్తే ఎలా చెప్పండి... వ్యవారాల దగ్గర నాకసరే మొహమాటం జాస్తే... అయినా సరే మిమ్మల్ని చూడగానే ఏదో చనువు పుట్టి... మీ మంచితనం చూసి అడగడానికి ధైర్యం చేసేశాను... కాదన్న నమ్మకమూ నాకుంది” తాతయ్య ■ కళ్ళజోడు తాతగారి వైపు తిరిగి అన్నాడు.

“రాజమండ్రి వాళ్ళ ముప్పైవేలన్నారు... అనకాపల్లి వాళ్ళ పాతిక వేలన్నారు. అమ్మాయి బాగుంటుంది ... సాంప్రదాయం మంచిదని వచ్చాం...” నాయినమ్మ అంది.

“కాదనకండి మరి. మీరు పదివేలన్నారు ...పోసి మరో ఐదువేలు ... అబ్బాయి చదువుకి చేసిన అప్పకి వడ్డీ ఇంకా కడుతూనే ఉన్నాం” అన్నాడు తాతయ్య.

ఏమిటోగో! ఒక్కముక్క అర్థంకాలేదు. ఎంచక్కా ఆంటీ దగ్గరకే వెళ్లి కూర్చోటాను. చక్కా కబుర్లు చెబుతోంది. కాని ఎందుకో మరి ఆ ఆంటీ ఇండాకట్లా సరదాగా మాట్లాడలేదు. ఎటో చూస్తూ కూర్చోంది.

“చిట్టి దామ్మా వెండాం” ఆంటీకి బాటా చెప్పేసి అమ్మవాళ్ళ దగ్గర కొచ్చేశాను.

మళ్ళా రైలెక్కేశాం.

పస్తున్నప్పుడు కిటికీపక్కనే నన్ను కూర్చో పెట్టుకొని బోల్డు కబుర్లు చెప్పాడు...ఇప్పుడేమో అప్పులు మాట్లాడకుండా కిటికీలోంచి బయటకు చూస్తూ కూర్చోన్నాడు బాబాయి.

మరి నేను వచ్చేసేము... పెళ్ళికూతురాంటి కూడా ఇలాగే కూర్చోని ఉండే?

ఏమిటో ఈ పెద్దవాళ్ళ

ఎందుకు చెప్పా?

ఆ తెలిసింది... మా తతయ్యా... ఆ కళ్ళజోడు తాతగారు, నాయినమ్మ అందరూ కలిసి పదివేలు... ఇరవైవేలు అంటూ ఏంటేటో మాట్లాడేసుకొన్నారుగా? అప్పట్లోనే ఏళ్ళదగ్గరూ ఇలా ఉన్నారు. మెల్లిగా వెళ్ళి బాబాయి ఒక్కో కూర్చోన్నాను.

“బాబాయ్... బాబాయ్ ఇండాకా వాల్చింటో మన తాతగారు, వాళ్ళ తాతగారు, నాయినమ్మ... అందరూ కలిసి పదివేలు, ఇరవైవేలు అని మాట్లాడేసుకొన్నారు కదా? ఏమిటి బాబాయ్ అని?”

“అలా? అని రూపాయలు!” అన్నాడు బాబాయి కిటికీలోంచి బయటకు చూస్తూనే.

“అయ్యబాబోయ్! పదివేల రూపాయలే? దేనికి బాబాయ్ అన్ని రూపాయలు?”

“దాన్ని కట్టుం అంటారమ్మా.”

“అంటే ఏమిటి బాబాయ్?”

“నువ్వెప్పుడూ అమ్మతో కలిసి కూరం దుకాణానికి వెళ్ళలేదా?”

“బోల్డు సార్లు వెళ్ళానుగా!”

“మరోమో అప్పుడు కూరలవాడు రెండు రూపాయలు కిలో అంటాడు. అమ్మేమో రూపాయకిస్తావా? అంటుంది.”

“అవునవును.”

“అటు వంటిదే కట్టుం కూడానూ”

బాబాయి కోపంగా అన్నాడు.

మొదట నాకేం అర్థం కాలేదు. తర్వాత కిటికీ వక్కన కూర్చోని చాలాసేపు ఆలోచించేశాను.

ఇంటికి కూరలు తెచ్చుకొంటే అమ్మ కూరలవాడికి పది రూపాయలిస్తుంది... నాకోసం బొమ్మని కొని తెచ్చినప్పుడు పావువాడికి ఇరవై రూపాయలిచ్చింది. బర్తడేకి నాకు గొను కొని ఇంటికి తెచ్చినప్పుడు యాభై యోగ, వందో, మూడువందలో ఇచ్చింది. మరిప్పుడు ఆ ఆంటీని వాల్చింటిమండి మా ఇంటికి తెచ్చేసుకొంటున్నాం కదా! మరి ఆ ఆంటీవాళ్ళ అమ్మకి నాన్నకి డబ్బులివ్వద్దా? ఎంతో...ఎంతో...అందంగా ఉంది. బోల్డుబాగా పాడింది. ఎంతో చక్కా కబుర్లు చెప్పింది. అమ్మలాగే బోల్డు ముద్దు చేసింది. మరి అంత మంచి ఆంటీని తెచ్చేసుకొంటుంటే వాళ్ళకి బోల్డు ... బోల్డు ... డబ్బు లియ్యద్దా?

ఇరవైవేల రూపాయలంటే బోల్డు డబ్బు లనుకో ... రెండు బస్తాల బిస్కెట్లు వస్తాయి. నాలుగు డ్రమ్మల చాక్లెట్లు వస్తాయి ... పదిపానో నలభైయ్యో మంచి గొన్నాస్తాయి.

అయినా అంతమంచి ఆంటీ పస్తున్నప్పుడు ఇవన్నీ ఎందుకూ? ఇరవై వేలంటి ... ■

ఆంటీ గురించి లక్షరూపాయలిచ్చేయొచ్చు కోటి రూపాయలిచ్చేయొచ్చు ...

ఆంటీని తెచ్చుకోడానికి పాపం తాతయ్య దగ్గర, నాయినమ్మ దగ్గర అన్ని డబ్బులు లేవేమో!

కూరలకి డబ్బులు సరిపోనప్పుడు అమ్మ బేరం చేస్తుందే ... అందుకే అలా బేరం చేశారేమో!

మరి ■ ఆంటీని మా ఇంటికి తెచ్చుకోకపోతే ఎలా?

నాకూ, బాబాయికి బోల్డు ఏడుపాస్తుంది కదా!

మళ్ళా చాలాసేపు ఆలోచించేశాను.

ఆ ... అయిడియో వచ్చింది.

గబగబా నాయినమ్మ, తాతగారు కూర్చోన్న సీటు దగ్గరకెళ్ళాను.

“నాన్నమ్మా ... ఇండాక నిమ్మా, తాతయ్యనూ చూస్తుంటే నాకెంత జాలేసిందో తెలుసా! పాపం ■ పెళ్ళికూతురు ఆంటీని మనింటికి తెచ్చేసుకోవాలని మీకుందికదా. కాని మీ దగ్గర డబ్బు సరిపోలేదు కదా! అందుకే అంతసేపు బేరం చేశారు కదా?”

ఏమిటో ఈ పెద్దవాళ్ళ! నేను అంటున్న దేమిటో అర్థం కానట్లు అలా నా వైపు చూస్తూ ఉండిపోయారు. ఏళ్ళు మాత్రం మళ్ళీ అన్ని మాటలూ అర్థం కాకుండానే మాట్లాడతారు!

అందుకే మళ్ళా బాగా అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పాను.

“అదికాదు తాతయ్యా... ■ ఆంటీని తెచ్చుకోవాలంటే మనం బోల్డు డబ్బు ఇయ్యాలి కదా! మరంత మంచి ఆంటీని తెచ్చుకొంటున్నప్పుడు ఇయ్యద్దా? మరి మీకు డబ్బు చాలేదు కదా? అందుకే నా కిడ్నీ బాంకులో దాచుకొన్న ఇరవై రూపాయలూ తీసేస్తాండి... ఇంకా డబ్బులు తక్కువైతే మళ్ళా ఇస్తాన్నే... మరో... ■ డబ్బుతో... బోల్డుని బొమ్మలూ, గొన్నూ వస్తాయనుకో... అయినా అంత మంచి ఆంటీ పస్తున్నప్పుడు ఆ వెధవ గొన్నూ, బొమ్మలూ అక్కర్లేదు రెద్దా... మరి ఆ డబ్బు తీసుకొంటారా?”

అంతే! నాయినమ్మ, తాతగారు ఒకరి మొహం ఒకరు చూసుకొంటూ ఉండిపోయారు. అమ్మేమో నాన్నవైపు చూసి నవ్వింది... నాన్న ఏందుకోమరి గబుక్కున ఇంకోవైపుకి మొహం తిప్పేసుకొన్నాడు. బాబాయేమో గబుక్కున నన్ను ఒక్కో కూర్చోపెట్టేసుకొన్నాడు... గబుక్కున నా బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టేసుకొన్నాడు. మళ్ళా అమ్మవైపు చూసేసరికి ఎందుకో అమ్మ కళ్ళలో నీళ్ళున్నాయి.

నేనడిగిన దానికి మాత్రం ఒక్కరూ జవాబు చెప్పలేదు.

“ఏమిటో ఈ పెద్దవాళ్ళ!?”

ప్రేమ్ సబ్బుతో స్నానం రోజంతా ఉల్లాసం

మీ శరీరమునకు మృదుత్వమునిచ్చి సహజ
సౌందర్యమును పెంపొందించు సబ్బు ప్రేమ్.
దీని స్వచ్ఛమైన నురగ, పరిమళము
మీ మనసును వలకింపజేయును.

గులాబి మతీయు ఆకుపచ్చ
రంగులలో లభింతును

జయలక్ష్మి
గుంటూరు వారి తయారీ

శ్రీమతి.జి.భవినీకృష్ణమూర్తి ప్రియత అనురాగ తరంగాలు

ఒక్కొక్క విభాగాన్ని ఒక్కొక్కరికి అప్పగించి తనమీద ఉన్న భారాన్ని కాస్త తగ్గించుకుంది లీల.

వెంకటలక్ష్మికి టైలరింగు సెక్షను అప్పగించింది. కామాక్షి ఎంబాయిడరీ, వైరు బేగులు అల్లడం మొదలైన వాటి గురించి చూస్తూంటే; ప్రసన్న అరటితోటల పెంపకం గురించి శ్రద్ధవహిస్తోంది. అండాళ్లు అప్పడాలు, వడియాలు, ఊరగాయలు, జావలు, పిరవలు తయారుచేసే సెక్షనును అజమాయిషీచేస్తోంది. బిడ్డతల్లి అయిన రేణు రోజూ రావడానికి వీలు కాకపోవడంతో స్కూలుని జగదాంబకి అప్పగించింది. మార్కెటింగ్ సౌకర్యాలు చూసుకోవడానికి రఘు ఒకతన్ని నియమించాడు.

అందరూ తమతమ బాధ్యతల్ని సక్రమంగా నిర్వహిస్తున్నారా లేదా అనేది తనిఖీ చేస్తూ ఎక్సాంప్లు ఎప్పటి కప్పుడు సరిగా ఉన్నాయోలేదో చూసుకోవడం మాత్రమే లీల పని. పనిలేకపోయినా ఆ ఆవరణలో తిరుగు తూంటే ఎంతో హాయిగా టైము ఇట్టే గడిచి పోతున్నట్లు అనిపిస్తుంది లీలకి.

అందరూ ఆమెనో కేవలం ఆరాధిస్తుంటారు. రోజుకీ ఒకసారి అయినా స్కూలుకి, నర్సింగ్ హోమ్ కి వెళ్ళి అక్కడి కార్యకలాపాల్ని సర్వవేక్షిస్తూ ఉంటుంది. ప్రముఖ రచయిత్రిగా ఎంతో పేరుని, డబ్బునీకూడా సంపాదించుకుంది.

అయినా మునుపటిలా ఉత్సాహంగా లేక పోవడం, మందకోడిగా, నీరసంగా ఉండడం

(గత సంచిక తరువాయి)

గమనించాయి సునిశితమైన కళ్ళు. కళ్ళ క్రింద ఏర్పడిన నల్లటి చారలు, పొలిపోయినట్లున్న కళ్ళు ఆతనిని అనుమానింపజేశాయి.

“ఒంటల్లో బాగుండడం లేదా లీలా?” అని ఒకటి, రెండుసార్లు అడిగితే, “నీ డాక్టరు బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నావుకాదు చివరికి నా విషయంలో కూడా” అంటూ నవ్వింది.

ఆ రోజు అనాధశరణాలయంలోని తన పని ముగించుకుని ఒకసారి ఆ ఆవరణ అంతా తిరిగి వచ్చి, నర్సింగ్ హోమ్ లోకి వెళ్ళి రఘుతో కాస్తేవు మాట్లాడి స్కూలుకి వెళ్ళింది. జగదాంబతో అవి ఇవి మాట్లాడి బయటికి వస్తూ తల తిరిగి నల్లు అయి నిలబడలేక దభీమని పడిపోయింది గుమ్మానికి అడ్డంగా. తల తలుపుకి తీపిమని కొట్టుకుంది.

జగదాంబ, మరిద్దరు టీచర్లు గబగబా దగ్గరికి వచ్చి లేవదీసి బల్లమీద పడుకోబెట్టి రఘుకి కబురు చేశారు. ఆ కబురు వివగానే గబగబా పరుగుతొక్కుంటూ వచ్చాడు రఘు. పరీక్ష చేసిన ఆతని కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి. ప్రైవేట్ తెప్పించి ఆమెను నర్సింగ్ హోమ్ కి తీసికెళ్ళాడు. ఇంజక్షను ఇచ్చాడు. ముఖం మీద కొద్దిగా నీళ్ళు చిలకరించాడు.

కాస్తేవటికి కళ్ళు తెరిచింది లీల.

నీరసంగా నవ్వుతూ “నీ బుద్ధి పోనిచ్చు

కున్నావు కాదు రఘూ. చివరికి పేషెంట్ గా నన్ను బెడ్ ఎక్కించేశావు” అంది.

“స్లీప్ లీలా! ఇంత పరకూ నువ్వు చెప్పింది నేను విన్నాను. ఇక ముందు నేను చెప్పే దువ్వు వినాలి. విని తీరాలి”. అంటూ ఆమె బ్లెడ్, యూరిన్ తీసుకుని పరీక్ష చేశాడు. ఎక్స్రే యూనిట్ లోకి తీసికెళ్లి నాలుగైదు ఎక్స్రేలు తీశాడు. అతని ముఖంలోని ఆందోళనని గమనించి తనలో ఏదో పెద్ద జబ్బు అంతర్లీనమై ఉందని గ్రహించింది లీల.

“ఇదంతా ఏమిటి రఘూ?”

“లీలా స్లీప్, నన్నేమీ అడక్కు. ఏమిటి, ఎందుకు అని అడక్కుండా నేనేచెప్పినా చేస్తానని నామీద ప్రమాణం చెయ్యి.”

“అదేమిటి రఘూ! ఏమిటో, ఎందుకో చెప్పుకుండా ఎలా చెయ్యమంటావ్?”

“చెయ్యగలవు లీలా. నాకోసం పెళ్లి మానుకున్నదానిని ఈ మాత్రం చెయ్యలేవా లీలా?” అతని కళ్ళలోని నీళ్ళు చూసి చటుక్కున చెయ్యివాపి అతని తల మీద పెట్టి “రఘూ! నువ్వు ఏం చెప్పినా, ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాను. ఏమిటి, ఎందుకు అని అన్నలు అడగను. సరేనా?” అనేసింది గబగబా.

“థాంక్యూ లీలా, థాంక్యూ వెరీమచ్.” కళ్ళు తుడిచేసుకుని “సాయంకాలండాకా కదల కుండా ఈ బెడ్ మీదే పడుకుని రెస్ట్ తీసుకో, నా పని అయ్యాక నేను స్కూలురుమీద ఇంటికి తీసికెడతాను” అన్నాడు.

“అలాగేలే. అసలు విషయం ఏమిటి?”

“అదిగో, ఇప్పుడే ప్రామిస్ చేశావు ఎందుకు, ఏమిటి అనే పదాలు నీ డిక్షనరీలో నుంచి తుడిచేస్తానని, అప్పుడే మరచిపోయావు” చిరుకోపం ప్రదర్శించాడు.

“నిజమే రఘూ! నాకేమైందో నాకు తెలియాలి కదా?”

“అవసరంలేదు. అయినా ఇప్పుడేకదా ఎక్స్రేలు తీశాను. వాటి రిపోర్టునుబట్టి కేసు నిర్ధారణ అవుతుంది.”

“రఘూ! ఏదైనా దాచకుండా నాకు చెప్పాలి. స్లీప్, చెప్తావు కదూ?” అతను వెళ్ళిపోబోతుంటే చెయ్యిపట్టి ఆపి బ్రతిమాలు తున్నట్లుగా అంది.

జరిగిన కథ - 6: వీరరాఘవులు, విశ్వనాథం ఇద్దరూ బాల్యస్నేహితులు. వీరరాఘవులు వ్యాపార నిమిత్తం విజయవాడలో స్థిరపడతాడు. విశ్వనాథం పూర్వోనే వ్యవసాయం చేసుకొంటుంటాడు. పెద్ద కామందు. వీరరాఘవులు పెద్దకొడుకు రఘు ఆమెరికా వెళ్లి పర్వతీలో అనుభవాన్ని సంపాదించుకొని తిరిగివస్తాడు. విశ్వనాథం ఏకైక కుమార్తె లీలని ఆతనికిచ్చి చేయాలని ఇరువురూ నిర్ణయించుకొంటారు. లీల కూడా ఆతన్నే ప్రేమిస్తుంది. కానీ ఎవరూ ఊహించని విధంగా రఘు లీలని చెల్లెలిగా భావిస్తున్నానని చెప్తాడు. తన కిప్పడే పెళ్లి చేసుకోవాలని లేదని మంచి సంబంధం చూస్తావన్న రఘుతో చెప్తుంది లీల. రఘుకి తన చిన్ననాటి స్నేహితురాలు రేణుక తారసపడుతుంది. రఘు తన చాకచక్యంతో వెంకటేశాన్ని మంచి మనిషిగా తీర్చిదిద్దుతాడు. రఘు, రేణుక తన చిన్ననాటి తలపులు నెమరువేసుకొంటారు. తనకు వాగ్దత్త అయిన రేణుని ఒకరికి అర్పించలేను అన్న వెంకటేశానికి ఆమె జోలికి వెళ్ళనని మాట ఇస్తాడు రఘు. కానీ లీల రఘు, రేణులని ఒకటిగా చేస్తుంది. ఓ అనాధశరణాలయాన్ని నడపాలని నిశ్చయించుకొంటుంది లీల. అమ్మకున్న ప్రకారంగానే అనాధ శరణాలయాన్ని నిర్మించి ఎంతోమంది ఆభాగినలను ఆదుకొని వారికి జీవనోపాధి చూపెడుతుంది-లీల.

చూస్తు. కానీ, ఆ విషయం తెలుసుకొని, అంకుల్ కి కానీ, చివరికి రేణుకా కి కానీ తెలియనివ్వని ప్రామిస్ చెయ్యి."

"అలాగే రఘూ! నాకు మాత్రం తెలియదా? నా కాలిలో ముల్లు గుచ్చుకున్నా విలవిల్లాడిపోతారు నాళ్ళు. అసలు నేనే ఆ మాట నీకు చెప్పింది అనుకున్నాను."

"నరే లీలా. రేపు ఏ విషయం చెప్తాను. అనవసరంగా అందోళనపడక రెస్టు తీసుకో. నాకు కొద్దిగా అర్థం అవుతుంది. అది చూసుకుని వస్తాను."

"నరే వెళ్ళు. అన్నట్లు, అక్కడ నా రూమ్ లో కాగితాలు, పెన్ను ఉన్నాయి. ఎవరినైనా పంపి తెప్పించిపెట్టు."

"అలాగే" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు రఘు.

మరో పది నిమిషాలకి కాగితాలు, కలం తీసుకొచ్చి ఇచ్చింది ఒక నర్సు.

ముందు రాసింది ఒకసారి చూసుకుని రాయబోయేదాన్ని ఒకసారి జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని పూర్తిగా తను ఉపాించుకున్న ప్రపంచంలోకి వెళ్ళిపోయింది, మిగిలిన ఏషియా లన్నిటి నీ పక్కనేపట్టి.

* * *

వాతావరణం గంభీరంగా, తుఫాను తరువాత అలుముకున్న నిశ్శబ్దంలా ఉంది. విశ్వనాథంగారి చెత్తరు మరిగిపోతోంది. గుండెల్లో పెరియేర్చు పొంగుతున్న హోరు. ఆకాశం ఉరుముతున్నట్లుగా

ముట్ట ముట్టలా ప్రధాన అమ్మగారు ముక్కు చీదుతున్న చప్పుళ్ళు.

"లీలా! ఏమటే ఇది? ఇంతవరకూ నువ్వు కోరుకున్న విధంగానే జరిపించుకున్నావు. సంఘ, సంస్కర్తగా, రచయిత్రగా కూడా పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించుకున్నావు. ఇంకా ఆ పిపాచీడ్ చెయ్యకపోతేనే? ఎంత చదివినా ఇంకా మిగిలి ఉంటూనే ఉంటుంది. ఈ ప్రపంచంలోని విజ్ఞానం అంతా మనం స్వంతం చేసుకోవాలనుకుంటే మరో నాలుగు జన్మలెత్తినా ఇంకా మిగిలి ఉన్నట్టే అనిపిస్తుంది. చేసుకుంటూ చేసుకుంటూ అంటూ అలా ఆశ పెట్టుకపోతే అసలు పెళ్ళి చేసుకోవని చెప్పేయ్యరాదూ, పెదనాన్నగారికి, పెద్దమ్మకినీ, నిన్ను వదిలి ఉండలేకేకడే నువ్వు కాలేజీలో చేరతానని పట్టుబడితే పట్నం వెళ్ళి రావడానికి వీలుగా కారు కొన్నారు పెదనాన్నగారు. వారి బాధని నువ్వెందుకు అర్థం చేసుకోవూ? హైదరాబాదు అంటే దగ్గరా? దాపా? నిన్ను అంతదూరం వెంపించి వాళ్ళు స్థిమితంగా ఉండగలరా? చిన్నప్పటి నుంచీ ఒకే ప్రాణంలా మసీలాము. నేను మాత్రం నిన్ను వదిలిపెట్టి ఉండగలనా? అయినా ఇక్కడ ఇన్ని వ్యాసకాలు నీ చుట్టూ అల్లుకుని ఉన్నాయి. తెంచుకుని వెళ్ళిపోతే అవన్నీ వాడి ఎండిపోతాయి. నువ్వు ఇన్నాళ్ళుగా పడిన శ్రమలంతా వృథా అవుతుంది."

"ఏచ్చిదానా! వెనకటికి ఓ ముసలమ్మ ఊరి మీద కోపం వచ్చి కోడి, కుంపటి లేకపోతే

మన వలె అల్లుడుతుండ చున్నానని అందల్లా బెదిరించి తన కోడి కుంపటితో ఊరు విడిచివెళ్ళి పోయిందిట. అంత మాత్రం చేత తెల్లవారడం అగిపోతుందా? సూర్యోదయం అగిపోతుందా? ఇదీ అంతేనే. నేను ఇక్కడ లేనంత మాత్రాన ఏదీ అగదు. నువ్వులేవూ? రఘు, నాన్నగారూ లేరూ! ఎవరి పనిని వాళ్ళు ప్రకటనగా చేస్తున్నారో లేదో చెక్ చెయ్యడమే కదా? నేను లేకపోతే నువ్వు ఆ పని చెయ్యలేవా?" సూటిగా అడిగేసరికి తడబడింది రేణుక.

"చెయ్యనని చెయ్యలేనని కాదే. నువ్వు అంతదూరం వెళ్ళడం ఇష్టంలేక అంటున్నాను."

నవ్వింది లీల. "నాకు తెలుసే, అయినా తప్పదు. రేపు నేను అత్తవారింటికి వెడితే అలా అనుకుంటావా?"

"అదీ, ఇదీ ఒకటేనా?" ఈసారి మాట ప్రభావతమ్మ నోటినుంచి వచ్చింది.

"ఒకటైనా, రెండయినా నేను ఈ ఊరు విడిచి వెళ్ళక తప్పదుగా. నా భర్త ఉద్యోగరీత్యా హైదరాబాదులో ఉంటున్నాడని, నా భర్త కోసం నేనే ఊరునీ, మిమ్మల్ని విడిచి హైదరాబాదు వెళుతున్నానని అనుకో. అప్పుడు నీకు బాధగా అనిపించదు."

"అంతేగానీ, నీ పట్టుదల మాత్రం విడిచి పెట్టనంటావు. నరే, నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు అమోఘం. మీ ఆమ్మా నాన్నా రాతిహమ్మలు అనుకుంటున్నావు కాబోలు. అలాగే అనుకోమ్మా.

మేము చచ్చాకానీ, మా విలువ అర్థంకాదు నీకు”
కోపంగా అరిచారు విశ్వనాథంగారు.

ఎవ్వడూ ఎవరిమీదా రానంత కోపం
వహించి ఆయనకి లీలమీద.

నిర్లప్తంగా నవ్వి “ఎవరు ముందో, ఎవరు
వెనకో ఎలా తెలుస్తుంది నాన్నగారూ. ఎవరి
టైము వచ్చినప్పుడు వాళ్ళు ఈ లోకం నుంచి
నిష్క్రమించవలసినదే. తప్పదు. ఒకరి కోసం
ఒకరు ఆగలేరు. ఆగకూడదు కూడాను”
అంటూండగానే అంతవరకూ మా నం గా
ఉన్న రఘు చటుక్కున ఒక్కడుగు
ముందునే లీల నోరుమూసి “చ! ఏమిటమ్మా
మాటలు. అంకుల్ ముందు అలా అంటారు
గానీ, నీ మాటకి వ్యతిరేకంగా ఎప్పుడైనా, ఏవని
అయినా చేశారా? అలాగే వెదురుపుగానీలేగానీ
అలా మాట్లాడకు” బొంగురుపోయిన గొంతుతో.

“రఘూ! ఏమిటా, దానికి నచ్చచెప్పా
ల్పిందిపోయి, సమర్థిస్తున్నావు?” తన కోపాన్ని
రఘు మీదికి మళ్లించారు విశ్వనాథంగారు.

“అవును అంకుల్, నేను లీలనే సమర్థి
స్తాను. నాన్నగారు మీలాగే భావించి ఉంటే
నేను ఫారిన్ వెళ్లగలిగేవాడినా? ఈ ఊర్లో
ఉంటూ ఇంతటి పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించు
కోగలిగేవాడినా? అసక్తి ఉన్నవారిని ఆపకూడదు
అంకుల్.”

“బాగుంది బాబూ, నువ్వు మగపిల్ల
వాడివి. అందుకే నిశ్చింతగా వంపించారు మీ
నాన్న విదేశాలకి, ఇక్కడ మేమున్నాము నిన్ను
ఆదరిస్తాము అన్న నమ్మకంతో నిశ్చింతగా
ఉన్నారు. కానీ అది అడపిల్ల, ఒంటరిగా ఉంటూ
చదివి ఎవరిని ఉద్ధరించాలి బాబూ?” గద్గద్
స్వరంతో అంది ప్రభావతమ్మ.

“ఎంతో శ్రమపడి, నిద్రాపోరాలు మానేసి
ఇన్ని కొత్త కొత్త సాధనాలు, పరికరాలు
కనిపెట్టిన శాస్త్రజ్ఞులు నీలా భావించి ఉంటే

అనురాగ తరంగాలు

మనం ఇంత సుఖంగా ఉండగలిగేవాళ్ళమా? మన
దేశం ఇంత అభివృద్ధిని సాధించగలిగేదా అంటే?”

“దాని పేరు చరిత్ర పుటల్లోకి ఎక్కి ఆ
శాస్త్రజ్ఞుల్లా చిరస్థాయిగా నిలిచిపోవాలనే అంత
పెద్ద కోరిక మాకు లేదు రఘూ. కూతురిపెళ్ళి
చేసి అది భర్తతో, పిల్లా పాపంతో సుఖంగా
ఉంటే చూసి ఆనందించాలమకునే సామాన్య
తల్లిదండ్రులం మేము”! అన్నారు విశ్వనాథం
గారు.

“అలాగే అంకుల్. ఈ సారికి లీల ఇష్ట
ప్రకారంగా జరిగి పోవచ్చుంది. రీపెర్చి పూర్తవ
గానే బలవంతంగానైనా సరే ఆమె మెడలు వంచి
పెళ్ళి జరిపించే వూచినాది. సరేనా అంకుల్”

“బలవంతంగా మెడలు వంచాలైనంత
అవసరం రాదులే. నా అంతటా నేనే తలవంచి నాన్న
ఎవరిచేత తాళి కట్టించుకోమంటే అతని చేతనే
కట్టించుకుంటాను.” నమ్మకంగా చెప్పింది లీల.

“దానికి మీ సహృద్ధి ఏమిటి మధ్యలో”
రఘు మీద గయ్ మంది రేణుక.

“నేను కూడా ఇంకా వదులుకోవాలనే
కోరిక ఉన్న పిచ్చివాడిని కనుక” తాపీగా అన్నాడు,

“అయితే మీరు కూడా బయలుదేరండి.”

“బయలుదేరేవాడినేగానీ, నువ్వు బాధపడతా
వని ఆగిపోతున్నాను.” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“ఏమిటే రేణూ, నేను వెడతానంటూంటే
మీ ఆయనమీద ఎగురుతావు? ఊ! వెరీ బేడ్!
నీకు తెలుసు. అతను నహార్డు చెయ్యకపోయినా
నేను ఆగను. ఆ విషయం అతనికి తెలుసు.
అందుకే తెలివిగా నన్ను సమర్థిస్తున్నాడు. నీకు
బుర్రుందిగానీ బొత్తిగా అలోచన లేదే.”

“అదికాదే లీలా అనలు...” రేణుక మాట
పూర్తికాకముందే నోరు గట్టిగా మూసి
“అనవసరంగా ఎక్స్ప్లైట్ అవకు. నేను వెళ్ళేది
భాయం అయినా, నేనేదో ఆంధమాన్స్కో

వరోపాకో వెడుతున్నట్లు ఈ గండరగొళం
ఏమిటి?” అంది కొంచెం పిసుగుదలను
కనబరుస్తూ.

“నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు అమోరీంచు”
విశ్వనాథంగారు విసురుగా బయటికి వెళ్ళి
పోయారు.

నిస్రాణగా కుర్చీలో కూలబడిన లీలని
చూసి “రేణూ! కాస్త గ్లాకోట్ నీళ్ళలో కలిపి
తెచ్చి లీలకివ్వు” అన్నాడు రఘు, రేణు చేతుల్లోని
బాబుని అందుకుంటూ.

“ఈ నాలుగు మాటలు మాట్లాడినందుకే
ఇలా తోటకూరకాడలా వారిపోయిన పిల్ల
పారుగూరు వెళ్ళి చదువు వెలగబెడుతుందట”
సాగదీసుకుంటూ అంది ప్రభావతమ్మ.

కళ్ళు మూసుకునే నిర్లప్తంగా నవ్వింది
లీల. రేణుక ఇచ్చిన గ్లాకోట్ వాటర్ తాగేసి
పెరట్లోకి వెళ్ళి. గ్లాసు కడిగేసి వంటింట్లో
పెట్టేసి వెళ్ళి తన మంచంమీద పడుకుని నీళ్ళు
నిండిన కళ్ళని పైటతో ఒత్తుకుని కళ్ళు
మూసుకుంది లీల.

* * *

ఆ మరునాడు ఉదయం ఏడయినా లేవలేదు
లీల. రెండుసార్లు ఆమె గదిలోకివెళ్ళి చూసి,
నిద్రపోతున్నదాన్ని లేవడానికి మనస్ఫూరించక
లోపలికి వెళ్ళి ప్రభావతమ్మని తప్పకోమని కాసే
ఫలవారాలు తయారుచెయ్యడంలో నిమగ్నమైంది
రేణుక.

ఒక్కరాత్రిలోనే ఎన్నో సంవత్సరాల
వయస్సు పెరిగిపోయినట్లు కృంగిపోయిన ఆ
దంపతుల్ని చూస్తూంటే రేణుక కూడా లీలమీద
కోపం వచ్చింది.

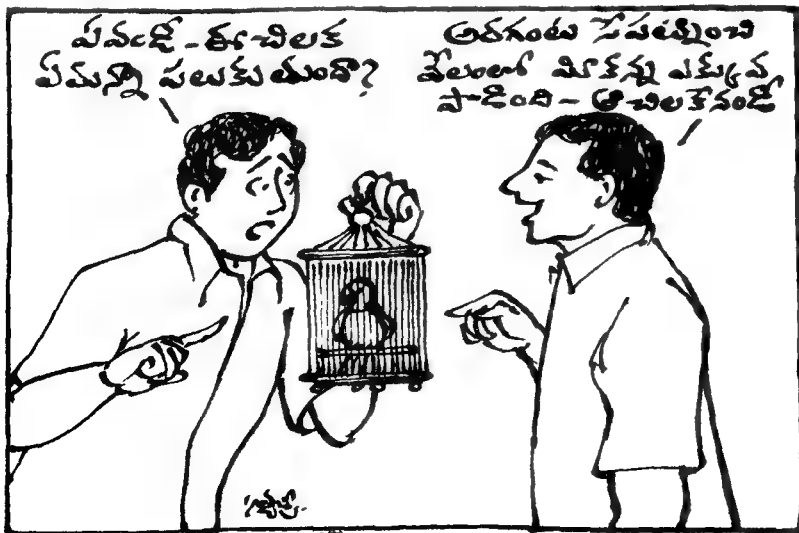
పెరట్లో పాల్గొనే సన్న పురమాయిస్తోంది
ప్రభావతమ్మ. ఎంతటి పని వత్తిడిలో ఉన్నా
పాల్గొనే విసుక్కుని ఎరుగని అవిడ ఆ రోజు
విసుక్కునడం, అకారణంగా వారిపై చిరాకు
పడడం లోపలనుంచే గ్రహించింది రేణుక.

రఘు స్నానంచేసి రాగానే అతనికి టిఫెను
ఇచ్చి, వెళ్ళి లీలను లేపింది. వాడిన పువ్వులా,
వడలిస తోటకూర కాడలా ఉన్న లీలని చూడగానే
ఆమెమీద ఉన్న కోపం చటుక్కున మాయమై
పోయింది.

“ఏమే, ఒంటలో బాగా లేదా?”
అదుర్దాగా నుదుటిమీద, చెంపలమీద చెయ్యేసి
రాస్తూ అడిగింది.

ఆ చేతిని గట్టిగా నొక్కివట్టుకుని
“అదేం లేదు రేణూ. రాత్రి నరిగా నిద్ర
వట్టు లేదు. కొద్దిగా తలనొప్పిగా ఉంది” అంటూ
ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి ఆ చేతిని చటుక్కున
వదిలేసింది.

అదేమీ గమనించని రేణు “ఊ! లేచి
ముఖం కడిగి స్నానం చేసిరా. టిఫెన్ తిని, కాసే

ఎన్టీఎస్®

మీ వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రజ్వరిల్లించును

ఈ పండుగ సమయాల్లో మీ ఆనందోత్సాహాలను ఎన్ టైస్ తో పంచుకొనండి. ఎన్ టైస్ బట్టలు, సమ్మర్డిగా పండిన పంటల్లా మీకు హార్వోల్లాసాన్ని ఇచ్చును. ఎన్ టైస్ శ్రేణిలో పాలియెస్టర్, పాలియెస్టర్ మిశ్రమం, కాటన్ లతో ఎన్నోరకాల చీరలు, సూటింగులు, షర్టింగులు, యూనిఫాం బట్టలు మరియు డ్రెస్ మెటీరియల్ లభించును.

మంచి అభిరుచి. శ్రగిన ధరలు.

**న్యూషనల్
టెక్స్టైల్
కార్పొరేషన్**

(తమిళనాడు మరియు పొండిచెరి) లి.
భారత సర్కారపై ఒక ఉద్యోగ సంస్థ

10/64 సోమసుందరం మిల్స్ రోడ్డు, కొయమత్తూరు-641 009

MCA/NTC/92/TEL

ఇంటెంజింగ్ ఏజెంట్లు : ఆంధ్ర ప్రదేశ్: బాలాజీ టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 3-4-394, చొబ్బాకో బజారు, సికింద్రాబాద్-500 003 (ఏ.పి.). నంగం టెక్స్టైల్స్ ఏజెన్సీస్, 230, మొదటి అంతస్తు, డి.బి. రోడ్డు, కొయమత్తూరు-641 002. ఆర్. పి. డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, 3-4-394, చొబ్బాకో బజారు, సికింద్రాబాద్-500 003 (ఏ.పి.).

తాగి పడుకుందువుగాని" అంది చెదిరిన జాబ్బు పర్మతూ.

"అలాగేలే, నువ్వు పద మమ్మన్నా" అంది గానీ, కదలేదు లీల.

రఘు పిలవడంతో బయటికి వెడుతూ "మళ్ళీ నిద్ర పోతావేమో? తొందరగా లే" పాపరించింది.

ఆమె లేచి స్నానంచేసి కానీ ఫలహారాలు ముగించేసరికి, రఘు అస్పత్రికి వెళ్ళడానికి తయారై కొడుకుని ఎత్తుకుని ఆమె గదిలోకి వచ్చాడు.

"లీలా! అక్కడావనుంది. ఇక్కడ ఈ వినుంది అంటూ కదిలి పైరానపడకు. ఆ పప్పు అన్నీ నేను చూసుకుంటానులే. నువ్వు పోయిగా రెన్ను తీసుకో. మా ప్రెండు దగ్గర్నుంచి తెలుసుకోనం చూస్తున్నాను. అది రాగానే మన ప్రయాణానికి ఏర్పాట్లు చేస్తాను."

"అలాగే రఘూ. "దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది లీల.

"అలా నిరుత్సాహంగా ఉండకూడదు లీలా. మనసుని ప్రశాంతంగా ఉంచుకోడానికి ప్రయత్నించు. ఎక్కువగా ఆలోచించకు" అంటూ బాబుని ఆమె ఒడిలో కూర్చోబెట్టి "అంటేలే చక్కగా కబుర్లు చెప్పరా" అంటూ బాబు బుగ్గలు విమిరాడు.

"వద్దు రఘూ! బాబుని నా దగ్గరకు రానివ్వద్దు" బాబుని అతనికి అందించేసింది గభాలి.

"లీలా!"

"అవును రఘూ! డాక్టరుని నీకు తెలియ నిది ఏం ఉంది?"

"సరే గానీ, భవిష్యత్తుని భయంకరంగా ఊహించుకుంటూ నీ ఆరోగ్యాన్ని మరంత పాడు చేసుకోకు. తొందరలోనే నువ్వు మామూలు మనిషివి అవుతావు"

"అలాగేలే, నువ్వు వెళ్ళు." అంది.

అతను వెళ్ళిపోయాక పడుకోవడం విసుగ్గా

అనురాగ తరంగాలు

అనిపించి లేచి టేబుల్ దగ్గరకు వెళ్ళింది. కుర్చీని దగ్గరకు లాక్కుని కాగితాల్ని ముందుకి జరుపు కుని పెన్ను అందుకుంది. ఆ ఊహ ప్రపంచంలో కల్పిపోతే నిద్రాహారాల సంగతిగానీ, తనచుట్టూ ఏం జరుగుతోందన్న సంగతిగానీ గమనించనంత ఏకాగ్రతతో పేజీలు పేజీలు నిండిపోతాయి.

కానీ, ఆ రోజు ఐదారుపేజీలు కూడా వ్రాయకముందే మెదడులోని ఆలోచనా తరంగాలు పలుపటా తెగపోతున్నట్లు, గజిబిజిగా అనిపించి తలను రెండు చేతులతో పట్టుకుని నిస్రాగంగా, నిశ్చేతంగా టేబులు మీదకి వాలిపోయింది. తల లోని నరాలు చిట్టిపోతున్నంతబాధ. ■ నిస్సహాయతకి ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఊపిరినిలపని దగ్గు తెర వచ్చి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసిపోలేసింది. గుండెను చేత్తో పట్టుకుని వెనక్కి జార్లబడింది ఆయాసపడుతూ. కళ్ళ నుంచి జారిన పీటిబిందువులు వెనక్కిజారి జాబ్బులో ఇంకిపోతున్నాయి.

ఆమెని భోజనానికి పిలవడానికి వచ్చిన రేణు ఆ స్థితిలో లీలను చూసి భేదపడింది. మెల్లగా కళ్ళనీళ్ళు తన పైటచెంగుతో వత్తి, చెమటలు తుడిచి, ఫేసు ఆన్ చేసింది. మునివేళ్ళతో జాబ్బుని సర్దింది. చెదిరిన పైటని సరిచేసింది. మెల్లగా కళ్ళుతెరిచి చూసింది లీల.

"మరీ ఇంత అలసట వచ్చేవరకూ రాయక పోతేనేమిటే?"

నిశ్చేతంగా నవ్వింది లీల.

"అయినా ఈమధ్య బాగా పీరసంగా ఉంటున్నావు. రాత్రి, పగలు ఆ దగ్గరకంటే నీ ప్రాణం తీసిపోయింది. ఆయన్ని ఒకసారి పరీక్ష చెయ్యమనవే. మందులు శ్రద్ధగా కొన్నాళ్ళపాటు వాడితేగానీ లాభంలేదు" అంది అస్పాయత నిండిన స్వరంతో.

"అలాగే లేదా! హైదరాబాదు వెళ్ళాక వాడతానులే."

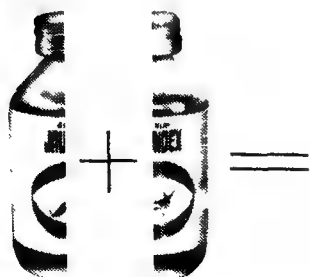
"సరే. తొందరగా రా అన్నం తినేసేయ్ కాస్తేపు పడుకుందువు గాని."

"అలాగే నువ్వు పద" లేచి మెల్లగా పంటింటోకి వెళ్ళింది. ఎప్పటిలా తల్లి ఎడ్డించ లేదు. తనమీద బాగా కోపం వచ్చిందని గ్రహించింది. రేణు వడ్డీస్కూటే నాలుగు ముద్దలు తిని; ఆ కంచం, మంచినీళ్ళు తాగిన గ్లాసు రెండుసార్లు శుభ్రంగా కడిగేసి లోపం పెట్టేసి తన గదిలోకివచ్చి రఘు కిచ్చిన మాట జ్ఞాపకం వచ్చి ద్రావరు తాళం తీసి రెండు బూజెట్లు మింగి, కూజాలోని నీళ్ళు గ్లాసు లోనికి వంపుకుని తాగింది. తండ్రి పాలం నుంచి వచ్చిన నవ్వుడి వినిపించినా బయటికి రాబుద్ధికాక అలాగే పడుకుండి పోయింది.

ఆమెకు తెలుసు. తల్లిదండ్రులకి తనమీద కోపం కాదని, తను పెళ్ళి పెటాకులు లేకుండా చదువు పేరుతో వారిని విడిచి వెడుతున్నానని బాధ పడుతున్నారని. వాళ్ళకేరీ తెలుసు. తను చదువు వెంగబెట్టడానికి కాదని, తనలోని భయంకర పీశాచిని వదలగొట్టుకోవడానికని తెలిస్తే వాళ్ళ గుండెలు బద్దలైపోతాయి.

'(బతికినన్నాళ్ళు వాళ్ళదగ్గరే ఉండనీ, ఎవ్వడు ఆయుర్దాయం ముగిస్తే అప్పడే శాశ్వతంగా వెళ్ళిపోతాను' అంటే రఘు వినడు. ముందరి కాళ్ళకి బంధం వేసినట్లు ముందుగానే చెప్పినట్లు చేస్తానని ప్రామిస్ చేయించుకున్నాడు. అతనికి ఇచ్చిన మాట తీసి అవతల పారెయ్యడం నావల్ల అయ్యేదేనా? ఉహా! అప్పుడేకాదు. కంతంలో ప్రాణం ఉన్నంతకాలం తను అతనికి బద్దురాలే. 'ఏది ఎలా జరిగిందో' ఎవ్వడు జరగాల్సింది నిర్ణయించేది నీవే భగవాన్, మేము విమిత్ర మాత్రులం మాత్రమే.' ఇక ఆలోచించడానికి కూడా ఓపికలేక, కళ్ళు మూసుకుని పడుకుండి పోయింది లీల.

(ఇంతా ఉంది)

కామెట్రు జాండెక్స్
మేలైన మందని
మేం చెప్పామని
మీకు గుర్తుందా?

నిజానికి అది ఈ
కథలోకొంతభాగమే.

కామెట్రు కార్బోనాట్ కలపబడిన అల్లూరి వాడంట్
కాబోనియం కలపబడిన అల్లూరి వాడంట్
అతని పేరు మేలైన మందని మేం చెప్పామని
మీకు గుర్తుందా? నిజానికి జాండెక్స్ కార్బోనాట్ కలపబడిన అల్లూరి వాడంట్
కాబోనియం కలపబడిన అల్లూరి వాడంట్
అతని పేరు మేలైన మందని మేం చెప్పామని
మీకు గుర్తుందా?

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం
ద కృ పాండు బ్రదర్స్, వెంబూర్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
ద కృ పాండు బ్రదర్స్, వెంబూర్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
ద కృ పాండు బ్రదర్స్, వెంబూర్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

(కె. బాపయ్య) విడుదలయ్యాయి. అంటే ఇంత వరకూ ఆరు హిందీ చిత్రాలు విడుదలయ్యాయి. ఇప్పుడు ఆమెతోతో శ్రీదేవి మూడు చిత్రాలలో నాయికగా నటిస్తున్నది. ఒకటి : శ్రీ శంకర్ క్రియేషన్స్ తాళినే రామారావు దర్శకత్వంలో నిర్మిస్తున్న కన్నడంలో సూపర్ హిట్ చిత్రం 'చక్రపూర్ణం'. రెండవది : సత్యచిత్ర-యన్. రామనాథన్ దర్శకత్వంలో రూపొందించే తాతా చిత్రం. మూడవది : పద్మావతినిర్మిత కె. రామవేంకటరావు దర్శకత్వంలో నిర్మించే చిత్రం.

ఇవిగాక జితేంద్రతో 'తోసా' (కె. రామవేంకటరావు), అకల్ మండ (రాజ్ భరత్), హిందీ పాపారాయుడు (దాసరి),

రోజా ఎంటర్ ప్రైసెస్ వారి చిత్రం ముహూర్తంలోజన దర్శకుడు రామవేంకటరావుతో శ్రీదేవి, ఆమె చెల్లెలు శ్రీలత

పున్, జయప్రద, శ్రీదేవి కాజాన్]

వి. వి శాస్త్రిగారి హిందీ మంత్రిగారి నియంతుడు (బాపు) ఆఫ్తాద్ (ప్రాడక్షన్) చిత్రం (యన్ ఏ చంద్రశేఖర్), రాజేష్ ఖన్నాతో 'మక్చిదే' (కె బాపయ్య) సి వి కె శాస్త్రి చిత్రం (రవికాంధన్) కమలహాసన్తో లక్ష్మీప్రాడక్షన్ చిత్రం (తాళినే రామారావు) రాజేష్ రోషన్తో అతని స్వంత చిత్రం (కె విశ్వనాథ్), సన్నీ డియోల్ తో కె రామవేంకటరావు దర్శకత్వంలో విజయ మాధవి పిక్చర్స్ జూన్ 1984 నుంచి నిర్మించే చిత్రం, జోషితే ఎస్ సి మెహ్ రవ్యన్ క్రియేషన్స్ లో నిర్మించే చిత్రం ఇవి శ్రీదేవి ప్రస్తుతం నటిస్తున్న హిందీ చిత్రాలు ఇందులో విజయమాధవి, ఆఫ్తాద్ (ప్రాడక్షన్), సి వి కె శాస్త్రి నిర్మించే చిత్రాలు జూన్ లో ప్రారంభమై పెప్టెంబరు 1984 కి పూర్తి అవుతాయి ఎస్ సి మెహ్ రవ్యన్ సహకారంతో నిర్మించే చిత్రం 1985 లో ప్రారంభం అవుతుంది

శ్రీదేవి యిప్పుడు మూడు తెలుగు చిత్రాలలో మాత్రమే నటిస్తున్నది ఆ మూడు చిత్రాలకు ఏ కోటలాపిరెడ్డి దర్శకుడు అవి రోజా ఎంటర్ ప్రైసెస్ పతాకంపై ఎం అర్జునరాజు సమర్పణలో చి కనకరా నిర్మిస్తున్న చిత్రంలో శోభనబాబు నాయకుడు రెండవది నందిగం దేవీప్రసాద్ సమర్పణలో యన్ రామలింగేశ్వరరావు నిర్మిస్తున్న 'కంచు కాగడా'

చిత్రం మూడవది రాజలక్ష్మీ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ పై మిద్దె రామారావు నిర్మించే తాతా చిత్రం ఈ రెండు చిత్రాల్లోను కృష్ణ హీరో. శ్రీదేవి నాయికగా రెండున్నరవిత్తక్రితం ప్రారంభమైన విజయమాధవి పిక్చర్స్ వారి "బాబులుగాడి దెబ్బ" పూర్తికావలసి వుంది కృష్ణారాజు హీరోగా నటిస్తున్న యా చిత్రానికి కె వాసు దర్శకుడు

శ్రీదేవి 1970 నుంచి 1977 వరకూ బాలతారగా నటించిన చిత్రాలు 23 ఆమె యంతవరకూ నటించిన చిత్రాల వివరాలు తమిళం 40, మళయాళం 25, కన్నడం 3, తెలుగు 59 (శిరింగనీతులు - వరకు) యుక్తవయసు వచ్చింతర్వాత 1978 నుంచి 1983 వరకూ యీ 59 చిత్రాల్లోను నటించిందన్నమాట. అంటే సగటున ఏడాదికి 12 చిత్రాలు

ఎన్ని భాషా చిత్రాల్లో నటించినా, నటిస్తున్నా శ్రీదేవిలో వివేకము ఆహారం పెరగలేదు నాటి బాలతారగా ఎంతటి వివేకవంతురాలైనా తలతో వుండేదో, చేదు నెం1 తారయినా ఆ వివేకం విధేయతలు అలాగే వున్నాయి. పెద్దల పట్ల గౌరవం, అందర్నీ విరునవ్వుతో ఆస్వాదించే పలుకరించడం, క్రమశిక్షణ, సన్నిహితుల ఆమెకు పెట్టని ఆభరణాలు

— మోహన్ కుమార్.

సినిమా విశేషాలు

-జి. వి. జి.

తెలుగు విద్యార్థుల హిందీ చిత్రాలు

★ దాసరి కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో టి. క్రాంతికుమార్ నిర్మించే శ్రీ అన్నపూర్ణా ఇంటర్నేషనల్ "అజ్ కౌ ఎం. ఎల్. ఎ" (ఎం. ఎల్. ఎ. ఏడుకోడలు) చిత్రంలో రాజేష్ కుమార్, ఇబ్బి అబ్బి, గెన్స్ గా జితేంద్ర నటిస్తున్నారు. డాక్టర్ రాహీ మానూమ్ రేణా సంతాపాలు, బాప్లవారి సంగీతం, కె. ఎన్. హరి చాయితో కుమార్టి ఎ గ్లీ క్యూ టి వ్ ప్రొడ్యూసర్.

★ కె. రాఘవేంద్రరావు దర్శకత్వంలో పద్మాలయ నిర్మించే "శక్తి" చిత్రంలో జితేంద్ర సరసన రాధ నాయిక.

★ "హాసీయత్" (సీతారాములు) చిత్రాన్ని దాసరి నారాయణరావు స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో శ్రీకాంత్ నవాతా నిర్మిస్తున్నారు. జితేంద్ర సరసన జయప్రదా నాయిక.

★ డి. రామా నాయుడు నిర్మించే "మక్కు" (ముందడుగు) చిత్రంలో రాజేష్ కుమార్, జితేంద్ర, శత్రుఘ్నసిన్హా, అంజాద్ ఖాన్, ప్రేమ్ చౌహాన్, శ్రీదేవి, జయప్రదా, నహీదా రెహమాన్, శ్రీరామ్ లాగు, అప్రసాద్, రంజిత్, శక్తి కపూర్ ప్రభుత్వ తారాగణం. కె. బాపయ్య దర్శకుడు.

దాసరి స్క్రీన్ ప్లే, మాటలు, నిర్మాణంలో వదన శిష్యుడు రమణబాబు దర్శకత్వం

"భారతంలో ఒక అమ్మాయి - చిత్రంలో ఆఫెంటివ్ గా చేరి, ఆ భారత అసెంబ్లీ అయి, ఆఫీసియల్ గా మారి, 'యుద్ధం' చిత్రానికి నా వద్ద కో డైరెక్టర్ కనిపించిన చురుకైన యువకుడు రమణబాబుకు మా తారక ప్రభు ఫిలిమ్స్ 6వ చిత్రానికి దర్శకత్వ బాధ్యతను అప్పగించాడు. నవంబర్ 25 నుంచి డిసెంబర్ 10 వరకు లాలి షెడ్యూల్, డిసెంబర్ 20 నుంచి జనవరి 5 వరకు మలి షెడ్యూల్. దీంతో షూటింగ్ పూర్తయిపోతుంది. ఉగాదికి విడుదల," అన్నారు దాసరి నారాయణరావు. ఈయన స్క్రీన్ ప్లే, మాటలు, పాటలు, నిర్మాణంలో దాసరి పద్మ సమర్పించే చిత్రంలో జయసుధ, మురళీమోహన్, శరత్ బాబు, సుజాత, గొల్లపూడి మారుతీరావు, సూతన్ ప్రసాద్, అల్లు రామలింగయ్య, రమాప్రభ, జయమాలిని, మూర్యకాంతం, ఒక అపూర్వమైన పాత్రలో దాసరి నటిస్తున్నారు. గొల్లపూడి కథ, రమేష్ నాయుడు సంగీతం, కె. ఎన్. హరి చాయ, బాస్కరరాజు స్వీంగ్, కృష్ణ కూర్పు, రాధాకృష్ణ మూర్తి నవా దర్శకత్వం నిర్వహిస్తున్నారు.

'సోదాబం'లో పూర్ణిమ, శివకృష్ణ, చి|| మహేష్, అంజలిదేవి

'చండి - చాముండి'లో కవి

హిందీ కృష్ణ కొత్త చిత్రాలు

★ రత్నా మూవీస్ 2వ చిత్రాన్ని ఎం. మల్లికార్జునరావు దర్శకత్వంలో జి. నాగ రత్నమ్మ నిర్మిస్తారు.

★ సు బ్బ ను నే ని రామమోహనరావు, పాటిబండ్ల శాయిబాబు నిర్మించే శాయిరామ్ మూవీస్ "భార్యాభర్తలు" చిత్రానికి బాల మురుగన్ కథ, పరు చూ సో ద రు ల సంతాపాలతో ఎం. మల్లికార్జునరావు దర్శకుడు.

★ పద్మాలయ స్టూడియోస్ సమర్పించే అమృతా సినిమా 9వ చిత్రంలో జయసుధ నాయిక, ఎం. బాలయ్య దర్శకత్వంలో అలపర్తి సూర్యనారాయణ, మన్మథ వెంకట్రావు నిర్మాతలు.

★ భవానీ ఇంటర్నేషనల్ కంబైన్స్ "మావర్ స్టార్" చిత్రాన్ని వంగల జగదీశ్వర రావు కూర్చు. దర్శకత్వంలో తాళ్ళూరి కృష్ణవేణి నిర్మిస్తారు. వి. ఎన్. ఆర్. స్వామి ఛాయాగ్రాహకుడు. సత్యం సంగీత దర్శకుడు.

★ ఎ. కోండడరామిరెడ్డి దర్శకత్వంలో ఎన్. రామలింగేశ్వరరావు నిర్మించే రాంప్రసాద్ అర్బ్ పెక్టర్స్ "కంచు కాగడా" చిత్రంలో శ్రీదేవి నాయిక.

★ కె. సి. ఎన్. చంద్రశేఖర్ సమర్పించే వినయ్ మూవీస్ "సుఖ్యమంత్ర" చిత్రంలో అంజలి నాయిక. విజయనిర్మల దర్శకత్వంలో టి. శ్రీనివాసరెడ్డి, శాఖమూరి రామచంద్రరావు నిర్మాతలు. చక్రవర్తి సంగీత దర్శకుడు. పుష్పాల గోపీకృష్ణ ఛాయాగ్రాహకుడు.

‘మా న స ఏణ’లో రేవతి

★ కృష్ణ సమర్పించే పద్మావతి ఫిలిమ్స్ 9వ చిత్రాన్ని ఎ.కోదండరామిరెడ్డి దర్శకత్వంలో యు. సూర్యనారాయణబాబు నిర్మిస్తారు.

★ దాసరి నారాయణరావు రచన, దర్శకత్వంలో జి. సత్యనారాయణరాజు నిర్మించే రాధాకృష్ణ మూవీస్ కొత్త చిత్రంలో కృష్ణ, కృష్ణాంజలు ప్రధాన పాత్రధారులు.

★ డాక్టర్ ఎం. తిరుపతిరెడ్డి సమర్పణలో కె. ధనుంజయరెడ్డి నిర్మించే సంయుక్త మూవీస్ 2వ చిత్రానికి ఎ. కోదండరామిరెడ్డి దర్శకుడు.

★ రవిచిత్ర ఫిలిమ్స్ 14వ చిత్రాన్ని కట్నా మల్లారావు దర్శకత్వంలో వై. వి. రావ్ నిర్మిస్తారు.

★ నిర్మాత మిరెడ్డి రామారావు కొత్త పంచత్వంలో ప్రారంభించే రాజ్యలక్ష్మి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ 9వ చిత్రానికి ఎ. కోదండరామిరెడ్డి దర్శకుడు.

★ పి. చంద్రశేఖరరెడ్డి కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో కోగంటి విశ్వేశ్వరరావు నిర్మించే శ్రీ పంచపతి చిత్రాలయ వారి “బంగారు కాపురం” చిత్రంలో జయసుధ, జయప్రద నాయికలు. సత్యనంద్ సంభాషణలు, జె. వి. రామవులు సంగీతం, లక్ష్మణ్ గోరే ఛాయతో కోగంటి విజయకుమార్ నిర్మాణ సారథి.

“రైలు దోపిడి”

పతాక పన్నివేళాలు

కె. ఎన్. రెడ్డి స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో గోటేటి శ్రీరామారావు సమర్పించే గోటేటి ప్రొడక్షన్స్ “రైలు దోపిడి” చిత్రానికి పతాక

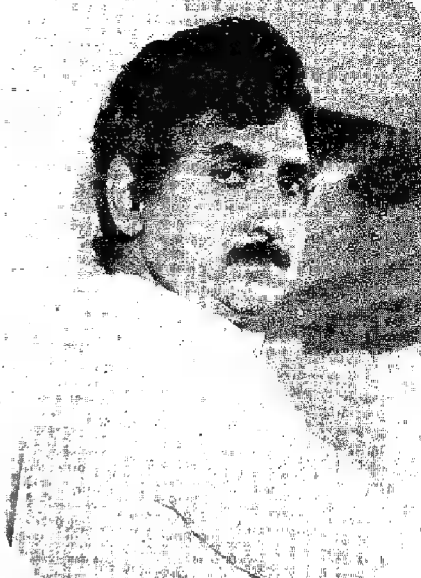
పన్నివేళాలు తిరుపతి-చంద్రగిరి స్టేషన్ల మధ్య రైల్వే బ్రాక్ పై నవంబర్ 18, 19 తారీఖుల్లో అధిక వ్యయ సయోజనకోర్చి చిత్రీకరింపబడ్డాయి. దొంగలు రైలును దోపిడి చేసి, గుర్రాలపై పారిపోయే పన్నివేళాన్ని రెండు కెమెరాలతో చిత్రీకరించారు. ప్రభ, భానుచందర్, విజయలలిత, పి. ఆర్. వరలక్ష్మి, జీవా, శర్మ, భీమేశ్వరరావు, ఎందర్ స్టంట్ ఆర్టిస్టులు పాల్గొన్నారు. అంతకు ముందు శారదా స్టూడియోలో రకరకాల విషసర్పాలతో చిత్రీకరించిన పన్నివేళాలు కూడా ఎంతో గుర్తుంటును కలిగిస్తాయి. మాతన్ ప్రసాద్, అమారాధ, జయమాలిని, నరసింహరాజు, మోదుకూరి సత్యం ఇతర పాత్రధారులు. సెంటిమెంట్ పాటు (థీల్) గల ఈ చిత్రకథను వియత్నాం వీడు మందరం తయారుచేశారు. పేరాల సంభాషణలు, డాక్టర్ సి. నారాయణరెడ్డి గీతాలు, రాజ్ సంగీతం, రంగాభాయ్, బి. చలం శిల్పం, వాయని మహేశ్వరరావు కూర్పు, ఎన్. పి. రంగారావు సహకార దర్శకత్వం, జి. ఎ. రావ్ నిర్వహణతో జి. సత్యసతీ, జి. నారాయణరావు నిర్మించే ఈ చిత్రం డిసెంబర్ చివరన విడుదలవుతుంది.

వాళిరాజు ప్రభాకం చిత్రం

“రామరాజ్యం వచ్చింది”

“నాటి ఆంగ్లదూల అభిమాన కథానాయకుడు, నేటి ప్రజానాయకుడు రాజర్షి శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు ముఖ్యమంత్రి ఆయాక్ పాధించిన, సాధించమన్న ప్రగతి కార్యక్రమాలు ఈ చిత్రంలో విముఖ్యంశాలు. ఒక్కముక్కలో చెప్పాలంటే— తెలుగు ప్రజల్లో ఈనాడు కావస్తున్న సాంఘిక, ఆర్థిక మార్పులను చూపేందుకు ఈ చిత్రం ప్రధాన ఉద్దేశం. ఈ చిత్రంలో ప్రధాన పాత్రధారులు రాజ్ కిషోర్, రమణమూర్తి, కాంతారావు, రాళ్ళపల్లి, మాడా, పొట్టి ప్రసాద్, రవి, ప్రభ, చంద్రబాబు మున్నగువారు నటిస్తున్నారు. బోల్లిముంత శివరామకృష్ణ సంభాషణలు, ఎన్. రాజేశ్వరరావు సంగీతం, భాస్కరరావు ఛాయ, కళాధర్ శిల్పం, కె. ఎం. వాయుడు నిర్వహణతో రేలంగి నరసింహారావు దర్శకుడు.

‘కోటి కరుడు’లో ఒక పన్నివేళం

గొల్లపూడి ‘మనషిక మరోపేరు’

రాజ్ కిషోర్ చైతన్యం ఈ చిత్రంలో ప్రధాన విశేషం,” అన్నారు వాళిరాజు ప్రభాకం. ఈయన డిసెంబర్ 15న చిత్రీకరణ మొదలెట్టిన జయశ్రీ చిత్రవారి “రామరాజ్యం వచ్చింది.” చిత్రంలో చంద్రమోహన్, మాతన్ ప్రసాద్, రమణమూర్తి, కాంతారావు, రాళ్ళపల్లి, మాడా, పొట్టి ప్రసాద్, రవి, ప్రభ, చంద్రబాబు మున్నగువారు నటిస్తున్నారు. బోల్లిముంత శివరామకృష్ణ సంభాషణలు, ఎన్. రాజేశ్వరరావు సంగీతం, భాస్కరరావు ఛాయ, కళాధర్ శిల్పం, కె. ఎం. వాయుడు నిర్వహణతో రేలంగి నరసింహారావు దర్శకుడు.

“నా మనసులోని మాట
చెప్పమంటారా? నా విజయ
పరంపరకి అసలు కారణం 'అంజలి'
వీరలే! అందులోని అందమైన నేత,
అశ్వర్యం కలిగించే చక్కటి అద్దకాలు
మరియు మనసు ఉల్లాసాన్ని
కలిగించే 'అంజలి' వీరలు నాకోసమే
సృష్టించబడినాయనిపిస్తుంది!”

—మాధవి

Anjali

విమాత్సమైవ ప్రింట్లతో
100%
పాలియెస్టర్

వ్యాపార వివరాలకు సంప్రదించండి : అంజలి ట్రాన్స్ప్రింట్స్, 47/14, రెండవ మెయిన్రోడ్డు, ఇండస్ట్రియల్ టౌన్,
రాజాజీనగర్, బెంగళూరు-560 044, ఫోను : 355363

అంధ్రప్రదేశ్, ఢిల్లీ - కవిత, డి-7, శ్రీరామ్ మార్కెట్, మొదటి అంతస్తు, 81, డి.కె. రోడ్, చిక్ పేట్ క్రాస్, బెంగళూరు-560 053, ఫోను : 73745

సినిమా

“సువర్ణ సుందరి”లో

స్వప్న సుందరి

కర్నూలు స్టూడియోలో శిల్ప దర్శకుడు భాస్కరరాజు ప్రతిభకు తార్కాణంగా ఏవేవో ఊహా లోకాల్లోకి తీసుకెళ్లే బ్రహ్మాండమైన సెట్లు ... రెండు వరుసలలో పెద్ద పెద్ద గంటలు, వాటి చుట్టూ భామలు, ఒకవైపు కాస్త ఎత్తులో ఒక పెద్ద కలం ... “ఊహా సుందరి ఉన్నతతలో, కల్పనాదేవి ఆరాధనలో, అన్వేషణలో, ఆలోచనలో, ఆలాపనలో - ఊహకు కూడా అందని సుందర ఆరాచు వాటికల్లా విహరించి, అంతు తెలియని ఏవేవో లోకాలను

అధిగమించిన ఆధునిక భావకుని పువ్వుకన్నా మన్నితమైన గాథ,” అని కథ, స్క్రీన్ ప్లే నమకూర్చి, దర్శకత్వం వహించే బీరం మస్తాన్ రావు వివరించిన రూపకల్పనకు ఊహిపోస్తున్నట్లుంది వృత్త్య చిత్రీకరణ. వాయుకుడు చంద్రమోహన్ యువకవి. ఆయన ఊహాసుందరి జయశ్రీ సృష్ట్యానికి వేటూరి సాహిత్యం, రమేష్ నాయుడు సంగీతం, శేషు సృత్య దర్శకత్వం రసవత్తరంగా అమరాయి. 14 పాటలు, 12 నృత్యాలు గల ఈ చిత్రం ఏమల విందు, కమల వండుగ కలిగించడానికి కె. పి. ఆర్. పిక్చర్స్ యూనిట్ లోని ప్రతి ఒక్కరూ ఎంతో కృషి చేస్తున్నారు. సుందరాల నటి, నర్తకి జయశ్రీ, ద్విపాత్రలు నిర్వహిస్తున్న “సువర్ణ సుందరి” చిత్రంలో జగ్గయ్య, గొల్లపూడి మారుతీరావు, సరళ, అన్నపూర్ణ ఇతర పాత్ర భావులు. బీరం నవీనలక్ష్మి సమర్పించే ఈ చిత్రానికి సత్యమూర్తి సంభాషణలు, భాస్కర

‘సు వ ర్ణ సుం ద రి’ లో జ య శ్రీ

‘మంచి మనిషి’లో తులసి

రావు ఛాయ, నరసింహారావు కూర్పు, రాజేంద్ర పింఠే, సుధాకరరెడ్డి సహకార దర్శకత్వంతో పి. భరద్వాజ నిర్మాణ సారధ్యం వహిస్తున్నారు. “డిసెంబర్ లోగా నిర్మాణ కార్యక్రమం ముగించాలి. కథకు అనుగుణంగా ఎన్ని భారీ సెట్లు వేయవలసివచ్చినా ఇర్బుకు వెనుకాడకుండా మా కె. పి. ఆర్. పిక్చర్స్ బాసర్ మ ఎస్టేట్ ల్లో చేసుకోవడానికి మేములా అహర్నిశలా శ్రమిస్తున్నాం,” అన్నారు నిర్మాత అట్ల బ్రహ్మానందం.

ఇటీవల మదరాసు విజయగార్డెన్స్‌లో జరిగిన యోగవ్రత ఆర్ట్స్ క్రియేషన్స్ వారి "ముద్దుల చెల్లెలు" పాటల రికార్డింగ్ సందర్భంగా గాయనీ గాయకులు సుశీల, బాలసుబ్రహ్మణ్యం, దర్శకుడు ఇమంది రామారావు, సంగీత దర్శకుడు కె.వి. మహదేవన్, కో-డైరెక్టర్ కేశవరావు, నిర్మాత రమణయ్యనాయుడుగార్లని చిత్రంలో చూడవచ్చు.

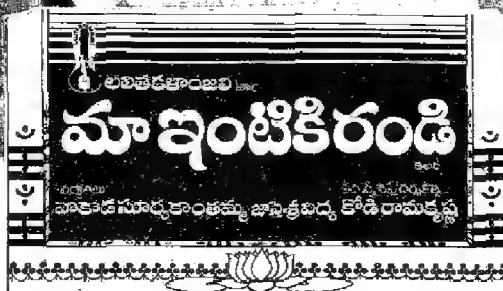
"లాటర్రి టికెట్ కొన్నాను-బహుమతి రాగానే నిన్ను హీరోయిన్‌గా పెట్టి నిన్నా ప్రారంభించటమే ఇశ!"

ఇమంది రామారావు దర్శకత్వంలో రామారావు దర్శకత్వంలో సురికొన్ని చిత్రాలు తయారు కానున్నాయి.

సత్యనారాయణ నిర్మిస్తారు. మార్చి నెల నుంచి షూటింగ్ జరుగుతుంది.

కొత్త చిత్రాలు "మురళీ-మోహన్" గా మురళీమోహన్ ద్వితీయ చిత్రం నిర్మిస్తారు. చిత్రాన్ని మల్లిశ్వరి అర్ట్స్ క్రియేషన్స్ వారి కంపెనీలో చూపుతున్నారు.

ఎం. జగన్మోహన్ "సన్నజాజులు" అనే సంగీత పుష్కల ప్రధాన చిత్రాన్ని వనవటీనటులతో నిర్మిస్తారు.

జ్ఞాపకం: స్టూడియోలలో శీఘ్రం: స్వీకరించబడినవి.

తమిళ తారల ప్రేతాత్మలు!

చాలా కాలం క్రితం మధుర వాస్తవ్యులు శ్రీ సోమసుందర ప్రజ్ఞాన సంబంధ దేశిక పరమాచార్యస్వామిగారు “మరణించిన వారి ఉనికి, వాళ్ళ భావాలు” అనే తమిళ గ్రంథాన్ని రచించి, పరమపదించారు. ఆ గ్రంథాన్ని చదివిన మధుర, రామనాథపురం జిల్లాలోని ఇద్దరు ముగ్గురు, అందులోని విధానాల ననుసరించి ప్రేతాత్మలతో సంభాషించగలుగుతున్నారు. వారిలో మధుర, ఇందిరానగర్, నై హూజీ వీధిలోని రంగనాయకమ్మ అనే సడ వయస్కురాలి గురించి ఇటీవల కొన్ని విషయాలు తెలిశాయి. ఈమె తన భర్త, కొడుకులు, మనమళ్ళు పై తం కోరిన ఆ కుటుంబ పూర్వీకుల ప్రేతాత్మలను ధూపదీపాలు వెలిగించి, రాత్రి వేళల్లో రప్పించి మాట్లాడగలుగుతున్నదట. ఈమె రెండో కొడుక్కి మరణించిన కొందరు తమిళ సినీమా నటీనటుల ప్రేతాత్మలు ఏం చెబుతాయో తెలుసుకోవాలని ఆశ. కాని, రంగనాయకమ్మకు అది ఇష్టం లేకపోయినా ఆ కొడుకు బలవంతం మీద ఒకరోజు రాత్రి వాళ్ళు డాబామీద కూర్చోని, ముత్తరామన్, సురుధిరాజన్, అశోక్, శోభ, కవికల్పదాస్ మున్నగు వారి ప్రేతాత్మలను రావించి సంభాషించగలిగిందట. ముత్తరామన్, శోభ— మరణాలు ఎలా సంభవించాయో వారి ప్రేతాత్మలు తెలియజేశాయి. “మీ అబ్బాయి కార్మిక్కు ఎప్పుడు పెళ్ళివు తుంది, ఎవరితో?” అని అడిగితే, “నా కొడుకు నటి రాధనే పెళ్ళాడుతాడు. 1984 లేక 1985లో పెళ్ళి జరగవచ్చు,” అందట ముత్తరామన్ ప్రేతాత్మ.

పోస్టునటుడు సురుధిరాజన్ ప్రేతాత్మ చాలా సీరియస్గానే జవాబిచ్చిందట. కవికల్పదాస్ ప్రేతాత్మ ఎంతో ఉత్సాహంతో, జవాబిచ్చిందట. “మీరు రాసిన సినీమా పాటలలో మీకు నచ్చినది ఏది?” అని అడిగితే, “అల్లన్ ఎన్నడూ, తంబి ఎన్నడూ— అనే పాట... పరని— చిత్రంలోనిది, “అని జవాబిచ్చిందట. నటుడు అశోక్ ప్రేతాత్మ ఆంగ్లంలో అడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబివ్వక, తమిళంలో అడిగిన ప్రశ్నలకే జవాబిచ్చిందట.

అప్పడప్పుడు కొన్ని దుష్ట ప్రేతాత్మలు కూడా వచ్చి, రంగనాయకమ్మ ప్రశ్నలకు అని కూడా జవాబులిస్తూ, వాటిని పొమ్మన్నా వెంటనే పోక, నటీనటుల ప్రేతాత్మలకు అడ్డు తగులుతూ వచ్చాయట.

ఒకసారి రంగనాయకమ్మ తన అత్తగారి ప్రేతాత్మను రావించి, “నమస్కారం ... మీరు నజీవంగా ఉన్నంతవరకు మనిద్దరం పోల్లాడుకుంటూనే ఉన్నాం. ఇప్పుడైతే ప్రేమతో శాంతంగా మాట్లాడండి, నేను మీ కోడలు రంగనాయకమ్మను,” అనేసరికి అత్తగారి ప్రేతాత్మ ఆ డాడా చుట్టూ మూడుసార్లు తిరిగి తుర్రుమందట.

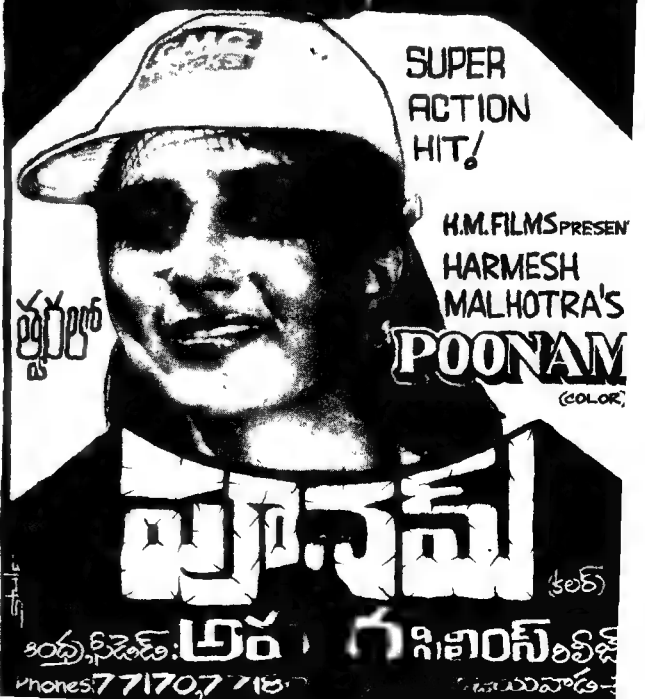
చచ్చి దయ్యమైనా అత్తగారికి కోపం తగ్గనట్లుంది!

ఇముక్కోకళసం

బిల్లూరు తిలయరమణ్ ఇమ్మ పిమ్మరెండర్, ఎన్.ఎల్.ఆర్.రావు
శ్రీనివాస్ ముప్పారెడ్డి నిర్మలా కె.ఎస్.నారాయణ

రాజ్ బల్బర్, హమ్ థిల్లాన్,
శక్తి కపూర్, దన్ పురి,
కల్పనా అండ్ థిస్ టెంట్

కంప్యూటర్ గ్రాఫిక్స్
ఫోన్: 771707, 7107

పి. యు. డి. - ఇదుపుఅపాదు

స్నేహానికి సరిఅయిన నిర్వచనం ఏమిటి ?

★ ఇద్దరు వ్యక్తులు-అభిప్రాయ భేదాను గారించుతూ-అన్యోన్యంగా వుండడం.

మానవుని ఆశకు అంతు ఎప్పుడు ?

★ లేదు. చమ్మాకూడ నా పేరు నీ కొడుక్కి పెట్టు అనో - నా పేర- శాశ్వతంగా ఏమైనా చేయి అంటూనో కోరుతాడు !

వి. వి. - నూజివీడు

మేం ప్రేమించుకుంటున్నాం, పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాం. కాని మా మతాలు వేరు. ఏం చెయ్యాలి ?

★ ఇద్దరికీ వయస్సు వుండి, మీ కళ్ళమీద మీరు బ్రతక్కుల ఆధారం వుంటే-కులాల ప్రసక్తి లేకుండా స్పెషల్ మేరేజన్ యాక్టు కింద రిజిస్టర్ పెళ్లి చేసుకోండి- లేదు- కులంకోసం ప్రేమ ల్యాగం చేసుకోండి.

పి. డి. - ఎమ్మిగనూరు

మీరు ఉత్తరములకు ఎన్ని సంవత్సరాల నుంచి జవాబులిస్తున్నారు ?

★ జ్ఞాపకంలేదు. నేను కాలాన్ని లెక్కించను, గడిపేస్తాను.

వాసుదేవ్ - కొత్తగూడెం

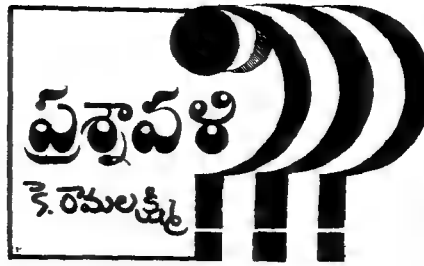
విలువైన రూపం ఏది ?

★ అద్దంలో కన్పించే మన ముఖమే కదా వాసుదేవ్ ?

వి. బి. అర్. - విశాఖ

గుమస్తా కేడర్ పై తేలికబావం ... మీ సంగతి చెప్పండి ఆ గుమస్తా గురించి.

★ ఏం చెప్పను- నేను గుమస్తా కూతుర్ని ! చలనీన- రెండు వ్యక్తిగత విషయాలు.

ఎన్.ఎస్.ఎన్.డిగ్ బాయ్ (అస్సాం)

ఈ భూమిమీద పుట్టిన వారందరూ గొప్పవారెందుకు కావడంలేదు ?

★ అప్పడింక గొప్పకి ప్రత్యేకత ఏమిటి వుంటుంది నారాయణా ! అజ్ఞానం ఉంటేనే- విజ్ఞానానికి గుర్తింపు. చీకటి లేకపోతే వెలుక్కి గుర్తింపేది ? అలాగే- ఇదీను.

అర్. ఎన్. అర్. - మాచర్ల

'మనిషిలో' మీరు దేనికి విలువనిస్తారు ?

★ నేను మాటలు మాటల్లా చూస్తాను. అక్షరాల్లా చూడను.

జి. వి. - విశాఖవట్నం

కోరికలు తీరడానికి మార్గం సూచించండి.

★ కోరికలు తక్కు వై న కొద్దీ, అవి తీరడం- సులభం అవుతుంది.

జి. ఎమ్. కె. - మోటూరు

ప్రేమకు మనస్సు గొప్పదా శీలం గొప్పదా ?

★ ప్రేమించే వ్యక్తి నిర్ణయించుకో

ఎన్. ఎమ్. - రేపల్లె

నాకు మీలాగే రచనలు చేసి, మీలాగే తర్వాత ప్రశ్నావళి నిర్వహించాలని వుంది. నాకు డిగ్రీ విద్య లేదు. హైస్కూలు విద్య లేదు. ప్రాథమిక విద్య అభ్యంది, నన్నేంచేయమంటారు ?

★ ప్రయత్నిస్తూండడమే- వ్రాయడం. పాతికేళ్ళ అనుభవం తరువాత- మీరూ నాలాగే తయారవుతారు !

కె. సి. అర్. ఎన్. - మైదుకూరు

అక్కయ్యా సినీమాలవల్ల సమాజం చెడిపోతుందనే మాట నిజమా ?

★ సమాజం చెడదు. వ్యక్తులు చెడిపోవచ్చు- నిజం చెప్పాలంటే- దేనివల్లనా చెడిపోయేవాళ్ళూ వుంటారు. బాగుపడేవాళ్ళూ వుంటారు.

బి. వి. డి. డి. - అరసవల్లి

పెళ్లయినంత మాత్రాన స్త్రీ తన వ్యక్తిత్వాన్ని యింటిపేరునీ ఎందుకు పోగొట్టుకోవాలి ?

★ ఎవరు పోగొట్టుకోమంటున్నారు ?! జీవితానికి లక్ష్యం అంటూ వుండకపోతే ?

★ నిస్సారంగా- వుంటుంది.

వి. వి. పి. - బ్రాహ్మణకాక

అదృష్టం, యోగం అనేవి ఉన్నాయా ? కష్టపడి కూడా ఫలితం దక్కడానికి అదృష్టం, యోగం - కావాలా ?

★ కష్టపడిన ఫలితం దక్కడానికి కూడా- సరియైన పరిస్థితి, అనుకూల వాతావరణం వుండాలి- అదే- అదృష్టం యోగం అంటారంతే !

జి. వి. కె. అర్. - రాజమండ్రి

పురుషుల కంటే - స్త్రీలే ఎక్కువగా రచనలు చేస్తున్నారు. కారణం స్త్రీకి తీరిక ఎక్కువగా వుండడమా ? లేక వారికి భావనా శక్తి అపారంగా వున్నందువల్లా ?

★ ప్రచురణావకాశాలు ఎక్కువ కావడం వల్ల. స్త్రీకినాడు - కాస్త 'తనని' గురించి కూడా ఆలోచించుకునే అదను దొరకడం వల్ల. పనిపాటలు లేక, మహామేధాసంతతి వల్లా కాదీ రచనలు పెరుగుత. ఇక, స్త్రీల పేర్లు చూసి మోసపోకండి. పీటిలో నూటికి ఎనభై శాతం దొంగపేర్లు ! అంచేత ఆడవాళ్ళు ఎక్కువ రాసేస్తున్నారన్న దానికంటే - ఆడపేర్లు ఎక్కువగా కన్పిస్తున్నాయి - అసారి.

డి. ఎమ్. అర్. హైదరాబాదు

మనిషి కూనిరాగాలు ఎందుకు తీస్తాడు ?

★ పాడేవాడు బాధలని చెదరకొడతాడని చెప్తారు కదా ? అందుకే !

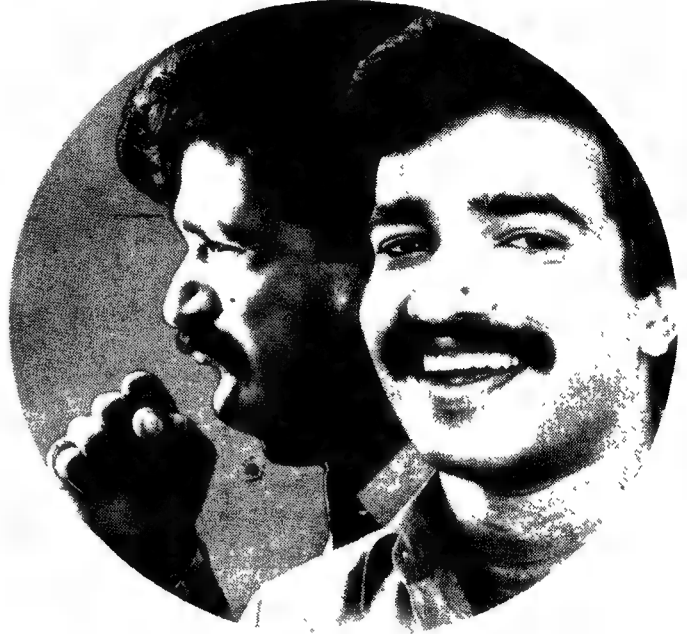

విజయవాడలోని స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా స్టాఫ్ కల్చరల్ అసోసియేషన్ వారి ఆధ్వర్యంలో ఇటీవల విజయవాడ ఆర్మిస్మెంట్ అసోసియేషన్ వారు ప్రదర్శించిన 'చిలకల పండిరి' హాస్యకదంబంలో ఒక దృశ్యం. విస్ఫోటల విజయరాం, విజయభాను, జయవాణి, వై. రాజకుమారి, కబీర్ దాస్ లని చిత్రంలో చూడవచ్చు.

విడవకుండా వచ్చే దగ్గుకు ఉపశాంతి ఇస్తుంది

విక్స్
ఫార్ములా 44
కాఫ్ డిస్క్

ప్రత్యేక పదార్థం
సైలెంటియం కలిగిన ఏకైక
కాఫ్ లాజెంజ్

సైలెంటియం విడవకుండా వచ్చే దగ్గుకు శీఘ్ర ఉపశమనం
ఇస్తుంది. దీనితోపాటు ఫార్ములా 44 కాఫ్ డిస్క్—

- దగ్గు క్రిమిలను నాశనం చేస్తుంది.
- గొంతు నొప్పినుండి ఉపశమనం ఇస్తుంది.
- శ్వాస తిసుకోవడాన్ని సులభం చేస్తుంది.

మందులాంటి రుచి మందులాంటి పని

అమృతం కురిసిన రాత్రి

నీరభద్రరావ పమ్మి

బియ్యం విపరీతంగా వాన కురుస్తోంది. మధ్య మధ్య పిడుగులు శబ్దం. వాలు కుర్చీలో పడు కున్నాను. చలిచేస్తోంది. చేతిలో 'అమృతం కురిసిన రాత్రి' పుస్తకం. తిలక్ అనుభూతి వాదంలో చలికాగుతున్నాను

ఇంటిలో ఏకాంతం భరించరానిదిగా ఉంది. భాను పుట్టింటికి పురుటికెళ్ళింది. మ రొ క ఇరవై రోజుల్లో పురుడు నస్తుందని అంచనా. తను వెళ్ళిన ఇరవై రోజులుంచి హోటల్ భోజనం. పేకాలు, సినిమాలు, స్నేహితులతో కాలక్షేపం... రెండు రోజులు ఉత్తరం రాకపోతే మనసు భానమీదకి, ఆమె ఆరోగ్యమీదకి మరలు తుంది. ఆమె వెళ్ళేప్పుడు 'అడవిల్ల కావాలి.' అని చెబితో చెప్పాను. నవ్వుకుంది, 'మరి బాబు తమ్ముడంటున్నాడు' అని నవ్వింది. ■ నవ్వు, గుంటలువడ్డ చెక్కిళ్ళు, వాలు కమ్మలవాటున దాగిన సిగ్గు తెరలు - ఇంకా నాకు జ్ఞానకం ఉన్నాయి.

44 అంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్యం 23-12-83

"అమృతం కురిసిన రాత్రి అందరూ నిద్రపోతున్నారు - నేను మాత్రం....."

తిలక్ కవిత్యంలో ఆశ్చర్యం మూ పాం నవ్వుతాయి - నవ్వుస్తాయి. ఏడుస్తాయి - ఏడిసిస్తాయి. ముందుకి సాగలేకపోతున్నాను. అగి నిద్రావించలేకపోతున్నాను.

"టక్... టక్... టక్" తలుపు మీద చప్పుడు.

వర్షంతోపాటు పోటీపడుతున్న గాలి తలుపు మీద చేస్తున్న చప్పుడనుకున్నాను. తలుపుమీద శబ్దం పెరిగింది. గాలి కాదు. రాత్రి వడకొండు గంటలయ్యింది. ఈ సమయంలో మిత్రులెవరూ రాదు.

మళ్ళీ చప్పుడయ్యింది... మళ్ళీ మళ్ళీ... "ఎవరూ?" అనడిగితే జవాబులేదు.

తలుపు తీశాను. ఎదురుగా గుమ్మం అవతల ఒక ఆకృతి... ఖచ్చితంగా స్త్రీ... గాజాల గలగల... ఆకృతిలో కదలికలేదు. లైటువెయ్యా

ని అప్పటిదాకా ఆలోచనలేదు - వేశాను...

ఒక అడుగు ముందుకు వేశాను.

పద్దెనిమిది సంవత్సరాలుంటాయి. యవ్వనం తెచ్చిన అందం...

మాసిన బట్టలు, తడిసిన జాబ్బు, కూలి చేసుకునే సిల్లాలా ఉంది.

శరీరమంతా తడిసింది. బట్టలు ఓడుతున్నాయి. జాబ్బు నుంచి ధార కారుతోంది. మొహం మీద నుంచి కారే నీళ్ళను తుడుచు కుంటోంది. తనచుట్టూ తడిసిమడుగు అయ్యింది. చీర కట్టింది. తనది కాదు. జాకెట్ తన వయసుకు రెట్టింపు వయసు నాజాకు గలది. ఎవరో ధర్మదేవత రెండింటిని ఇచ్చి ఉంటుంది. యువతి వయసు కళ్ళకి కనిపిస్తుంది. ఆమె బట్టల వయసు మనసుకి కనిపిస్తుంది.

చెవునికి ఏవీ లేవు. చేతులకు చెరో పచ్చ గాజా ఉన్నాయి. వెలుతురులో నన్ను చూడగానే కళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి. వాటిలో ఆశ పెట్టుకుని ఉంది. ఆమె ఎవరో నాకు తెలియదు...

“ఎవరు నువ్వు?”

మొహంమీద నీళ్ళు తుడుచుకుంది.

“రెండు సంవత్సరాల క్రితం ‘గంగి’ అని ఒక ఇంటర్నెట్ పనిమనిషి చేసేది గుర్తుందా?”

అదుర్దాగా నావైపు చూసింది.

“అవును గంగి!”

“నేను గంగి కూతురుండీ ... నా పేరు కంద్ర. నెల క్రితం మా అమ్మ చచ్చిపోయింది. మా బాబు ఏనాడో పోయాడండీ. తిండి, బట్ట జరగడం లేదండీ. నుట్టాలెవరూ పేర నియ్యలేదండీ. దిక్కు, దారి లేదండీ. ఇంటర్నెట్ దాసిగా పనులు చేస్తానండీ. ఇంత ముద్దుపెట్టి, యింటర్నెట్ ఉండనియ్యండి బాబూ!” అని రెండు చేతులు జోడించి నిటారుగా నుంచుంది.

చిరువ్వు నవ్వాను.

“ఇంటిలో పని చేస్తే ఎవరు పోషిస్తారు.. నీ పిచ్చిగాని? ఏదో సామాన్య సంసారం కదా!”

“కాదు బాబూ! మెతుకులెట్టి ఈ పంచన పడి ఉండనివ్వండి.”

కంతంలో ఆశ, బాధ ...

“అది మాత్రం కష్టంకదా?”

“మెతుకులు, పంచ... నేనింకేమీ, అడగడం లేదండీ. ఎవర్నడిగానా లేదు - లేదంటారు - పొమ్మంటారు - కారణం నాకు తెల్లండీ.”

“కారణం? కారణం ఏమిటి?” అమె కళ్ళలోకి చూశాను.

“కారణం-పడుసుదాన్ని కదండి - పంచకు రానివ్వరు.”

పైకి అనలేదుగాని - అమె మాటలు మనసులో అనుకున్నాను. నాకు బాధగా అనిపించింది.

సాపం! పడుచుదనం నేరమని పడుచుదే అంటోంది.

అడది పరపతి కాసాడుకోవాలంటే పడుచుదనం కాసాడుకోవాలి. పరపతితో నిమిత్తం లేకుండా పడుచుదనం కోరతారు కొంతమంది. నిదానించి ఆలోచిస్తే పరపతి - పరు పంచం పరస్పరాశ్రయాలు - అవ్యక్తులకు దేని అర్థం దానిదే.

“మరొకచోట అడిగిచూడు.” అప్రయత్నంగా అన్నాను.

“చెప్పకోకూడదుగాని చెప్పక తప్పదండీ ... ‘ఈ వయసులో మిలమిల మెరిసే కళ్ళతో ఇంకా మొగాణ్ణి చూడకుండానే ఉన్నావా?’ అన్నారోక అమ్మగారు.”

“అరె - సాపం!”

“నిన్ను కొంపలో పెట్టుకుంటే మా ఆయన్ని కాయలేక సానారి అన్నాడింకో అమ్మ.”

“.....”

“వయసు తెచ్చిన పంకరలు నా తప్పా చెప్పండి - ఇలా నిందలు పట్టానికే పుట్టావా అయ్యా!” అని చంద్ర కంట తడిపెట్టింది. నాలో ఏదో అవేదన కలిగింది.

‘ఎక్కడుండే మాంసం అక్కడ ఉంటే అడదాన్నిమాసి కంటి కారం పెట్టుకుంటారే?’ అని చలం వేసిన ప్రశ్న తళుక్కున మెరిసింది.

“మా అమ్మ మీ ఇంటో సాలాకాలం పని చేసింది. అప్పుడు నేను చిన్న పిల్లని - మీరు సాలా మంచారు. ఏ పని చెప్పినా చేస్తాను. మార్కెట్టు పని, పిల్లల పని, ఇంటి పని అన్నీ జేస్తా... వద్దనకండి బాబూ!” అందోళనగా అంది.

“సరేలే చేస్తావు... కానీ మేం భరించాలి కదా!”

“వద్దనకండి బాబూ - వయసు, దాచుకోవాలి. దయ సూపించండి.” వెనక్కి చూస్తూ అంది.

అడది- చిన్న వయస్కురాలు.. మాటల్లో హద్దుదాటి అడుగుతోంది. తన హద్దు తనకి తెలుసు. కష్టంలో ఎంత తెలివి, నిదానం ...! అదుర్దాలో అవగాహన జీవితం నేర్చుతుంది.

“నీ సమస్య అర్థమైంది... కానీ నా ఇబ్బందులు నావి..అంతే మరొకటి అడుగు..” సమస్యను తప్పించుకుంటున్నానని తెలుసు.

“ఎవర్ని అడగను? రోడ్మీద క్రిష్టియన్ హోటల్లో పనికి రమ్మన్నాడా ముసలాడు. తిండి పెట్టి వందరూపాయలిస్తానన్నాడు. పని తక్కువన్నాడు. బట్టలు కూడా యిస్తానన్నాడు...” నా చూపులు సందేహస్పదంగా ఉన్నాయి.

“కొరకొర జాస్తాడు. అదంతా నా ఒంటి మీద ఆశే తప్ప నా ఆకలి మీద జాలికాదు...”

అమె నోరు తెరిచి కాక - మనసు తెరిచి మాట్లాడుతోంది.

“దొంగనవ్వు నవ్వుతాడు. అందులో విషం నాకు తెలుసు. నీగ్గిడిచి చెప్తున్నానని తప్పట్టు

కండి బాబూ! చంగు తప్పించానంటే నా దగ్గర గుర్తెప్పిల్లా బతుకుతావు-’ అన్నాడు. అక్కడ పని కెళ్ళమంటారా బాబూ!” వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

అంత చలిలోను నాకు ఉక్కిబోస్తోంది.

కెళ్ళమని నేనెలా అంటాను - “వాళ్ళు వెధవలు - ద్రోహులు.” అని మాత్రం అనగలిగాను.

“కాదు బాబూ- నా శరీరం ఎదవది- నా వయసు నాకు ద్రోహం చేస్తోంది.”

“చూడు చంద్రా! మా అవిడ పురిటికిని పుట్టింటే కెళ్ళింది. ప్రస్తుతం హోటల్లో తింటూ, ఒంటరిగా ఉంటున్నాను. నాకు పని మనిషి అప్పసరం లేదు.” సన్నగా అన్నాను.

“మీరు అందరి లాంటి వారు కాదు బాబూ! చెల్లెల్ని అనుకోండి, కూతుర్ని అనుకోండి - మానం దాచుకోడానికి మీ పంచన చేరిన అనాధ ననుకోండి. అమ్మగారాస్తే ఏమీ అనరు. నేనావిడ కాళ్ళట్టుకుంటాను.”

మనసు వికావికలమైంది.

“అవిడ అంటుందని కాదు. అడది ఇంట లేనప్పుడు... ఒంటరిగా ఉంటూ- పని మనిషిని పెట్టుకుంటే...”

“ఉం... పెట్టుకుంటే...”

“... ..”

“చెప్పండి బాబూ!”

“ప్రపంచం ఏమనుకుంటుంది? పెళ్ళయిన వాడిని కదా- నా పరపతి, గౌరవం నేను చూసుకోవాలి కదా!”

“రెక్కలు లేని పక్షిని రక్షిస్తే ప్రమాద మంటారా? అన్నీ తెలిసినవారు.”

“లోకం అన్నీ సరిగా అర్థం చేసుకోదమ్మా...”

“అమ్మా అని ఇంతవరకూ ఎవరూ పిలవలేదు బాబూ- నేను బల్లెపోతుంటే లోకానికి పట్టుదు కాని- మీరు రక్షిస్తే తప్పదుకుండా అయ్యా!”

“చూడు చంద్రా! మా అవిడను పుట్టింటే నుంచి రానియ్య- అప్పుడు తప్పక పనిలో చేర్చుకుంటాను. అంతవరకూ ఆగారి ... ఈలోగా ఓ పని చెయ్య... యాభై రూపాయలు ఇస్తాను. ఎక్కడైనా బతుకు. చాలకపోతే మళ్ళీ యిస్తా- మా అవిడ వచ్చాక పనిలోకిరా!” అన్నాను.

“మీ డబ్బు నాకెందుకయ్యా! పని చెయ్యకుండా తీసుకోను. పెద్ద పులులు పొంచి చూస్తున్నాయి-అదే నా భయం!” అంది.

నేను అనబోయిట్లే- నాకు మనసు ఉంది. కానీ చిట్టి ముక్కలు ముక్కలుగా ఉంది. నా తప్ప నాకు తెలుసు. అయినా భయం - సంఘభయం. లోకభీతి...

వార్త క్యం

అదను చూసి
కాలం కాటేసింది
తన కుమార్తెకు
అదే అదనుగా
ముసలితనం మునుగు కప్పింది
ముసీ ముసీగా నవ్వుకుంది
యీ నందల్లో
యవ్వనం తప్పిపోయింది
దాన్ని వెతకటానికి
కళ్ళజోడు అవసరమైంది
ఈ తంమునకలతో
నా తల పండిపోయింది
నా తల వెంట్రుకలు
తెల్లపోయాయి!

— డా. పోతుకూచి వెంకటేశ్వర్లు

రోపలికి వెళ్ళాను, మూడు పాత వీరలు, నాలుగు జాకెట్లు, రెండు పదిరూపాయల నోట్లు ఆమెకు చూపిస్తూ -

"ఇది తీసుకుని వెళ్ళు చంద్రా! మా ఆవిడ వచ్చాక తప్పక పనిలోకి తీసుకుంటాను. ఇంక ఇబ్బంది పెట్టకు..."

"డబ్బు, బట్టలు నన్ను కాపాడవయ్యా! శరీరం తగులడిన తర్వాత ఎందుకయ్యా ఇవి."

లిక్కమెహం పెట్టింది. నిప్పునూ వెలికక్కుతోంది. నేనూ ఏం నిర్ణయించాలో తెలియని పరిస్థితిలో ఇరుక్కున్నాను. అది మరి బాధగా ఉంది.

"అవి తీసుకుని వెళ్ళు. నే చెప్పినట్లు చెయ్యి" అని చటానున తలుపేసిపి రోపలికి వచ్చేసాను. నా నిర్ణయ నాకు స్పష్టంగా తెల్సింది. మంచంమీద వాలాను. మతి లేదు. మరుపురావడం లేదు.

నిదానంగా గోడమీదకి చూశాను.

"ఏం చేశావు?" అన్నట్లు ప్రశ్నిస్తున్నాడు వివేకానందుడు.

"పిరికిపందపు" అంటున్నాడు చలం.

"ఛీ! ఛీ!" అన్నాడు శ్రీశ్రీ.

"మా న పు ని లో మానవత కొరత"

అంటున్నాడు రస్సెల్.

పూర్ణింపి మాట్లాడుతున్నారూ- మళ్ళీ పుస్తకం తీశాను. అమృతం కురిసిన రాత్రి

అమృతం కురిసిన రాత్రి

కాదు- 'హోలాహలం కురిసిన రాత్రి.' వెళ్ళి తలుపు తీశాను. ఆశ్చర్యం.

చంద్ర ఆక్కడ లేదు. వీరలు, జాకెట్లు, రెండు పదకాయితాలు ఆక్కడే పడి ఉన్నాయి. నన్ను చూసి నవ్వుతున్నాయి.

చంద్ర కప్పిళ్ళు ఎర్రం తాలూకు నీళ్ళలో కలిసి పోయాయనుకున్నాను.

* * *

రెండు ఫంవళ్ళుంటు గడిచాయి. ఆ వేళ రాణి రెండవ పుట్టినరోజు. పెద్ద ఎత్తున పార్టీ జరిగింది. రాణికి కొత్త గౌను, ముత్యాలహారం, చెవులకి రింగులు.

రాత్రి ఎనిమిది దాటింది. రవి వడు కున్నాడు. రాణి ఇంకా ఆడుతోంది- వడుకోమని చెప్తే వడుకోడం లేదు. భానుకి చిరుకోపం... వీధి తలుపుమీద టక్ టక్ మని శబ్దం.

"ఎవళ్ళో ఒకళ్ళు - ఒక్క వి ము షం ఉండనీయరు." భాను గదిలోంచి వాకిట్లోకి వెడుతూ అంది.

"హాయి అన్నది అందరికీ ఒకలా ఉండదు." అన్నాను.

వీధి తలుపు తీసిన చప్పుడయ్యింది. వచ్చిన మనిషి, భాను మాట్లాడుతున్నారు. నాకు వివరాలు తెలియలేదు.

"మిమ్మల్నే - ఇలాంటి- ఈ అమ్మాయి మీతో మాట్లాడాలి... ఒక్కసారి యిలావచ్చి ఈమెకు చెప్పేది చెప్పి వంపించండి." అని విసుగ్గా అంది.

నేను రాణిని భుజాన వేసుకుని వీధి తలుపు వైపు వెళ్ళాను.

"గావకం ఉన్నానా అయ్యా!" నిర్భీవంగా నవ్వుతూ అంది. తెల్లబోయాను

"గంగి కూతురు-చంద్రకదూ!" అన్నాను. "అవునండయ్యా!"

మరో నిమిషం ఎవరూ మాట్లాడలేదు. మనిషిలో జీవంలేదు. ఎముకలగూడు. పంటిచాయ పోయింది. నీచు జాట్లు - నడం వెదురుబడ్డలా ఉంది. బట్టలు మాసికలతో ఉన్నాయి.

చేతిలో దిడ్డుడు - ఈ మాయ ప్రపంచం తెలియక కేరింతలు కొడుతున్నాడు. కిందకి దిగాలని వాడి ప్రయత్నం. వాళ్ళే ఆవేశక చంద్ర ఆయానపడుతోంది.

"బాగున్నారా అయ్యగదూ!" కాలానికి విలువనిచ్చే ప్రశ్న.

"అ... పెళ్ళి అయ్యిందా! మీ అబ్బాయా! మరుక్కెనవాడే!-" అన్నాను.

"అవునండీ. క్రిష్ణా లాడ్జీలో ఉద్దోగం చేసినాండీ."

"సువ్యా - ఆరె!"

CHOICE

శబ్ద-దృశ్య
పరికరాలలో
ఒక గొప్ప పేరు

మీకు ఇష్టమైన ఫిల్మ్ స్టార్ ని గుర్తించండి.

ఇదిగో "ఛాయిస్" సంస్థ వారి నుంచి మీకు అతి తేలికయిన పోటీ.

మీరు చేయవలసినదల్లా తెలుగు ఫిల్మ్ లలో అత్యంత ప్రజా వరణ గల ఫిల్మ్ స్టార్ పేరు చేప్పడమే.

మొదటి బహుమతి విజేతకు 10 కేసెట్ లు, రెండవ బహుమతి విజేతకు 6 కేసెట్ లు, 3వ బహుమతి విజేతకు 4 కేసెట్ లు లభిస్తాయి. ద్రా ద్వారా బహుమతులు యిస్తారు. నిర్వహణదారుల నిర్ణయం తుది నిర్ణయం.

మీ ఎంపికలను, ప్రకటన వెలువడిన 20 రోజులలోగా పంపించండి

CHOICE INDIA, () P.B. 4514, DELHI-110024

Most Popular Film Star Male/Female _____ / _____
Name. Address.

Pin Code.

హార్పిలీహిల్స్ స్టూల్

హార్పిలీహిల్స్ పోస్టు, చిత్తూరు జిల్లా,
ఆంధ్రప్రదేశ్, పిన్ : 517329.

పబ్లిక్ స్కూలు పద్మతలపై (పెనరేటరి (4½ సం. లు) నుంచి X వ తరగతి వరకు నిర్వహించబడుచున్న ఇంగ్లీషు మీడియం రెసిడెన్షియల్ స్కూలు. స్కూల్ టెన్సిస్ ఐ.సి.ఎస్.ఇ. బోర్డుకు అనుబంధంగా చేయబడినది. 1984 - 85 కు అడ్మిషన్లు యివ్వబడును.

హార్పిలీహిల్స్ మదనపల్లికి 27 కి.మీ. దూరములో 4200 అ. ఎత్తున పచ్చని వృక్షభాయలలో, ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణంలో నెలకొని యున్నది.

1984 జనవరి నుంచి మే వరకు 6 నెలల (పెనరేటరి ప్రోగ్రామ్ కూడా ఈ స్కూలులో నిర్వహించబడుతుంది. 1984 జూన్ లో ఆయా తరగతులలో చేరడానికి సుశిక్షితమైన కోచింగ్ కూడా అన్ని తరగతుల విద్యార్థులకు యివ్వబడును.

వివరములకోసం వ్రాయండి .

ఆర్. పి. సారథి, M.Sc., B.Ed.

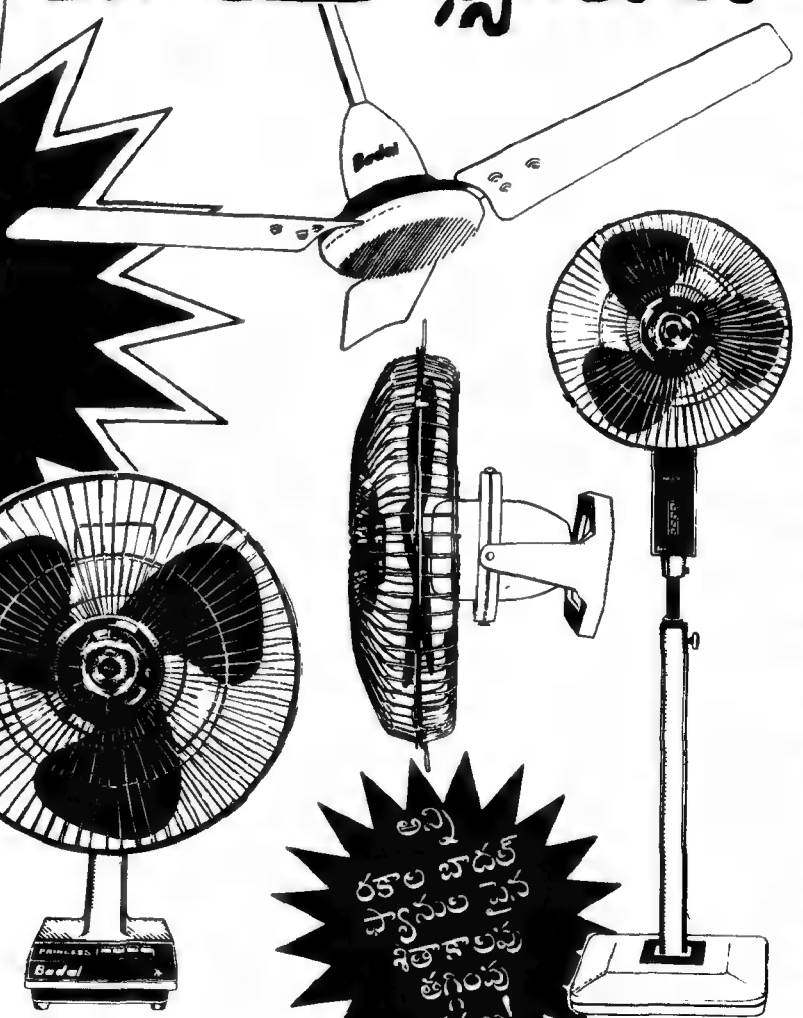
ప్రి సి పాల్

★
47

బ్రహ్మాండమైన అవకాశం!

బాదల్ ఫ్యానులు

ఉచితం!
ఒక్కొక్క
ఫ్యాన్‌తోను ఒక
స్టూడెంట్‌లకు
ఫీల్ పాత్ర

త్వరపడండి!

ఈ కొద్ది రోజుల సదవకాశాన్ని వేజారనీయకండి.

అన్ని
రకాల బాదల్
ఫ్యానుల పైన
శీతానాల్పు
తగింపు
దరలు!

 అసోసియేటెడ్
మార్కెటింగ్ ఏజెన్సీస్
4-4-340/బి గిరిహడ్ రోడ్
బ్యాంక్ స్ట్రీట్, హైదరాబాద్-500 001

Badal fans

- టేబుల్ ● సీలింగ్ ● పెడెస్టల్ ● క్యాబిన్
- ప్రముఖ ఫ్యాన్ డీలర్లందరివద్ద లభ్యంకాగలదు.

నేను నా మనస్సు మార్చేసుకున్నాను మంచిదాని కోసం

అ దిట్టమైన ప్రెంచి సూపర్ బైక్ బుక్ చేశాను ఇప్పుడే

నా స్నేహితురాలు నదా హింస
బెదుతూంటుంది నేను చేసిన
దానికంటా ఎప్పుడూ.

నిజంగా మీరు ఈహింసగలరా
నేను ఎంత కష్టపడ్డానో, అది
వద్దని చెప్పి విశిష్టమైన స్పోర్టివ్
తీసుకుంటున్నానని చెప్పడానికి.
ఇతర వాటికంటే ఈ స్పోర్టివ్ లో

విశిష్టత ఒరిగేదేమిటో తెలుసు
కోవాలని ఒకటిగోలపెట్టింది.
అందుకే చెప్పాను....అంత
కంటేకూడా మంచి వనేచేశాను
ఆవిడనే వెంట బెట్టుకొని
ప్రో యామకి తీసుకెళ్ళా ఆవిడంతట
ఆవిడికే బాగా తెలుస్తుందని.
నిజంగా ముఖం చాటారైంది.
బ్రతుకుదేముడా అనుకున్నా.

SPORTIF

సూపర్ బైక్
ఇప్పుడు భారతదేశంలో లభిస్తుంది.

శ్రీ చాముండి మోటార్స్ లిమిటెడ్
ప్రాప్స్ **PEUGEOT** వారి సహకారంతో
స్పోర్టిఫ్.

దిట్టమైనది. తీవ్రతోపుండేది. ఫ్రెంచిది.
అధిక శక్తి 50cc ఇంజనుతో ఇద్దరికీ బైక్

స్పోర్టివ్ ఎందుకు విశిష్టమైనది

- మంచి వేగం అందుకుంటుంది -
గంటకి 60 కి.మీ.
—డబుల్ వేరియేటర్ స్పాడ్ వాల్వ్
ఇంజను బాగా వేగం అందుకుంటుంది
గంటకి 60 కి.మీ. మంచి అధిక బ్రాక్కు-
విస్కంబుకొని నిమ్మరేతేశాలలో కూడా
ఇదరని హింసకంటా తీసుకుపోతుంది.
- రియర్ 80 కి.మీ. మైలేజీ—మీకు రియర్
కు 80 కి.మీ. వేగం ఇవ్వడానికి ఇంజను
ట్రాన్స్ మిషన్ లోను గియర్ లోను వేరి
పుంటుంది
- తోరికిపోవడానికి ఏదైనా పెట్రోల్
ట్యాంక్—అద్వితీయమైన పెట్రోల్
ట్యాంక్ దీ తెనువల అవసరంగా దాని
తోలికి పోవడానికి ఏలలేకుండా తాళం
వేయగల నాకర్వో ఇంతా అంతర్విక
మైన ఇంజనవు ముద్రపు సూరి.
- ఇంజన్ ముఖులంతా రాయ స్పాడ్ అవు
తుంది —నిర్వహించగ్ మోకానితీంకు
ప్రత్యేకంగా దీక్షివే చేయబడినది

మాగ్నెటో బాగా పనిచేసే బ్యాటరీకి నైజ
చేయబడివుంటుంది.

స్పోర్టివ్ కిక్ స్పాడ్ కూడా వుంటుంది.
ఇంతా మీకు అవసరమైతే పెట్రోల్ స్పాడ్
చేసుకోవచ్చు

- గియర్లు వాటంతటవే మారకాలా—ఆటో
గియర్ల విరామం వేగము మరియూ బ్రాక్కు-
వేరియేటర్ తో ఆటో గియర్ల విరామంతో గియర్లు
అంది వరుహుండగానే వాటంతటవే మారకాలా.
పారాకణ గియర్ల దీక్షివేకంటే ఎంతో విశిష్ట
మైన విరామము

- ఈ 80cc నాలీ మాత్రవ స్పెయిలు—
లోకావాహకంగా దిట్టంగా వుంటే దీక్షివే
బాధి స్పెయిలుతో అమగుణ్యంగా పిర్వకరిన
మాగ్నెటో—కాంటాక్ పీలేంగ్
ఇదరు కూర్చుని ప్రాకర్వోగా స్పాడ్ చేయ
డానికి అనువుగా వుంటుంది.

- ముఖ్యమైన విడిదొగాంపిల్ల హ్యాండావర
తయారుచేసినవి.

మీరు మీ స్పోర్టిఫ్ కి ఇక బుక్ చేసుకోవచ్చు

స్పోర్టిఫ్ చిహ్నము (Logo) భారత ప్రభుత్వమువారి అంగీకారమును అనుసరించి.

అనంతపురం శబ్దానికి దగ్గరే ఉన్న సింగనమల గ్రామంలో పుట్టాడు పరశురాం. ఆతనికి గుర్తు తెలిసిన వయసులోనే అమ్మా నాన్నా పోయారు. అమ్మ చెల్లెలు, పిన్నమ్మ కాపురం ఆ ఊళ్ళోనే. మరో దిక్కు లేక వాళ్ళ ఇంట్లో వచ్చి పడ్డాడు పరశురాం.

పిన్నమ్మ మంచిదే. తల్లి తండ్రి లేని, ■ పిల్లాడి మీద జాలి, అక్క కొడుకు అని ఆపేక్ష రెండూ ఉన్నాయి. అయితే ఏలాభం ? ఆ యింట్లో ఆమెకి విలువలేదు. ఇంట్లో పెత్తన మంతా చిన్నాయనదే.

ఆయన దృష్టిలో పరశురాం ఒక దరిద్ర జాతుడు. "మా ఇంట్లో ఉండి మాకేం అరివ్వం తెస్తాడో" అని భయపడేవాడు. ■ మూలంనే ఎన్నిసార్లు పైకే అనేవాడు.

పరశురాం వచ్చేసరికి పిన్నమ్మకొక కూతురుండేది. అతనక్కడ చేరిన మూడేళ్ళకి ఒక మగపిల్లవాడు పుట్టాడు. పుట్టుకతోనే వాడు పరశురాంకి మరిన్ని కష్టాలు తెచ్చి పెట్టాడు. పరశురాం చదువు కేదో వందలా, వేలా ఖర్చయిపోతున్నట్లుగా భాించి, తనకో కొడుకు పుట్టగానే అతన్ని చదువు మానమని పొరు పెట్టసాగేడు వాళ్ళ చిన్నాయన.

నిజానకప్పడు పరశురాం మోసాలు వెల్లివస్తూనే ఉన్నా, ఇంట్లో ఉన్నంతసేపూ ఏదో పని చేస్తేనే ఉండేవాడు. వ్యవసాయం, పాడి పశువులు ఉన్న ఇంట్లో చేసేవారు కావాలి కానీ, పనికి లోటుముంది ?

ఆ ఊరి హైస్కూలు హెడ్ మాస్టరు రంగారామిగారి సపోర్ట్ కొంత ఉండేది పరశురాంకి. చదువులో ఫస్ట్ క్లాస్ కుల్రవాడు కాక పోయినా, ఏ తోడూ ఆసీలేనివాడికి, ఏ నాటి కయినా చదువే తోడునిలిచి సహాయం చేస్తుందని ఆయన నమ్మకం. పరశురాంకి చిన్నాన్న ఇంట్లో ఏ ఇబ్బంది వచ్చినా, మాట సహాయం చేసి తప్పిస్తుండేవాడు.

విజానికి వాళ్ళ చిన్నాయన పరశురాంని ద్వేషించటంలో అర్థమేలేదు. ఎందుకంటే పరశురాం పేరు వాళ్ళ నాన్న వదిలిన కొంత సారిం ఉంది చెబుతు కింద. దాంట్లో ఏటా వరి నేసి మంచి లాభం చేసుకుంటున్నాడు అతను. అయినా పరశురాం కోసం తన స్వంత డబ్బును ఖర్చు చేస్తున్నాడేలా విసుక్కునేవాడు.

రంగారామి మాస్టరుగారి కొడుకే విశ్వమూర్తి. ఇతను పరశురాం కన్నా కొంచెం పెద్దవాడు. అయినా ఇద్దరికీ మంచి స్నేహం పెరిగింది. రోజూ ఎంతవనిఉన్నా ఒక్కసారియినా మాస్టరుగారి ఇంటికి వెళ్ళకుండా, విశ్వంతో వెబుర్లు చెప్పకుండా ఉంటే తోచేది కాదు పరశురాంకి.

విశ్వనికి కోసం, ఆవేశం ఎక్కువ. అనవస

గోరంత దీపరి -నిండ్లవసిని

(గత సంచిక తరువాయి)

రంగ మాట పడేవాడు కాదు. "ఏమిట్రానువ్వు. మెత్తగా ఉన్నావు మొత్తుతూనే ఉంటారు. గట్టిగా ఎదురు తిరిగి మాట్లాడాలి" అని పురి కొల్పుతుండేవాడు మిత్రుణ్ణి.

ఆ మాటలు తనకి రుచించేవి. కానీ వాటిని ఆచరణలో పెట్టటం మాత్రం అతని వల్ల కాలేదు. బాగా చిన్నవయసులోనే చిన్నాన్న ఎదుట మాట్లాడలేని బెదురేదో ఏర్పడిపోయింది. అది వదిలించుకోవాలంటే తనింకా పెద్దవాడు కావాలి. అంతదాకా ఆగారి అనుకునేవాడు. అతనికి ఓర్పు, ఆలోచన ఎక్కువ.

పెద్ద చదువులు చదవాలనే ఆశలేదు పరశురాంకి. ఎప్పటికయినా చిన్నాన్న అధికారం నుండి బయటపడి స్వతంత్రంగా బ్రతకాలంటే కొంత చదువు అవసరం. అందుకనే ఏది ఏమయినా స్కూలుపైసలకి ముందు మాత్రం చదువు ఆపకూడదు అని గట్టిగా నిర్ణయించు కున్నాడు.

పట్టుదల అనేది ఉండాలేగానీ, కారు చీకట్లో అయినా చిరుదీపం సహాయంతో ముందుకు వెళ్ళవచ్చు. ఆ పట్టుదల పరశురాంలో ఉండి అతనికి ఇంట్లో చెల్లెలు రాజ్యం, బయట

జరిగివకథ - 2 : 'గోరంత దీపం' రాయలసీమ వార్తా వారిపత్రిక ఎడిటర్ విశ్వమూర్తి, ఎం. డి. పరశురామ్ ప్రాణస్నేహితులు. విశ్వమూర్తి కూతురు రమణ అదే ఆఫీసులో పనిచేస్తోంది. పరశురామ్ కూతురు కరుణకు ట్యూషన్ చెబుతున్న హరిప్రసాద్ కరుణ సహాయంతో ఆ ప్రైవేట్లోనే ఉద్యోగం సంపాదించాడు. మంచి తెలివితేటలు, చొరవగల హరిప్రసాద్కు తన పెద్దకూతురు అరుణను ఇచ్చి పెళ్లి చేయాలని నిశ్చయించుకొంటాడు పరశురామ్.

విశ్వమూర్తి స్నేహితులు, అతీయులు. ■ పిల్లకి అన్నయ్యంటే చాలా అభిమానం. ఇంట్లో తమ్ముడు పుట్టి, తన ముద్దు ముచ్చటలు తగ్గి పోయాక అన్నకి మరింత చేరువ అయింది.

స్కూలుకి సెలవులోస్తే రోజంతా పాలం వనే పరుశురాంకి. ఇంటికివచ్చేటప్పుడు ఏ చెఱకు ముక్కో, మొక్కజొన్న పాత్తులో విరిచి -చెళ్ళే వాడు చెల్లెలి కోసం. వాటేనే గొప్పగా, అప్పు రూపంగా తినేది ■ పిల్ల.

■ రోజుల్లో ఎవరి భూముల్లో వ్యవసాయం చేసే కూలీలకి వాళ్ళే భోజనాలు పంపడం ఆన వాయితిగా ఉండేది పెద్ద బుట్ట నిండగా జొన్న సంతటి, ఒక పిడిత నిండా వచ్చడి, పెద్ద బానెడు మజ్జిగతేట ఇచ్చి పంపేవారు పరుశురాం ఇంటి నుంచీ.

రాజ్యం కాస్త పెద్దయినప్పట్నుంచీ సద్ది మూల వెంట తనూ వచ్చేది, అన్నకోసం రహస్యంగా ఏ చేపుడు కూర ముక్కలో పట్టుకుని. సమయానికి తండ్రి అక్కడ లేకపోతే పరశురాం దగ్గర కూచుని కబుర్లు చెబుతూ, భోజనంలో భాగం పంచుకుని తినేది.

8

ఒక్కో ఏడూ గడిచి, పెద్ద వాడవుతున్న కొలదీ, రోజు రోజుకీ ఇంట్లో బానిసలా అయి పోతున్న తన బ్రతుకు మీద ఆసక్త్యం పేరుకు పోతోంది పరశురాం మనసులో.

స్నేహితుడు వెళ్ళి అనంతపురం కాలేజీలో చేరిపోయాడు. పరశురాం ఒంటరి వాడయ్యాడు. అయితే ఏదో ఒక రోజు జైలు నుంచీ తప్పించుకుని స్వతంత్రంగా బ్రతుకుతాననే నమ్మకం అతనిలో ప్రబలంగా ఉండేది.

విశ్వం బియ్యంలో ఉండగా, స్వాతంత్ర్యోద్యమపు గాలులు దేశమంతా వ్యాపించాయి. ఊరూరా విద్యార్థులు సంఘాలగా ఏర్పడి, విరివిగా సమ్మెల్లో పాల్గొంటున్నారు.

విశ్వాన్నీ గొడవల నుంచి తప్పించి, చల్లగా తీసుకొచ్చి ఇంట్లో ఉంచుకోవాలన్న మాస్టరి ప్రయత్నాలే ఫలించలేదు. "నేను రాను. పిరికి వాడిలా పారిపోయి వచ్చినా, నా మనసు నిలవదు" అని మొండికేకాడు విశ్వం.

ఒకసారి విశ్వానికి మూడునెలలు జైలు శిక్ష విధించారని తెలియగానే, వాళ్ళమ్మ దిగులుతో జబ్బుచేసి మంచాన పడింది. తర్వాత అతని గురించిన వార్త ఏదీ సింగనమల చేరలేదు. మాస్టరుకి లోలోపల అనుమానమే, ఈ అల్లర్లలోనో, జైల్లోనో కొడుకు ఎప్పుడో చనిపోయి ఉంటాడేమోనని. పయికి మాత్రం ధైర్యంగా ఉంటూ భార్యకి సేవలు చేసేవాడు. అప్పట్లో అమ్మగారి దిగులు పోగొట్టేందుకు, పరశురాం రోజూ వెళ్ళి కబుర్లు చెప్పే వచ్చేవాడు.

స్వతంత్రం వచ్చి ఏడాది అయినా విశ్వం వార్త ఏదీ అందలేదు. పరశురాంకి, పూర్తిగా

నమ్మకమే, స్నేహితుడు ఎక్కడో సుఖంగా ఉండి ఉంటాడని.

ఒకసారి సింగనమల నుండి, కర్నూలుకు వెళ్ళి వచ్చిన ఆసామీ ఒకాయన, విశ్వం కబురు తీసుకొచ్చాడు— “మీ అబ్బాయి బజార్లో కనిపించాడు కర్నూల్లో” అని, మాస్టారితో చెప్పాడు.

విషయం తెలిసినప్పటినుంచి, ఒకటే గొడవ చేసింది విశ్వం అమ్మగారు. “ఎలాగయినా వాణ్ణి ఇంటికి రప్పించే దారి చూడండి” అని వేధించింది. అనంతపూర్ నుండి, కర్నూల్ తొంభయి మైళ్ళ దూరమే అయినా, అప్పట్లో ఇప్పుడు స్తుతగా ప్రాయాణ సౌకర్యాలు లేక, అది మరో రాష్ట్రంలోనో, దేశంలోనో ఉన్నట్లు అరిపించేది. సింగనమల వాళ్ళు అక్కడికి వెళ్ళాలంటే, అనంతపూర్ వెళ్ళి రైల్వేస్టేషన్, గుంతకల్లులో రైలు మారి వెళ్ళాలి.

ఏలాగో కష్టపడి విశ్వం అడ్రసు సంపాదించారు మాస్టారు. నాలుగయిదు ఉత్తరాలు వ్రాసిన జవాబు వ్రాయలేదు కానీ, జబ్బుచేసిన తల్లిని చూసేందుకు తనే స్వయంగా వచ్చాడు విశ్వం. అతని రాక తల్లిదండ్రులకన్నా ఎక్కువ సంతోషాన్ని కలిగించింది, పరశురాంకి.

మూడవ రోజు దయం విశ్వం తల్లి మరణించింది.

“ఇన్ని నెలలుగా ఆనార్ గ్యంత్ మంచాన పడిన మసలామే, కొడుకు కోసమే పళ్ళు కరుచుని ప్రాణం నిలబెట్టుకుని ఉన్నదేమో, కొడుకు వచ్చాడు. కొరిక తీరగానే వెళ్ళిపోయింది” అన్నారు ఊళ్ళో అంతా. కావలసిన కార్యాలు అన్నీ అయినాయి.

తిరిగి బయలుదేరేందుకు తయారు అయ్యాడు విశ్వం. స్నేహితుడు పరశురాంకి ముందే చెప్పిపెట్టాడు తనతో వచ్చేయమని.

“ఈ ఊర్లో ఎన్నాళ్ళున్నా, బావిలో కప్పలా, మీ చిన్నాన్న చెప్పకండ తేలుతా పడి ఉండాలి. నాలో వచ్చేయ్యి రామూ, ముందీ కూచంసుంచి బయటపడితే చాలు. తెల్లారి చీకట్లోనే అనంత పురం వెళదాము. తయారుగా ఉండు” అని హెచ్చరించాడు.

నడి సముద్రంలో బెదురుతూ, ఒంటరిగా, ఈది అరిసిపోతున్నవాడికి, పెద్ద బల్లచెక్క దొరికినట్లుగా వినిపించాయి పరశురాంకి స్నేహితుని మాటలు. బాగా ఆలోచించాడు. తన బ్రతుకలా గయనా మారాలంటే అదొక్కటే మార్గం. ఇప్పుడు భయపడి మానుకుంటే విశ్వం వెళ్ళి పోతాడు. జీవితమంతా ఇట్లా చిన్నాన్న ఇంటి పాలెగాడిలా బ్రతకాల్సిందే. ఏమయితే అయిందని వెళ్ళేందుకే విశ్వయించుకున్నాడు. రహస్యంగా విషయం చెల్లెలికి మాత్రమే చెప్పిపెట్టాడు. తను ఇల్లు దాటేదాకా సంగతెవరికీ తెలియకుండా ఉంచుతానని ఒట్టేసింది రాజ్యం. నాన్న

జేబులోంచి అయిదురూపాయలు దొంగిలించి తెచ్చి, పరశురాంకిచ్చింది.

రాత్రి భోజనాలయిన తర్వాత తండ్రితో అన్నాడు విశ్వమూర్తి.

“తెల్లారి ఊరెళతాను నాన్నా” అని.

“మళ్ళీ ఎందుకురా వెళ్ళటం? మీ అమ్మ పోయింది, నా దారికి నమ్మ పడిలి. మచ్చక్కడ ఏం సాధించాలని. స్వంత ఊరు, ఇల్లు, వాకిలి అన్నీ వదులుకుని, దేశాలు పట్టుకుని వెళ్ళాలివిన అవసరం ఏముంది? నీకీ పల్లెలో ఊరికే కూచోవటం ఇష్టం లేకపోతే, చెప్ప. ఏదో ఒక రకంగా ఎవరికాళ్ళయినా పట్టుకుని, ఏకు అనంతపురంలో ఉద్యోగం వేయిస్తాను. రోజూ పోయి రావచ్చు” అని నచ్చజెప్పబోయాడు రంగచారి.

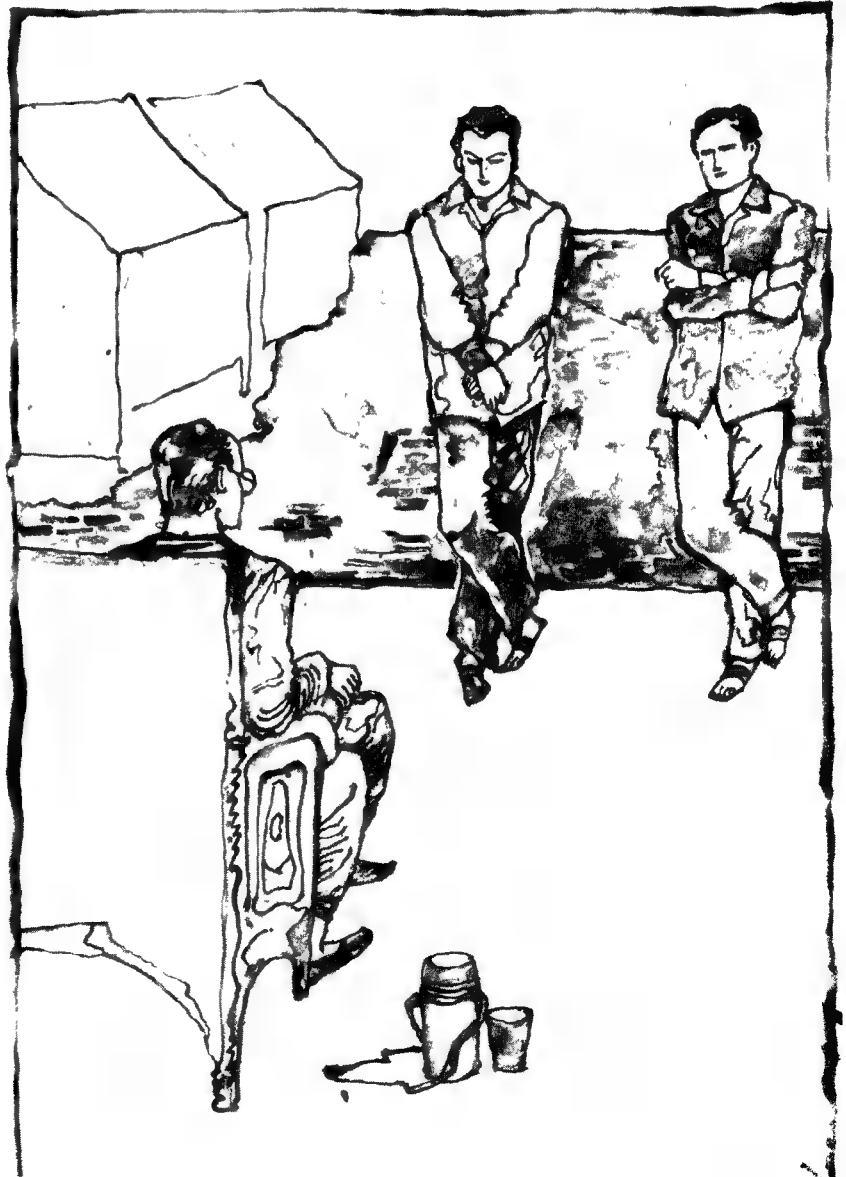
పల్లగా అనలు విషయం బయటపెట్టాడు

విశ్వం. “నా కోసం మీరు ఎవరికాళ్ళో పట్టుకోవటం ఎందుకు? నాకు అక్కడ బాగానే ఉంది. ఆరునెలల క్రితం ఫెళ్ళి చేసుకున్నాను,” అని.

“ఓహో, మాకు మాటమాత్రం చెప్ప నక్కరలేదనుకున్నావా? నేను చచ్చాననుకున్నావా? నీలాంటి త్రాప్పట్టి మాస్తా బ్రతకటంకన్నా, మీ అమ్మ చావటమే మంచి దయింది.

పోసి ఏదో ఏడిచావు. ముందు వెళ్ళి పిల్లను ఇంటికి తీసుకొచ్చెయ్యి. మన ఇంటా వంటా లేవలంటివి. పోయిన వరువు ఎలాగూ పోయింది. ఇప్పటినుంచి అయినా సవ్యంగా ఏడుపు” అన్నాడు కోపంతో పళ్ళు నూరుతూ.

“అబ్బే వద్దులే నాన్నా, ఆ అమ్మాయి మనకులం కాదు. ఆ అమ్మాయిని తెచ్చి మన

ఇంటి వేరుస్తే, నివృత్తికూడా నీళ్ళతో కడిగే మన ఆచారం, కులం 'మంటగిరినిపోవూ? మా బ్రతుకేదో మేము చూసుకుంటాం. దూరంగా ఉంటేనే మేలుకదా?' ధైర్యంగా అన్నాడు విశ్వం.

కోపం పట్టలేకపోయాడు మాస్టారు. "ఛీ, దరిద్రుడా! నా ఇంటిలో చెడబుట్టావుగదరా? ఈ సంగతి ముందే ఏదీస్తే, నిన్నీ ఇంటిలో అడుగు పెట్టనిచ్చేవాణ్ణి కాదు. మీ అమ్మకు తల కొరివి పెట్టనిచ్చేవాణ్ణి కాదు. పో ఈ ఊణమే నా ఇంటిలోంచి వెళ్ళిపో" అని అప్పటికప్పుడే కొడుకుని తరిమేశాడు.

నేరుగా పరశురాం దగ్గరికి వెళ్ళాడు విశ్వం. వసారాలో చీకట్లో చిరుచాపమీద నిద్రరాక దొర్లుతూ ఉన్న పరశురాంని పిలిచాడు.

"లేరా, పోదాం" అని.

"అప్పుడే తెల్లారిందా" మెల్లగా అంటూ లేచి కూర్చున్నాడు పరశురాం. "అప్పటిదాకా కాచుకుని ఎవరు కూర్చుంటారు. చల్లగా నడుచుకుని, అనంతపురం పోగం పడ" అని బయలుదేరదీసాడు విశ్వం. కట్టుబట్టలతో మిత్రుని వెంట బయలుదేరాడు పరశురాం.

* * *

విశ్వం, పరశురాం కర్నూల్లో దిగేసరికి, మరుసటి రోజు తెల్లారి ఆరు గంటలయింది. స్వంత పూదొలి మరో ఊరు రావటం అదే మొదలు పరశురాంకి. అందులోనూ తను స్వతంత్రంగా బ్రతికేందుకు దారి చూపబోతున్న పూర్వ స్నేహితుడంటే అడుగు పెట్టగానే మనసంతా బరువుగా అయింది. ఒకసారి మనసు లోనే దేవుణ్ణి ప్రార్థించుకున్నాడు, తనని సరియైన మార్గంలో నడిపించమని.

స్నేహితుడి పాపుగంటనేపు నడచినా, ఆ చుట్టుపక్కల ఒక ఊరంటూ ఉన్న సూచన లేమీ కనిపించలేదు. అక్కడకూడా విసిరేసిన టుల్లన్న కొన్ని ఇళ్ళూ, వాటి చుట్టూ పెద్ద తోటలూ తప్పిస్తే.

నాలుగు రోడ్ల కూడలిలో కుడివయపు తిరగగానే, కనుచూపుమేరలో, పెద్ద కోట బురుజు ఒకటి కనిపించింది. "దాన్నే కొండా రెడ్డి బురుజు అంటారు" అని చెప్పాడు విశ్వం. అంత దూరం నించీ కనిపిస్తూనేఉన్నా, దాన్ని చేరుకోవటానికి చాలాదూరమే నడవాల్సి వచ్చింది. బురుజు చుట్టూ అయిదారు రోడ్లు, సందులూ ఉన్నాయి అందులో ఒక సందులోకి తిరిగారు ఇద్దరూ. బురుజు నానుకోని ఉన్న పెద్ద మెయిన్ రోడ్ ని చూపుతూ "ఊర్లో ముఖ్యమయిన సెంటర్ ఇదే. అర్ధదిగ్గి అటు పూవులు, పళ్ల అంగుళ్లున్నాయే, వాటి కవతలే ఉంది బస్టాండు" అని చెప్పాడు విశ్వం.

మరో రెండు మలుపులు తిరిగి, ఒక చిన్న ఇంటి ముందర ఆగారు, తమ ఊర్లోలాగా

గోరంత దీపం

ఇంటి ముందర అరుగులుగానీ, వసారాగానీ లేక పోవటం గమనించాడు పరశురాం. గడప ముందొక కాలువ. దానిమీదొక బండ అడ్డుగా వేసి ఉంది.

విశ్వం భార్య మీనాక్షి తలుపు తీసింది. లోపల కొద్దిగా బయట స్థలం, బావి ఉన్నాయి, తర్వాత చిన్న వసారా, దాన్నానుకుని రెండు గదులూను, అంతే ఇల్లు. వల్లెలో పెద్ద ఇళ్ళు చూసిన అలవాటు వల్ల, చిన్నపిల్లలు ఆడుకునే బొమ్మరిగ్లలాగా కనిపించాయి పరశురాంకి ఆ గదులు.

విశ్వం కాలేజీలో చదివేటప్పుడున్న గది స్వంత దారుడి కూతురు మీనాక్షి. అప్పుడయిన పరిచయమే స్నేహంగామారి పెల్లె చేసుకున్నారు.

తెల్లారే ఎర్రంచు నేతచీర కట్టి, తల్లో ఒకే ఎర్రమందారం, ముఖాన ఎర్రటి బొట్టుతో కన్పించిన మీనాక్షి, ఏ దేవతలాగానో కనిపించింది పరశురాం కళ్ళకి. అతనికి తెలియకుండానే ఆమె పట్ల గౌరవం ఏర్పడింది. 'వదిలా' అని పిలవటం అప్పట్నుంచే ఆరంభించాడు. ఆవేశమేగాని, ఆలోచించే ఊర్పులేని విశ్వానికి కుదురుగా ఉండటం ఈవిడే నేర్చి ఉంటుంది అనుకున్నాడు మనసులో.

"ఇదుగో మీనా, మా పరశురాం వచ్చేశాడు. ఇకనుంచీ మనతోనే ఉంటాడు" అన్న విశ్వం మాటలకి ఆమె ఆశ్చర్యపోలేదు. అతన్ని గురించి ముందుగానే తెలిసిన దానిలా చిరు నవ్వుతో ఆహ్వానించింది.

బావిలో నీళ్ళు తోడుకుని, ఇద్దరూ ముఖాలు కడుక్కుని స్నానాలు చేశారు. పరశురాంకి తనవే ఒక జత దుస్తులు ఇచ్చాడు విశ్వం. ఇంతదాకా అడ్డపంచే, అరచేతుల చొక్కా వేయటమే అలవాటు పరశురాంకి. ఇప్పుడీ పేంటూ, చొక్కా వేసుకోవాలంటే మొహమాటంగా ఉంది. అయినా "పరవాలేదు వేసుకోరా. ఇక్కడ నువ్వేదయినా ఉద్యోగం చేయాలంటే ఈ

డ్రస్ తప్పనిసరి" అని విశ్వం బలవంతంగా వేయించాడు.

మూడు గ్లాసుల్లో చిక్కని కాఫీ చేసి తెచ్చింది మీనాక్షి. ముగ్గురూ తలొక గ్లాసు పుచ్చుకుని, గడపనానుకుని, ఉన్న మెట్లు మీద కూర్చున్నారు. ఊర్లో జరిగిన విషయాలన్నీ మీనాక్షి, విశ్వానికి వివరిస్తూ ఉంటే, పరశురాం తనూ వింటున్నాడు. ■ మాటలని బట్టే, వాల్చర్లరూ ఎంతో అన్యోన్యంగా దాపికాలు లేకుండా ఉంటారని గ్రహించుకున్నాడు.

పరశురాంకి నిప్పుడో చెల్లెలి పుణ్యమా అని అరగ్లాసు పాలు త్రాగటమే కానీ, కాఫీని రుచి చూడటం ఇదే మొదలు. మొదట కొంచెం చేదుగా అనిపించినా, గ్లాసు మొత్తం ఖాళీ అయేసరికి, కొత్త శక్తి ఏదో వచ్చి హుషారుగా అనిపించింది.

"కాఫీ బాగుంది వదిలా" అన్నాడు మన స్ఫూర్తిగానే. "ఇదే ముందిరా. నేనింతకన్నా బ్రహ్మాండంగా చేయగలను." అని తేల్చేశాడు విశ్వం.

నిజానికి విశ్వం పోదాం రమ్మని అనగానే బయలుదేరి వచ్చేశాడు గానీ లోలోపల భయమే, ఇక్కడ విశ్వం భార్య ఏమనుకుంటుందో అని, తమ స్నేహాన్ని అర్థం చేసుకుంటుందో లేదో అనీ. మరో దారింకేదీ లేక ఏమయినా సరే వచ్చేశాడు.

కానీ మీనాక్షిని చూసాక తన భయాలకి అర్థం లేదని గ్రహించాడు. తన స్వంత అన్నా వదిలెలాగునే ప్రవర్తిస్తూ, తనని తమలో ఒకడుగా కలుపుకున్న వారిద్దరి అప్యాయతకి అతని మనసు ఆర్ద్రం అయింది.

అటు మీనాక్షి పుట్టింటివారికి దూరమయి, అత్తింటి వారి ముఖమే చూడక, రెండేళ్ళుగా మొఖం మొత్తి ఉండేమో, పరశురాంని చూడగానే, ఆమె మనసు తేలిక పడినట్లయింది. దాదాపుగా తన వయసే ఉన్నా, అమాయకంగా కనిపించే అతను, తనకన్నా చిన్నవాడు అని పించింది. అతన్ని పూర్తి పేరు పెట్టి పిలిచేది. ఇంత వరకూ పరశురాంని అట్లా పిలిచిన వారెవరూ లేరు.

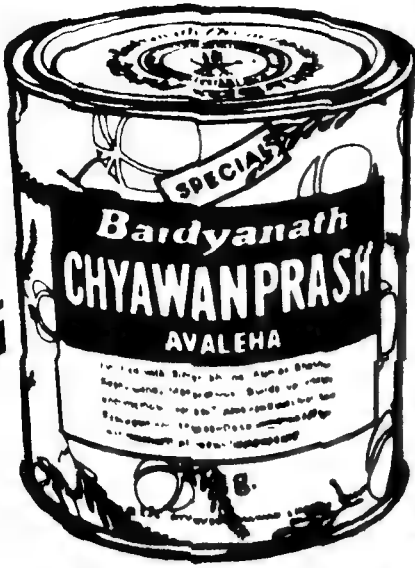
9

విశ్వం పనిచేసే ప్రింటింగ్ ప్రెస్, కూరగాయల మార్కెట్ అవతలవిడిలో ఉంది. జీతం అరవయ్యరూపాయలు. ప్రెస్ వయజుమాని గుండా రావు గొప్ప దేశభక్తుడు. స్వలాభం మానుకుని, స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి ఉపయోగించే ఎన్నో కరపత్రాలు, సావనీర్లు తన ప్రెస్ లో అచ్చువేశాడు. అలా ఉద్యమంలో పాల్గొన్న అబ్బాయిల్లో కాస్త చురుకుగా కనిపించిన విశ్వమూర్తి మీదొక మంచి అభిప్రాయం ఏర్పడింది. అందుకే అతను అనంతపురం నుంచీ వచ్చి తన పరిస్థితి వివరించుకున్నప్పుడు, అతని అవసరాన్ని అర్థం చేసుకుని,

చిరంజీవ

నిర్జీవమైన కాగితాలకు జీవం తెప్పించడానికై జరిగే భగీరథ ప్రయత్నంలో కాగితాలకే నోరొచ్చి ఒక్కసారి తుమ్మితే... యిచ్చేవారేమనుకున్నా పుచ్చుకునేవారు మౌనం వెంటనే అనేదీ... "చిరంజీవ!"

— సూరజ్ ప్రసాద్

బైద్యనాథ్ చ్యవన్ప్రాశ్ సెషి

- శరీర కండరములను బలపరుచును. శక్తివంతముగా చేయును.
- శరీరమునకు శక్తిని ప్రసాదించి రోగ క్షమతను కలుగజేసి, పునరుజ్జీవనము కలుగ చేయును.
- దగ్గు, జలుబు మొదలగు శ్వాసకోశ వ్యాధులనుండి కాపాడును.
- పాండు, మరియు కాలియం తగ్గదలలో అత్యంత ప్రయోజనకారిగా నుండును.
- సహజమైన వనమూలికలచే తయారు చేయబడి నందున సులభముగా జీర్ణమగును.

Baidyanath:

WORLD'S NO. 1
AYURVEDIC CO.

తన ప్రెస్ లో ఉద్యోగం ఇచ్చి, స్వంత ఇంట్లో పెళ్ళి కూడా చేశాడు.

విశ్వం వరకురాం నేరుగా ఆయన దగ్గరికి తీసుకుని వెళ్లాడు.

“ఏడు నా మిత్రుడు బాబూ, పేరు వరుశురాం” అని పరిచయం చేయగానే, రెండు చేతులిత్తి నమస్కారం చేశాడు వరకురాం. ఆయన్ని అందరూ ‘బాబూ’ అని పిలుస్తారు.

ఇద్దరు బట్టల్లో ఆజానుబాహుడయిన ■ పెద్దమనిషిని చూడగానే, గాంధీగారిని చూసి నంత సంతోషం అయింది వరుశురాంకి.

“స్నేహితుడు అనటమేగానీ, తమ్ముడితో నమానమే లెండి. వీడికెవరాలేరు. ఎస్సెల్వీరాకా చదువుకున్నాడు. సాంతంగా బ్రతుకు తెరువు చూసుకోవాలని నాలో వచ్చాడు. మీరేమయినా సహాయం చేస్తారేమోనని...”

ఆయన నమస్కరిస్తూ కారా కిళ్ళి వరండా అవతలి ఉమ్మేసి వచ్చి కూచుని వరకురాంని పరకాయించి చూశాడు. “వరవాలేదు. పల్లెటూరి వాడయినా, ముఖంలో చురుకుతనముంది” అనుకున్నాడు తనలో తనే.

“బ్రాహ్మలా ?”

“కాదండీ, నాయుళ్ళు”

‘ఉహూ, మా కులమే నన్నమాట’ తల పంకించాడు. వయసులో ఉన్న కుర్రవాళ్ళని చూస్తే, తన కూతురు గుర్తొస్తుంది ఆయనకి.

గోరంత దీపం

ఆ అమ్మాయికి ఒక కాలు వంకర. ఈ పిల్ల నెవరు చేసుకుంటారో, ఎట్లా పెళ్ళి చేయాలో అని ఆయన దిగులు.

ఆయన చెప్పే మాటకోసం చూస్తూ, విశ్వం, వరకురాం పిల్లగోడ నాసుకుని నిలుచుని ఉన్నారు. ఆయన సింహాసనం లాంటి ఒక పాత వడక కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నాడు.

“నిదానంగా ఆలోచిద్దాంలే. ప్రస్తుతానికి ప్రెస్ కి వస్తూ ఉండమను. ఏదయినా పని నేర్చుకుంటాడు.”

తృప్తిగా గాలి పీల్చుకున్నాడు విశ్వం. ‘వరవాలేదు, ప్రెస్ లో పని నేర్చుకోమన్నాడంటే, వీడి మీద మంచి అభిప్రాయమే ఏర్పడిందన్న మాట,’ అనుకున్నాడు.

“మీ అమ్మకి బాగాలేదని వెళ్ళావు గదా. ఎట్లా గుండెవచ్చింది ?”

“మా అమ్మ పోయారు బాబూ !” తల వంచుకుని అన్నాడు విశ్వం.

“అయ్యోపాపం. అయితే అక్కడ మీ నానొక్కడే నన్నమాట... నువ్వేమో ఆదర్శవాదివి. కోరుకున్న అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటివి. కులం పట్టుకుని ప్రాకులాడే పెద్దాళ్ళకి ఇలాంటిది నచ్చవు మరి.”

మిత్రులద్దరూ అక్కడి నించి ప్రెస్ కి వెళ్ళారు.

* * *

గుండూరాపుగూరి ప్రెస్ మూడు గదుల్లో ఉంది. ఒక గదిలో కంపోజింగ్ చేస్తారు. మరో గదిలో ప్రెస్ ఉంది. రోడ్డునాసుకుని ఉన్న మూడో గదిలో, పేపర్ కటింగ్, బైండింగ్ చేస్తారు.

మామూలుగా ప్రెస్ కి, పెళ్ళి పత్రికలు, ఇతర విధాల ఆహ్వాన పత్రికలు, ఇంకా సర్కారు ఆఫీసులో ఉపయోగించే అకౌంటు పుస్తకాలు, రిజిస్టర్లు, అర్డర్స్ వస్తుంటాయి. ఇవికాక ఎక్సర్ సైజ్ నోట్ బుక్ లు తయారు చేసి వీళ్ళ పుస్తకాల అంగళ్ళకి విక్రయిస్తారు. గుండూరాపు ప్రెస్ తిరోజు ఏదో ఒక సమయంలో వచ్చి కొంచెం సేపు ఉంటాడు ప్రెస్ లో. ఆయనకింకా వేరే ఏవో వ్యాపారాలున్నాయని అనుకుంటారు అంతా.

వచ్చిన అర్డర్స్ బుక్ చేయటం, ‘కాపీ’ తయారు చేయటం, ప్రూఫ్ రీడింగ్ చేయటం, ఇవి విశ్వం చేసే పనులు. అక్కడ పని చేసేవారిలో బాగా చదువుకున్నవాడు ఇతనొక్కడే.

వరకురాం మూడు నెలలపాటు కంపోజింగ్ నేర్చుకున్నాడు. ‘కాపీ’ని చూసి, ఒక్కో అక్షరాన్నే, ‘గ్యాలీ’ అనే ఒక రకమయిన ప్రేలో అమర్చటం, అతనికి చాలా విచిత్రంగానూ, ఆసక్తిగానూ ఉండేది. రాసురాసు వేగంగా కంపోజ్ చేయటం

తాండవప్రస్థ ప్రభుత్వం ప్రవృత్త చూడండి!

శ్రీరంగశాయిపెళ్లర్లు

మనిషికి మరంపేరు

తాటినేని ప్రసాదం. ఎన్టీఆర్లు R. శేషయ్య G. శారదాదేవి

ఉన్నతమైన వేతనములపై ఈ దిగువ పేర్కొన్న దేశములలో

డైరెక్టుగా ఉద్యోగాలు పొందుటకు

ఇంగ్లీషులో దయచేసి వ్రాయండి

తెనడా, యూరొప్, మిడిల్ ఈస్ట్ దేశాలలో, విద్యావంతులు, విద్య లేనివారు, విప్లవాలు, నైపుణ్యము లేనివారు, పాక్షిక నైపుణ్యంగల లేవరు. సాంకేతిక సిబ్బంది, మేనేజర్లు, అకౌంటెంట్స్, గుమస్తాలు, వ్యూహములు.

TRIPAD INTERNATIONAL,

Post Box No. 7119,
NEW DELHI - 110 002.

వచ్చింది. ప్రెస్ పనిచేస్తున్న శబ్దం, అతనికి విసుల విందుగా ఉండేది. ఎన్నిగంటలసేపు పని చేసినా, బలపు అనిపించేదికాదు.

పని కొంచెం తక్కువగా ఉన్నప్పుడు, తిరుగుతున్న ప్రెస్ చక్రాల వయపు చూస్తూ ఉండిపోయాడు. 'ఈ చక్రాల కెంత శక్తి ఉన్నది?' అనుకునేవాడు. 'ఇందులో అచ్చు అయే ప్రతీ అక్షరమూ, వాక్యమూ ఎంతమంది చేత చదవబడుతాయో, ఎంతమందికి ఎన్ని సందేశాలనిస్తాయో' అని తలపోసేవాడు. అతని కెందుకో, తన జీవితం ఈ ప్రెస్ లోనే ముడిపడి ఉందని అనిపించేది.

కంపోజర్ ఒకతను మరో ఉద్యోగం దొరికి మహబూబ్ నగర్ వెళ్ళిపోవటంతో పరశురాంకి ఉద్యోగావకాశం ఏర్పడింది. వెలకి ఇరవయ్య రూపాయలు జీతం నిర్ణయించుకుంటూ గుండూరావు. అదేంత కక్కునో విశ్వానికి తెలుసు. కానీ ఆయన మీదే నమ్మకం, ఆశ పెట్టుకున్నాడు అతను. అందుకే మారుమాట్లాడకుండా ఉండిపోయాడు. పరశురాంకి ఉన్న కష్టించి పనిచేసే తత్వమూ, శ్రద్ధా, నిదానమీద ఆయనకే తెలుస్తుందిలే అని సరిపెట్టుకున్నాడు.

పరశురాంకి రోజులు సుఖంగా జరిగి పోతున్నాయి. మొదటి తారీఖున అందుకున్న ఇరవయ్య రూపాయలు తెచ్చి మీనాక్షిచేతి కిచ్చేస్తాడు. మొదటిసారి అట్లా తీసుకుందుకు కోపగించుకుంది ఆమె.

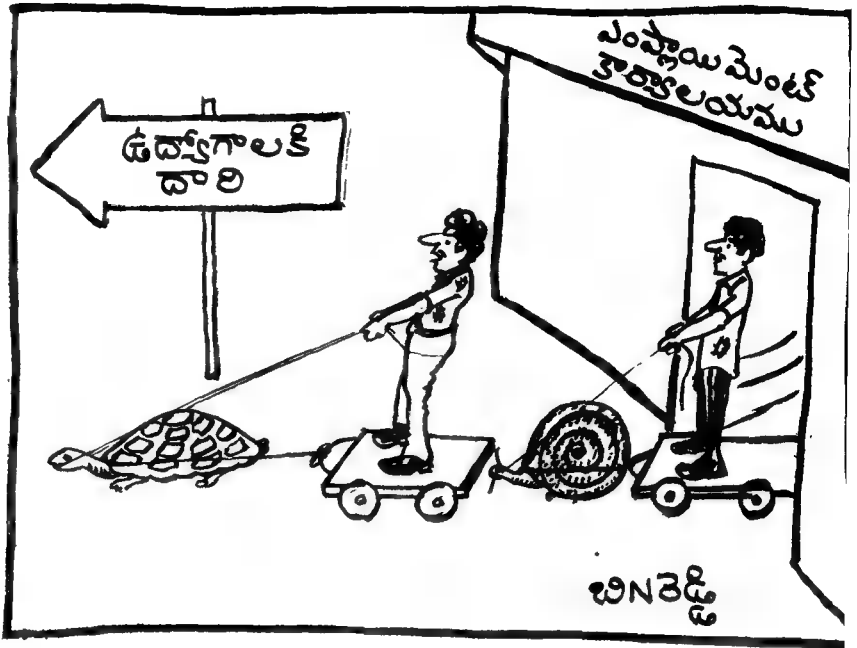
"మేము నిన్ను పరాయవాదిలా అనుకోలేదు పరశురాం. ఆయనకే ఒక తమ్ముడుంటే మాతోనే ఉండేవాడు కదూ?"

"అట్లా అనుకోవాలనే నా ఇష్టంకూడా. మరదిగానే నా సంపాదన తెచ్చి మీకిస్తున్నాను వదినా. ఇది మీ అభిమానానికి, ఆప్యాయతకి కట్టిన ఇరిదు మాత్రంకాదు. నాకేమున్నా కావాలంటే అడిగి తీసుకుంటానుకదా?" అని సర్దిచెప్పుడు పరశురాం.

పెళ్ళికి ముందు మీనాక్షి మాంసాహారే అయినా, విశ్వంని చేసుకున్నాక తన అలవాటు మానుకుంది. కానీ విశ్వం సలహామీద, పరశురాంకి మాత్రం అప్పుడప్పుడూ ఏ కోడి మాంసమో వండిపెట్టేది.

ఉదయం వేడివేడిగా భోజనం చేసి మిగతా లిద్దరూ ప్రెస్ కి వెళతారు. ఇల్లు చేరటం తిరిగి సాయంత్రం అయిదున్నరకే. మధ్యాహ్నం కొంచెం తీరుబాటు అయినప్పుడు, వెంట తీసుకెళ్ళిన పెరుగన్నమో, జొన్న రొట్టె, పచ్చడితో తినేస్తారు.

కడుపునిండా తిని, కంటినిండా నిద్రపో గలటం, ఏ చీకా చింతలేని జీవితం, అనందంగా ఉంది పరశురాంకి. తనింతకు మునుపు ఎరుగని స్వేచ్ఛ అనేది మనిషి జీవితానికి, మానసిక

వికాసానికి ఎంత అవసరమో అతనికప్పుడే అర్థం అవుతోంది.

అయితే ఇలా జరిగిపోతే చాలా అని సంతోషంగా లేదు అతనికి. ఇంకా ఏదో చెయ్యాలి, ఏదో విధంగా డబ్బు సంపాదించాలి అనిపిస్తుంది. విశ్వం వెంట సాయంత్రాలు లైబ్రరీకి వెళ్ళటం అలవాటు అయింది. కానీ విశ్వంలా పెద్ద పుస్తకాలు చదివే ఓపిక తనకి లేదు. రోజూ ఒక దినపత్రిక చదవటం మాత్రం అలవాటు చేసు కున్నాడు.

విశ్వం ప్రయత్నాలుగా బియ్యే వదులు తున్నాడు. రాత్తుళ్ళు చాలాసేపు పుస్తకాలు ముందేసుకుని శ్రద్ధగా చదువుతాడు. అతనికి బియ్యే అవుతే, ఏ హైస్కూల్లోనో టీచర్ గా ఉద్యోగం సంపాదించుకోవాలని ఉంది.

పరశురాం కీ విధమయిన ఆసక్తి ఏమీ లేదు. ఎప్పుడో పరీక్షలు, పుస్తకాలు పక్కకి నెట్టేసిన తనకి, మళ్ళీ చదువు మొదలుపెట్టటం ఇష్టం లేదు.

పరశురాం ఈ మధ్య పీనిమాలు ఎక్కువగా చూస్తున్నాడు, తనకి పొద్దుపోతుంది. ఇంట్లో భార్యభర్తలకి కాస్త ఫ్రీగాను ఉంటుందని.

రాత్రి పదిగంటల సమయం. పీనిమానుంచి ఇంటికి వస్తున్నాడు. వీధిలో ఒక ముసలాయన, నిచ్చెనమీద ఎక్కి, గోడలకి పీనిమా పోస్టర్లు అతికిస్తూ కనిపించాడు. వెంటనే ఒక ఊహ వచ్చింది పరశురాంకి.

మరునటి రోజు సాయంత్రం చాండ్ పీనిమాటాకేన్ కి వెళ్ళాడు. ఊళ్ళోఉన్న మూడు పీనిమాటాకేసుల్లో అది ఒకటి. మేనేజర్ ని కలుసుకుని తనక్కావంసిన వివరాలన్నీ తెలుసు

కున్నాడు. సాయంత్రం ఏడింటికి పోస్టర్లు ఇస్తారు. రోజుకు ఒక మనిషికి ముప్పయికి మించి ఇవ్వరు. పని మాత్రం వారానికి మూడు రోజులే ఉంటుంది. ప్రతీ ఆదివారం పీనిమా మారుస్తారు. శుక్ర, శని, ఆదివారాల్లో కొత్త పోస్టర్లు అతికించే పని ఉంటుంది. వది పోస్టర్లకి నాలుగణం చొప్పున ఇస్తారు.

ఆ వేత శుక్రవారం. పోస్టర్లు తీసుకుని పని మొదలు పెట్టాడు. రాత్రి పది గంటలకి ఇల్లు చేరుకున్నాడు. "ఏలా చెప్పకుండా పీనిమాకి వెళ్ళేవా? ఇంతసేపూ నీ కోసం చూసి ఇప్పుడే భోంచేశాం" అన్నాడు విశ్వం.

అన్నం తిన్న తర్వాత నెమ్మదిగా అసలు విషయం బయటపెట్టాడు పరశురాం. "ఏదో పని చేసి డబ్బు సంపాదించానంటే వద్దని ఎవరంటారు? కానీ నీ ఆరోగ్యం జాగ్రత్తరా రామా. రోజంతా ప్రెస్ లో పనిచేసి, మళ్ళీ సాయంత్రం పనులు పెట్టుకుంటే నీ ఆరోగ్యం ఏం కాను!"

"పోనిద్దు. ఇదేం ఉద్యోగమో? ఇష్టం ఉన్నరోజు వెయ్యచ్చు. లేనిరోజు మావెయ్యొచ్చు. ఓపిక లేనిరోజు మానేస్తాను, వారానికి మూడు రోజులే అదయినా," అని సర్ది చెప్పుడు పరశురాం.

అతనికోసం, మీనాక్షి ఒక హండి కొని తెచ్చిపెట్టింది.

వారానికి మూడు సాయంత్రాలు పని చేయటం అలవాటు అయిన తర్వాత, మిగతా నాలుగు రోజులు విసుగ్గా ఉంది పరశురాంకి. ఏం పని కల్పించుకోవాలో తోచకుండా ఉంది.

గోరంత దీపం

ప్రతి ఆదివారం ప్రెస్ కి వెళ్తు. ఆరోజు ఉదయం నుండి మధ్యాహ్నం వరకు వాతా మటుకు విశ్రాంతి లైబ్రరీలో గడిపేస్తాడు. ఆ సమయంలో ఊర్లో రోడ్లన్నీ సర్వేయబడుతున్నాయి. పరిశీలించి, ఊరంతా కొట్టినపిండి అయిపోయింది. ఏమూల ఏం జరుగుతూ ఉందో, ఏమవుతున్నా అక్కడ సులభంగా దొరుకుతుందో బాగా తెలుసు. తిరుగుట కూడా బోర్ అనిపించిన రోజు తుంగ భద్ర ఒడ్డునున్న సాయిబాబా దేవాలయానికి వెళ్లి కూచునేవాడు.

బాబాకు దండం పెట్టుకుని, మెట్లు మీద కూర్చుని ప్రసాదం తినేసి, నీళ్లు తాగి నది వయపుగా ఉన్న గేటు దాటి అవతలున్న మెట్లు వయపు వెళ్లేవాడు. అక్కడ ఇసుకలో, నీళ్లకి దగ్గరగా కూచుంటే మనసంతా, ప్రశాంతంగా ఉన్నట్లు అనిపించేది. ఆ భావనే అతన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ అక్కడికి రప్పించేది.

తుంగభద్ర కర్నూలు ప్రాంతానికి జీవం పోసే తల్లి లాంటిది. ఈ జీవదీపి నీళ్లలో తమ దాహం తీర్చుకుని, తమ భూముల్ని సస్యశ్యామలం చేసుకుంటున్న ఇక్కడి వారెంత అర్హులైన వంటులో-అనుకునేవాడు పరశురాం. నదికవతలి ఒడ్డున చిన్న వల్లె ఏదో ఉంది. అక్కడలా బెన్నవాళ్లుంటారు. వారిని కొన్ని పెద్ద సైబా వెదురు తట్టుకొని కనిపించే 'అరిగోల' అంటూ ఇంటా తిరుగుతూ ఉంటాయి.

పరశురాం ఒకసారి మొదటి తరగతి వెళ్ళాడు. తనకిది వచ్చింది. విశ్రాంతి సమయం కానీ పెద్ద అంగడి ఏదో తనకి తెలుసు. సంచలన తీరుకుని వేరుగా అక్కడికి వెళ్ళాడు. జనం ఎక్కువగా ఉండటంవల్ల కాస్తాపు కాచుకోవలసి వచ్చింది.

ప్రాచ్యభాషా పట్టభద్రుల రాష్ట్ర సంఘం తృతీయ వార్షికోత్సవ సమావేశంలో ప్రత్యేక సంచికని అవిష్కరిస్తున్న శ్రీ జమ్మలమడుక మాధవరామశర్మ, అధ్యక్షత వహించిన శ్రీ ఏలూరిపాటి ఆనంతరామయ్య, సంఘం కార్యదర్శి శ్రీ ఎన్.వి.ఎస్. చలంతిరావులను చిత్రంలో చూడవచ్చు.

ఆ సమయంలో అక్కడున్న రకరకాల దానాల మీదికి దృష్టి మళ్ళింది.

గోధుమపిండి చూసేసరికి, రవ్వ ఉప్పాకు ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తారు. కానీ అప్పట్లో పిండి, రవ్వ అమ్మేవారుకాదు. ప్రతి ఒక్కరూ గోధుమలు కొని ఇంట్లో తయారు చేసుకోవలసిందే.

వెళ్ళాడు కొనటం అయింది. అంతా లెక్క సరిచూసి దట్టిస్తూ పోతున్నారని అడిగేడు పరశురాం. "గోధుమపిండి, రవ్వ చేయించి అమ్మిన బాగా కొంటారు కదండ" అని.

"బాగానే కొంటారు. కానీ మళ్ళీ మిషనుకు పట్టించే వనంలా మాకెందుకయ్యా బాబూ, ఇట్లాగే అమ్మడయిపోతుంటే. పెద్ద పెద్ద పీట్లో అయితే అలా అమ్ముతారట" అని పెదవి విరిచాడు అతను.

దారి వెంబడి ఆ మాటలే తలచుకొని ఆలోచిస్తూ ఉన్నాడు పరశురాం. గోధుమల్ని హోల్ సేల్ దుకాణంలోగానీ, రైతుల దగ్గర కానీ కొని మిషనుకి పట్టించి, అంగళ్లకి అమ్మి లాభం చేసుకోవచ్చు. బాగానే ఉంటుంది. ఆ పని తనూ చేయలేదా? ఒక రోజున ఆలోచించు కుని విశ్రాంతి వెళ్ళాడు.

"అలోచన బాగుంది కానీ, కొంత మాట సహాయం, ధన సహాయం అవసరం అవుతాయి. మనకి ఊర్లో ఆ మాత్రపు సహాయం చేయగల వారు గుండూరాపుగోడక్కరే. ఆయన్నే అడిగి చూద్దాం" అన్నాడు విశ్రాంతి.

"నా దగ్గరకే వంద రూపాయల దాకా ఉంది."

"ఇంకా చాలా కావాలి" అందిరా. వ్యాపారం అంటే ఏమనుకున్నావు? ముందుగా నువ్వో సైకిలు కొనుక్కో. కొంత శ్రమ తప్పి, అవసరానికి ఉపయోగిస్తుంది."

ఇద్దరూ కలిసి గుండూరాపు ఇంటికి బయలుదేరారు.

నిండా పద్దెనిమిదేళ్ళులేని పరశురాం ఆలోచనా సరళికి గుండూరాపు ఆశ్చర్యపోయాడు. 'మంచి వ్యాపారస్తుడయే లక్షణాలున్నాయి కుర్ర వాడిలో' అనుకున్నాడు. విశ్రాంతి కొరిన విధంగా పరశురాంకి మూడువందలు అప్పుగా ఇచ్చాడు. తన పలుకుబడి ఉపయోగించి, పరశురాం దగ్గర రవ్వ, పిండి కొనేందుకు కొందరు పవారీ అంగళ్ళ వాళ్ళను అంగీకరింపజేసేందుకు ఒప్పుకున్నాడు.

ఆదివారం కొత్త సైకిలేసుకుని, అయిదు మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న ఒక వల్లెకి బయలు దేరాడు. రైతుల ఇళ్ళలో అయిదు బస్తాం గోధుమలుకొని తెచ్చి ఇంట్లో వేయించాడు అయి దింటిని సైకిల్ మీద వేసేందుకు అనువుగా పది అరబస్తాలు చేసుకున్నాడు. ఒక్కొక్కటి మిషనుకి చేర్చి అడించాడు. అంతా అయిన తర్వాత మీనాకి

సహాయంతో, అంతా జల్లించి, పిండి, రెండు రకాల రవ్వ వేరుచేసి ఉంచుకున్నాడు. అంతటిని ముందుగా మాట్లాడి ఉంచుకున్న అంగళ్ళకి వారు కొరిన విధంగా చేరవేశాడు. మొత్తం మీద అన్ని ఖర్చులూ పోను, బస్తా మీద అయిదు రూపాయలు లాభం తేలింది. మూడు నెలలదాకా వ్యత్యంపైకి లునే ఉపయోగిస్తూ, బళ్ళబాడుగలు, కూరల ఖర్చులు ఎక్కువ కాకుండా చూసు కున్నాడు. నాలుగో నెలలో గుండూరాపుగారి అప్పు తీరిపోయింది.

ఒకసారి సాయిబాబా టాకీసులో వచ్చిన సినిమాని పోస్టర్లు రాలేదు. ఇలా అనటం ఇదేం కొత్త కాదు. అప్పుడప్పుడూ జరుగుతేనే ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు ఊర్లో అక్కడక్కడా కొన్నిచోట్ల గోడలమీద సినిమా వివరాలు, ఏ నీలి రంగులోనో వ్రాయించేవారు. ఈ పనికి మామూలుగా పోస్టర్స్ అంటించే కూలీకి రెండింతలు కూలీ ఇవ్వాలి ఉంటుంది. పరశురాంకిపెద్దలేమీ నచ్చలేదు. ఇందులో ఒక ఇల్లుంది కూడా ఉంది. పోస్టర్లు అయితే పాతబడినవి చింపేసి, కొత్తవి అంటిస్తుంటారు. గోడలమీద రాసిన అక్షరాలు ఆయా గోడలనే వికారంగా మార్చటమే కాకుండా, వాటిని చెరచటం సులభంగా వీలయేది కాదు.

అందుకే ఆలోచన చేశాడు పరశురాం. ఎన్నో సినిమాని పోస్టర్లు మిగిలిపోతుంటాయి. వాటి వెనకాల ఇల్లభాగానే ఉంటుంది. వ్రాయ వలసిన అక్షరాలిచ్చేక్క అమ్మంతో వాటి మీద ముద్రిస్తే చక్కగా ఉంటుంది. గోడలమీద వ్రాయటం కన్నా ఇది సులభం కూడాను. ఈ పని తనే చేపట్టాలనుకున్నాడు. 'రాధాకృష్ణ' టాకీస్ మానేజర్ని సంప్రదించాడు.

"మర్నీ ఆలో గొడవ ఎందుకులేవయ్యా. ఏదో విధంగా మి జరిగిపోతోంది కదా?" అని చప్పరించేశాడాయన.

అంతటితో వదల్లేదు పరశురాం. ఎన్నో విధాలుగా అందులో ఉన్న ఉపయోగాలని వివరించి చెప్పాడు. "మిత్రులైన ఖర్చు అవకుండా నేను తయారు చేసి ఇస్తాను" అని చెప్పి ఒప్పించాడు.

కానలసిన బాగాలు, టేబుల కార్పెంటర్లతో చేయించుకున్నాడు. కానీ అవన్నీ ఉంచుకుని అమ్మ పని చేసేందుకు కొంత స్థలం కావాలి. ఇప్పటికే ఇంట్లో తన గోధుమ బస్తాలో చాలా ఇరుకుగా అయింది. ఇంకా ఈ పని అక్కడే చేయటం సాధ్యం కాదు. 'పోనీ ప్రెస్ మూసేసిన తర్వాత అక్కడే చేస్తే' అనిపించింది.

గుండూరాపుగార్ని సంప్రదించాడు. ఆయన వ్యాపారస్తుడు. ఎవరికీ ఏదీ ఊరికే ఇవ్వడు. అందుకే ప్రెస్ గదులు, అక్కడ ఏ విధంగా అయినా పరశురాంకి అవసరం అయ్యే వస్తువులు, ఉపయోగించుకుండుకు రోజుకు ఇంత అని రేటు నిర్ణయం చేసి, ఒప్పుకున్నాడు.

తెల్లారేచి చూసిన మీనాక్షి, చరికి ముడుచుకుని అలసి నిద్రపోతున్న అతన్ని చూసి బాధపడి, ఒక దుప్పటితెచ్చి కప్పేసింది. కానీ ఇది అతనికిమీ కష్టంగాలేదు. భోజనంలో రుచి, నిద్రలో సుఖంకన్నా, అతనికి శ్మశానం తీరిక, లేకుండా కల్పించుకుని పనిచేయుటే అనందంగా ఉంది. పైగా మనిషిలో అలసట అన్నది మచ్చుకయినా కన్పించదు. ఎప్పుడూ ఉల్లాసంగా ఉంటాడు.

వంటింటి కార్బున్లు మానేద్దావను కొంటున్నానోయ్ - ఏవిటూ
నాకు అన్నీ ఈ బడియాలే వస్తున్నాయి - ఏంటైనూ?

త్వరగా ఇల్లు చేరిన ఏర్జయినా, పప్పు,

వారిద్దరికీ ఇది చాలా సంతోషాన్ని కలిగిస్తోంది. స్వంత తమ్ముడే బాగుపడుతున్నంత సంతోషంగా ఉంది విశ్వమూర్తికి.

(ఇంకా వుంది)

పాపములను పోగొట్టుకో!

కష్టమిట్టల
ఆకెడ్డయిన చదువుత (ఇంటిమార్గ)
మల్లదివెంటబట్టినవారికి పోకట్టుపెట్టెలు

కలిచుకొను రూ.14/-

దంపతులకై దంపతుల ప్రతిభివంలాగా పెంటిమెంటు,
యెంటిపెంటిమెంటు, కుంటిమెంటు కలలాగైన పెప్పరమెంటు,
పెట్టికానలైనకొను, పెట్టికానలైనకొను తప్పకుండా తీసుకువచ్చిన ప్రజల.
రూ. 500/- బహుమతులు, పాతకలపాటి రవళిని ప్రజలలాగే.

ప్రేమిష్టి సమాలామందిరికి రూ.12/-

ఒక ప్రజల తింటి, మహాప్రభుత్వ ఆకెడ్డలకు, ఈ ప్రజలంలాగా
ఒక ప్రజల కథ చదివితే మహా ప్రేమకథ చదివెలాగా ఒక ప్రజల
అమ్మలకు పెట్టెలు

ఎవరికైనా ఈ ప్రపంచంలాగే చదువుకైన
మల్లది ప్రజలంలాగా ప్రజలంలాగా!

కలిచుకొను రూ.17/-
ఈ ప్రజలంలాగా ప్రజలంలాగా రూ.17/-
రేపటి కాలానుకు రూ.12/-

అందరికీ - చదువుకోవండి!

ప్రేమిష్టి సమాలామందిరికి రూ.12/-

మహాప్రభుత్వ ఆకెడ్డలకు, చదువుకైన Ph. 63322.

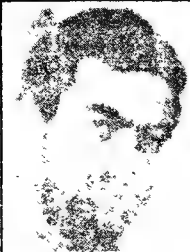
నిష్పాక్షిక వార్తలకు, అందరికీ సరికివచ్చే వైవిధ్యంగల వ్యాసాలకు ——— శింధు సత్రిక ——— పెట్టింది పేరు. ఆదివారం అనుబంధం ఇంటిల్లిపాదికి శింధుప్రదాయిని. చదవండి...చదివించండి... మీకావీకై ఏజంట్ కు చెప్పండి. లేదా మాకు.

మాస్కేజర్; శాంథీనగర్; విజయవాడ-3కి క్లాస్
మాస్కేజర్; బుష్పర్బాగ్; హైదరాబాద్-29కి క్లాస్
వ్రాయండి.

వ్యక్తిగతం

ఇయె రె మి యా
తబాయి వయసు
33. ఈయన
కి రి బా తి అనే
33 ద్విపాలదేశానికి
అధ్యక్షుడు.
కామెన్స్ దేశాల
అధిపతులలో

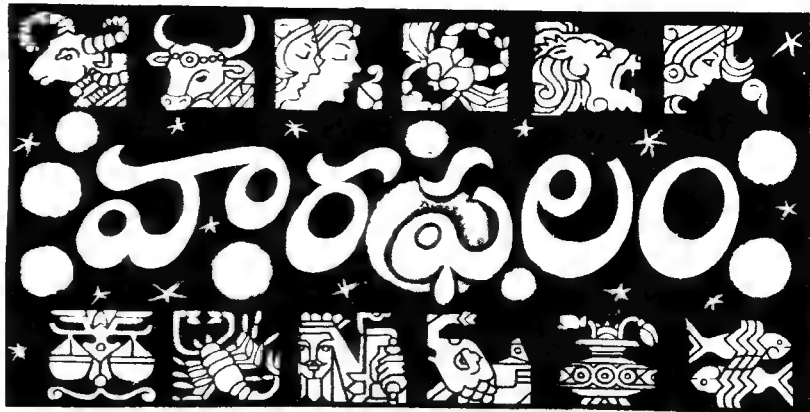
ఈయనకన్నా చిన్నవారు లేరు. కిరిబాతీ
సస్పెండ్ మహాసముద్రంలో ఉంది ...

మార్టాల్ ప్రపంచం
బిలియార్డ్స్ ఛాంపియన్
అయిన ముయిత్
ఫెరెయిరా ...

సాతవానుడు
వాషింగ్టన్ ప్రతీకాత్
కన్య (క్రి.శ. రెండవ
శతాబ్దం) నాణెం
ఒకదానిని ఢిల్లీ
లోని నేషనల్
మ్యూసియంలో
ఇటీవలే ప్రదర్శించారు ...

దార్జిలింగ్ జైల్
కంపెనీల వ్యవహారాల
విచారణ సంఘానికి
అధ్యక్షుడుగా ఉండి
సేరు సాందిన
జస్టిస్ వివియన్
బోస్ తమ 92వ
ఏట బెంగళూరులో మరణించారు ...

ఫెరిప్పయిన్స్ లో
మిలిటరీ దుస్తులలో ఉన్న ఒక
వ్యక్తి, ప్రతిపక్ష
నాయకుడు సెనెటర్
బె వి గ్నో ఆక్సోని హత్య
చేశాడు - అని
వార్తలు తెలిపాయి. ఆ హంతకుడిని
సార్వెంట్ రోలాండ్ డిగుజ్ మాన్ కార్మి
చంపివేశాడు. అసలు రహస్యాల బయట
పడకుండా ఉండేందుకే ఇలాగ చంపి
ఉంటాడని కొందరి ఊహ. పయి బొమ్మ
గుజ్ మాన్ కోర్టులో సుంచుని ఉన్నప్పుడు
తీసినది ...

23-12-1983 శుక్రవారం మొదలు

29-12-1983 గురువారం వరకు

I మొదటి: సామకూల మయిం దనుకొన్న వ్యవహారం మరలా ఎదురు తిరుగుతుంది. 'అక్వివి' వారికి విజయప్రద మెనవారం. ప్రకృతి విపాతానికి గురియైన మిస్టరాన్ని బాగు చేసికొంటారు. ప్రీతి: లాధిం చే వారం. ఆదాయం లభిస్తుంది. ఆరోగ్య లోపం లేదు.

II రవ్యపథం: గ్రహించండి. అన్ని విధాలా మీకు మేలు పనులూ ఉంటుంది. సలహా సామర్థ్యం గలవారికి, సంగీతంలో నేర్పరితనం గలవారికి, అధిక ఆదరణకు అవకాశమున్నది. మాతవాంశాలు గ్రహించుటకు అనువైన వారం. బంధు విరోధం, అధికారులతో భేదప్రాయాలు రాగల సూచన ఉన్నది.

III మిథునం: వ్యాపారం చేయాలని, లాభాన గావించాలని ఉంటుంది, వింతాభం? ఇటీవల మీకు సంబంధించి వట్టి భూగృహాలు బాగా దెబ్బతిన్నాయి గదా! వాని విషయం వట్టింపుకొనుటకు అనువైన వారం. వరుల మూలంగా ఎదురు చూచిన వహయం చేశారు ఉంది. ప్రీతి: ఉద్యోగ యత్నాలు ఫలిస్తాయి.

IV కర్కాటకం: విలువైన వస్తువులు సేకరింపుకోగలుగుతారు. వ్యాపార నిమిత్తమో, వ్యవహార పరిష్కార నిమిత్తమో, విక్రయ సామానుల కొనుగోలు చేయుట కొరకో చాల మంది ప్రయోజించు న్నారు. సాటి వారితో పోటీ ఏర్పడే అవకాశమున్నది. ప్రీతి: పుత్తి ఉద్యోగంలో మేలు చేశారు ఉంది.

V సింహం: గమనించండి, మీరు ఎదురు చూచే సహాయం అందుతుంది. ద్రవ్యం కూడా చేతికి రానున్నది. విద్యారంగంలో పరిశ్రమించే వారికి అనుకూలత చేకూరగల వారం. 'పుట్టా' వక్షత్ర జాతకులు అధిక శుభాల వందుకొంటారు. ప్రీతి: విందు వివాదాలకు, మాతన వస్త్రాలకరణకు అవకాశం గలవారం. అంతఃముంతో చేతికి అందటం, అవసరాలు తీరటం గమనిస్తారు.

VI కన్య: విలాస వస్తు సేకరణకు అవకాశమున్నది. వ్యాపారం సుకరంగా సాగి పోవున్నది. చాల మందికి ప్రయోజనం జెప్పు అనువైన వారం. 'చిత్త' వక్షత్ర జాతకులకు ఆర్థ లాభం, ఆనందం, హాయి, మనశ్శాంతికి అవకాశమున్నది. ప్రీతి: ఉద్యోగంలో పెంపు, ఆదాయంలో అభివృద్ధి, మిత్ర వర్గీయుల సాయం లభించగల వారం. గమనించి, శ్రమించాలి.

VII శుల: ఏవో ఎత్తులు పేస్తారు. ఎడేదో సంకల్పిస్తారు. చివరకు ఏమో చేసారు. బంగారు చరిగియున్నది. చివరకు

వర్గానికి, తుడుకు సాటి వారికి విమగు కలిగిస్తారు. మూర్ఖత, పట్టుదల వదలకపోతే యిబ్బంది కలుగుతుంది. ధవార్థన నిమిత్తమై శక్తి వంచన లేకుండా పాటు పడుతారు. ప్రీతి: అన్ని విధాలా సామాన్య ఫలితం సంభవం.

VIII మృశ్మికం: జాయింటు వ్యాపారం చేస్తున్నా, భారీ వ్యాపారం చేస్తున్నా, గమల సంబంధమైన వ్యాపారాన్ని చేపట్టినా, పెగళ ముందు లోలోంచి విఅడుగిడవలసినవారం. సాటి వారితో మనస్వర్థాలు రావచ్చు, గమనించండి. ప్రీతి: మాతవాంశాలు గ్రహించటం, మాత వద్యోగానుకూలత గల వారం.

IX ధనుస్సు: అన్ని విధాలా, అన్ని రంగాలలో శ్రేయోదాయకమైన వారమే. అయినా ఒకానొక విషయంలో మీకు అగ్ని పరీక్ష తప్పదు. మీకు అనుకూలమని భావించిన వ్యవహారం వ్యతిరేకంగా పరిణమించగలదు. ప్రీతి: శుభ ప్రస్తావనలు, ఆశించిన 'ప్రమోషన్' లభించుట వారి విశేషం.

X మకరం: చతురమైన మాటలు, శ్రద్ధతో పని పాటలులు ముగించుకొనుట వలన సంఘ గౌరవం, ఒకవేళ సభాసభాధానికి కూడా కొందరకు అవకాశమున్నది. వస్తు సేకరణకు 'ఉత్తరాషాఢ' జాతకులు ప్రయత్నించటం మంచిది, విక్రయ మూలకంగా లాభం సంపాదించగలరు. ప్రీతి: ఉద్యోగంలో గాని, పుత్తి యందు గాని యిబ్బందులు తటస్థిస్తాయి. గమనించాలి.

XI కుంభం: ఎంతో కాలం జాగ్రత్తగా కాపాడిన భూమి గాని, గృహం గాని దెబ్బ తింటుంది. అందు మూలంగా యిబ్బందులను ఎదుర్కొంటారు. గమనించి మెలగాలి. చాల మందికి ప్రయోజనకూలత చెప్పదగిన అంశం. ప్రీతి: శుభ వర్తమానం, సంతానం నిమిత్తమై చేసే ఉద్యోగ యత్నాలు ఫలిస్తాయి.

XII మీనం: ఆదాయమున్నది. విమయనా అందుకు తగిన ఖర్చు కూడా లేకపోలేదు. చాల మంది పొగైనా శుభకార్య నిర్వహణకు యత్నిస్తారు, అనుకూలత వంద మన్నారు. దీర్ఘవ్యాధులు గల వారు శ్రద్ధవహించటం ఎంతైనా అవసరం. ప్రీతి: విద్యా సంబంధమైన ఉద్యోగాలకు యత్నించినా, వ్యాపార సంస్థలందు యత్నించినా ఉద్యోగం చిక్క అవకాశమున్నది.

- విద్యాన్ కోట సత్యరంగయ్య శాస్త్రి *

కొండమచి
శ్రీరమచంద్రమూర్తి

రొక్క

"అమ్మ.. నీ పాలు చేడే!"

కొన్నది అకలి తీర్చడం కోసం నాలుగు దిక్కులూ తిరిగి నాలుగు వరకలేరుకు వచ్చిన తల్లిపిట్ట గూటిలో కువ కువ లాడుతున్న పసిగుడ్డు వోటికి తన ముక్కుతో ఆహారాన్నం దిస్తూ, కడుపుతీపి అమభవంలోకి వచ్చి అర మూతలుగా కళ్ళు మూసుకుంటున్నది.

యజమాని దయతలచి వదిలిన పాలనే తల్లి పాలుగును కుమ్మి కుమ్మి మరి తాగుతోంది లేగ దూడ.

మేడమీద బాల్కనీలో కూచుని, వంటి చేత్తో ఉయ్యాల లాగుతున్న రజనీకి ఆ రెండూ దృశ్యాలూ కనిపించి మనస్సులో ముల్ల గుచ్చు

కున్నట్టైంది. హాల్లో వున్న ఉయ్యారోళ్ళ తన కన్నబిడ్డ, కలల పంట, ఏడ్చి ఏడ్చి అలసిపోయి విద్రపోతున్నాడు. ఆ పసివాడు ఏ క్షణానైనా లేవొచ్చు. లేస్తాడంటే తనకు భయంగా ఉంది. ఏ తల్లికైనా అడ్డారోళ్ళ వున్న పసివాడు అల్లనల్లన కళ్ళు తెరచి, బోసివోటితో నవ్వుతుంటే, కనిపించని వ్యర్థం కాళ్ళ దగ్గరకు నడిచివచ్చి నట్లుంటుంది. కానీ తన బిడ్డకు మెళకువ వస్తే మాత్రం తనకు ప్రతిక్షణం నరకమే.

ఆ పసివెదరకు డబ్బాపాలు వడవు. ఆవు పాలు వేడి. గేదెపాలు వాతం. తనకూ వుంటుంది వాణ్ణి వయ్యెదవాటుకు తీసుకుని, రొమ్ము వందిం

చాలింది. ఆ పసివాడు కొన్ని లాగి, కొన్ని మక్కులను పెదిమల చివరలనుండి కిందకు అల్లరిగా జారు స్తోంటే, మెల్లగా వాడి బుగ్గ గిల్లి ఆ తుంపరు లను తుడవాలని, వాడు తన బుల్లి పెదిమలతో తన రొమ్ము నదిమిపెడితే అణచుకోలేని చక్కిరి గింతలతో వాణ్ణి అమాంతం గుండెలకు హత్తుకో వాలింది. కానీ ఏం లాభం? తనకా యోగం లేదు. వాడిది ఏడుపురాత. తనది పాలువడని రొమ్మల బాధ.

ఆ వనరుకాదని ఈ వనరూ, ఈ మందు కాదని ఆ మందూ తనచేత తినిపించింది తన

రాలేదు. నేనటువంటి వాణ్ణి కానేరదు. నీ పాఠ కోసం వచ్చాను !”

“నా పాఠా ?” ఈసారి రత్నాలు - దండతాడిత భుజంగమే అయింది. “నానేం పాఠా పాఠం సేదంలేదు. ఎళ్ళెళ్ళు - వంటరిగా వున్న ఆడదాన్ని ముగ్గులోకి దింపడానికి రకరకాల సాకులు !” ఆమె మరో రెండడుగులు వెనక్కు వేసింది.

వరాయి స్త్రీ ముందు సరిగ్గా మాట్లాడ్డం రాని తన చేతకానితనానికి తనను తనే లోలోపం తిట్టుకున్నాడు రాజారాం. “అదిగాదమ్మా !” ఒకసారి గొంతు సవరించుకున్నాడు. “ఎదురింటి మేడలో, పై భాగంలో అద్దెకుంటున్నాంమేము.”

ఆమెలో ఏదో గుర్తుకు వచ్చిన మాదనగా కళ్ళలో తెలిసినతనం. “అట్లాగా ! మీ కుర్రాడే నేటి, పార్కుగుంతులూ వాసాటేమైన ఏడుకుత్తం బాడు ! ఆ గుంటుణ్ణి సపుదాయించడం సేత కాదేటి మీ ఆడదానికి ?”

“చేతకాక్కూడు, పాల్గేక !”

“ఆడదానోంట్ పాల్గేకపోతే అదేం ఆడ కూతురు బాబూ ? పుట్టినోడికి పాలు కుడవక సోతే ఆడిట్లా బతుకుతాండంట ?”

“మా కుర్రవాణ్ణి బ్రతికించమని అడగ దానికి ఇప్పుడు నీ దగ్గరకు వచ్చాను ?”

“మీ బుద్ధిణ్ణి నేనెట్లా బ్రతికిస్తానూ ?”

“వాడికి పాఠ దానం చేసి...”

“అర్థం అయ్యేట్లు పెప్పండి సామీ !”

“మా అబ్బాయికి తల్లి పాలు తప్ప మరే పాలూ పడవు. నువ్వువాడికి పాలిస్తా...”

“మరి నా కూతురేం కావాలి ?” వెంటనే అడిగింది రత్నాలు సూటిగా.

జవాబు చెప్పలేదు రాజారాం. కాసేపు ఉభయాల మధ్య నిశ్శబ్దం. చివరకు ఆతనే అన్నాడు.

“నీ ప్రశ్నకు నేను సమాధానం చెప్పలేను— కానీ, నువ్వు నాకు జేసే సహాయానికి నీకు ఎంత డబ్బు కావాలో చెప్పు, అంతా ఇస్తాను. ఆ డబ్బు పెట్టి నీ కూతురికి నువ్వు మంచి మంచి గొన్న కుట్టించొచ్చు, కాళ్ళకు వెండి పట్టాలు చేయించొచ్చు, మొలకు సిగ్గులిచ్చు కొని పెట్టొచ్చు, మేడలో బంగారు గొలుసు అరింక రించొచ్చు, చేతులకు గాజులు తొడిగించొచ్చు...”

“కానీ ఇయ్యన్నీ నా బిడ్డకు తల్లిపాలతో సమానమాతయ్యా సామీ ? అది జరగని పని కానీ ఎలా సామీ ! ఎలాసా !”

రత్నాలు బిడ్డలోనూ లోపలికి వెళ్ళిపోయి తడిక తలుపు ధదాలున వేసేసింది. ఆ తలుపును తన గుండెమీదనే వేసి కొట్టినట్లు నిపించింది రాజారాంకు. హఠాతుడై, మ్రాన్నడి అట్టే నిలుచుండిపోయి, కొంతసేమయితర్యాత మెల్లగా తెప్పరిల్లి కార్చిద్రుకుంటూ ఇంటికి తిరిగి వచ్చేశాడు. రాజారాం అటు వెళ్ళాడో లేదో, ఇటు

రత్నాలు మొగుడు, నిరాశగా చుట్టు గుడిపె దగ్గరకు వచ్చి, గుమ్మం ముందు ని ల బ డి విసగలుగా, “పుసేయ్ రత్నీ, రత్నీ !” అంటూ పిలిచాడు.

“వత్తన్నా మావా !” రత్నాలు వచ్చి తలుపు తీసింది. మొగుణ్ణి ఆ స్థితిలో చూసి అశ్రువనడుతూ, “రిక్వా ఏది మావా ?” అని అడిగింది.

“బకాయి పూర్తిగా సెల్లితే కాని, వోనరుగాడు బండి ఈనన్నాడే ?”

“అదేం పోయేకాలం ఆ దొంగవచ్చినోడికి ? వారం రోజులు బకాయికే బండి నాగేను కోవానేటి ?”

“అదంతే మరి, ఆక్సోనర్లు, మనం వర్కర్లు ! పెటలు మనదీ సుకం అల్పదీ !” కన్న బిడ్డని చాపమీద పడుకోబెట్టి, కట్టుకున్న వాడికి పీపు రుద్ది వేళ్ళిళ్ళు పోసింది రత్నాలు. వేడివేడి గంజిలో కొరుక్కొదానికి వేయించిన చల్ల మిరపకాయలు పక్కన పెట్టింది. అతను మెల్లగా నడుం వాల్చితర్యాత తల్లిగా పక్కన చేరి, తన పాఠను ఖరీదు చేయడం కోసం వచ్చిన రాజారాం గురించి చెప్పింది. చివరిదాకా విన్న రత్నాలు మొగుడు చివాలన లేచి కూచుంటూ అడిగాడు “నువ్వేవని సెప్పానో జవాబూ ?”

“అమ్మనని సెప్పాను !”

వాదామాట వినగానే చాచి బలంగా రత్నాలు చెంపమీద కొట్టాడు. “ఏమన్నావ ?” అంటూ అడిగాడు మరోసారి ధూర్జంగా.

“అమ్మ తల్లెనరూ కన్నబిడ్డ కోసం వాంట్లో దాచుకున్న పాంమ్మదన్నాను.” ఏడుస్తోంది రత్నాలు.

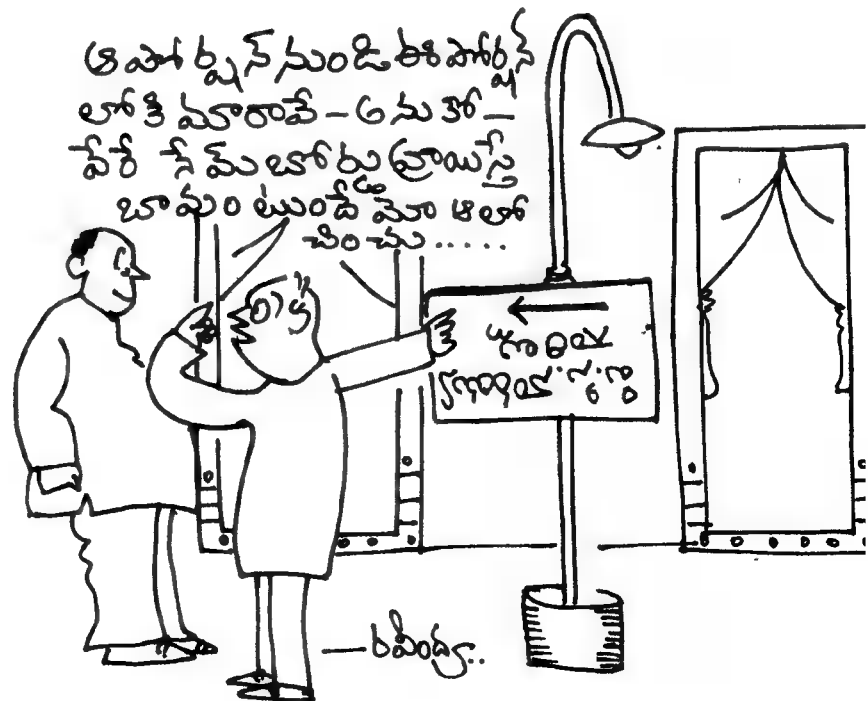
“ధూత్— నీ సిగదరగ !” వాడు కాండ్రించి మూలగా ఉమ్మేశాడు.

“మడిసి పెర్మానికి ఇలువనేడు. మడిసి పేలావికి ఇలువనేడు. మడిసి వాంట్ వున్న పాఠకిలువేటే ?... అడికేదో గతినేక ఇలవ కడతా నన్నాడు, వాడేసి వాక్కోక దర్మపన్నాలు సెప్పా వేటే— దర్మపన్నాలు ?!”

ఆ తర్యాత వాడు తనలో తను అనుకుంటు న్నట్టుగా పెద్దగా అన్నాడు. “అడిగినంతిత్తా నన్నాడు కదా మారాజా— కావలసినంచుచ్చేసు కుంటే. అద్దెరిక్వా ఎందుకే— సాంతి రిక్వాయే కొనుక్కోవచ్చు, నాను రిక్వా వోనర్నైతే, నువ్ ఓనరు పెర్మానివై పోతావ్ ! మన గుంతది రిక్వా వోనరు కూతురు— తెల్పిందా ? అప్పుడు మనకు పివాట్లా, పెప్పదెప్పలూ ఉండవ్, వాంగి వాంగి దణ్ణాలెట్టక్కర్లేదు— మన కట్టుం మనకే మిగులిద్ది. ఈయోటికి రిక్వా వుంటే, వచ్చే ఏటికి అది రెండు పిల్లల్ని పెట్టుద్ది— మూడో ఏటికి అది నాలుగు పిల్లల్ని పెట్టుద్ది. అర్థ మైందా ఎర్రిమొగమా ! రేపొద్దున్న ఎర్లి, మనకెంత కావాలో అంతడుగు అళ్ళను— మోమోబడక !”

భర్త మాటల్ని వెర్రిగా వింటోంది రత్నాలు. ఆమె మొహంలో పచ్చకుంటున్న పిడల్ని గమనించాడు రత్నాలు మొగుడు. ఆఖరుగా అన్నాడు. “నాను సెప్పినట్టు సేపే విన్ను నా గుండెలో ఎట్టుకుంతా ! పెయ్కపోతే నీగుండెలో కుంపటెడతా !— నీ ఇట్టుం !”

మర్నాడు మార్కుడు విద్ర లేవకముందే విద్ర లేచింది రత్నాలు. పిల్లలవంక దిగులుగా

గ మ వి త

పాతకులు వడ్డ వంటలే వడితే
“ఎప్పుడూ అ చే వంటలా?”
అంటారు. కనుక ‘వంటలు’ వంపే
వారు ఓపారి పాత సంచీకలు తిరగేసి
అందులో లేనివి వ్రాసి వంపమని—
సాధ్యమై నంత క్లుప్తంగా వ్రాయమని
మనవి.

—సం.

‘ఉత్తరాలు’ శీర్షికకి రా సే వా రు

తమపేరు, పూర్తి చిరునామా
తెలుగు లిపిలో రాయాలని
మనవి చేస్తున్నాము.

—సంపాదకుడు.

మాతన యవ్వనం పొందండి! సంతానవంతులు కండి. చర్మవ్యాధుల నుండి
విముక్తులు కండి. పాస్త ప్రయోగమువలన కలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్ర
స్థూలము, అంగము చిన్నదగుట, అవసరకాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము
లేకపోవుట, సమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స! పోస్టుద్వారా చికిత్సకలదు.
“క్యాంపులు” :- ప్రతి అదివారం ‘భీమవరం’ షెడ్యూల్ లాడ్జీలో
ఉదయం 8 గం. నుండి సాయంత్రం 6-30 గం. వరకు. ప్రతినెల 1
మరియు 16 తేదీలో ‘రాజమండ్రి’ హోటల్ అప్పరలో మధ్యాహ్నం
12 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు, ఆయుర్వేద భిషక్.

సెక్స్ & స్కిన్ సైన్స్, పార్కురోడ్, గుడివాడ-521301 ★ ఫోన్ : 522 & 540.

వైద్యంనుండి చక్కటి ఫలితాన్ని పొందండి

తెల్లమచ్చలకు చికిత్స

తెల్లమచ్చలు నయంకాని వేమో కాదు.
నకాలంలో నరైన చికిత్స చేస్తే
మిగిలిన జబ్బులలాగే ఇది కూడ
నయంచేయొచ్చు. మా నిరంతర
పరిశోధనల ఫలితంగా తెల్లమచ్చ
(బొల్లి)ను నయం చేయటంలో మేము

విజయం సాధించాం. ఈ మందు ఎంత శక్తివంతమైందంటే ఎంత వేగంగా
తగ్గిస్తుందంటే—ఉపయోగించిన వెంటనే చర్మం రంగు మారటం ప్రారంభి
స్తుంది, కుదుళ్ళను వాశనం చేస్తుంది. మరియు వర్షం యొక్క నష్టజర
ంగును త్వరగా పునరుద్ధరిస్తుంది. ఇతర వైద్యులతో మీరు విసిగిపోయి
వుంటే మా మందును ఒక్కసారి వాడినంతనే మీకు తృప్తి కలుగుతుంది.
మా జబ్బును గురించిన పూర్తి వివరాలు వ్రాసి మా ఉచిత నలహాను
అడగండి.

SRI AYURVEDIC PHARMACY (A.S.P.)
P.O. KATRI SARAI (GAYA)

అమ్మా! నీ పాలు చేదే!

మాసింది. తలమీద కొంగు తిప్పకొని ఎదురు
మేడవైపు నడిచింది.

అమె చెప్పిందంతా విన్నది రజని. “పాలిచ్చి
నందుకు వెయ్యి రూపాయలా?” అన్నది
అశ్చర్యంగా.

“మీ అబ్బాయికి పాలిచ్చినందుకాదమ్మా!
నా సిట్టితల్లికి పాలినేక పోయినందుకు!!”

“అయితే ఒక షరతు. నువ్వు ఇరవై నాలు
గంటలూ మా అబ్బాయి దగ్గరే ఉండిపోవాలి,
పానం, వాడెవ్వడు ఆకలవుతుందో ఏమో!
అకరెతే వాడొక్క క్షణం ఉరుకోలేడు!”

“కానీ నా సిట్టితల్లి... నా సిట్టితల్లి...”
అనుకుంది రోరోపల రత్నలు. “నా కడుపున
పుట్టినందుకు, పొంమ్ముకుంటున్న తన తల్లిని
మాసి, సిగ్గుతో, అవమానంతో, సావమీద వో
మూల నగం చచ్చి వడుంటుంది!”

“ఏవిటాలోచిస్తున్నావ్?”

“ఎడవాన్సైలా ఇత్తారేమానని!”

“ఎంత కావాలి?”

“వో అయిదొందలిప్పించండి!”

రాజారాం మాట్లాడకుండా అయిదు
వందలూ తెచ్చి అమె చేతికిచ్చాడు. రత్నలు
అవి తీసుకుని, “ఇప్పుడే వత్తానమ్మా!”
అంటూ పరుగెత్తుతున్నట్టుగా ఇంటికి వచ్చింది.
ఆ కాయితాల్ని భర్తమీద గిరవాటేసి కొట్టింది.
కంఠంలో గీరతో, కళ్ళల్లో ఎర్రజీరతో అన్నది—

“ఇదిగోనయ్యా నువ్వు ఆశెవడ్డ డబ్బు!

నా వొంటో పాలకు అల్లిచ్చిన ఎడవామ్మ డబ్బు.
రిక్తాయే కొనుక్కుంటావ్, ఓనరువే అవుతావో
నీ ఇట్టం!! కానీ నానింటో వేవవ్వడు నా ఆడ
కూతురు ఏడ్చిందంటే మాత్రం, నా నిండు
కొప్పకానేది నేను!”

ఆ అయిదు వందల్ని వాడు ఆశగా
ఏరుకున్నాడు. కళ్ళకడ్డుకున్నాడు. జేబులో
కుక్కుకుంటూ అన్నాడు — “ఏడ్చిందంటే,
గొంతు పిసికి సంపేర్తాను. నీ ఒంటో ఉన్న
పాలన్నీ అల్లకూ అల్లకూ మువ్వవ్వడు ని బాదా
నేకుండా అమ్మేసేయొచ్చు, ఏవంతా?”

రత్నలు భర్తవేపు భయంభయంగా
మాసింది. వాడన్నంతవని చేపాడు— మూర్కుడు
అనిపించింది.

“వాద్దొద్దు. మవ్వంత పని సెయ్యొద్దు.
నా కూతురు ఏడవనే ఏడవదు. నా కూతురికి
నా పాలే అక్కర్లేదు.” అంటూ గబగబా ఇంత
వేపకు తీసుకువచ్చి రసం తీసింది. ఆ రసాన్ని
అరగా అరగా తన వక్షస్థలంపై రాసుకుంది.
కుంకుడుకాయలు కొట్టి ఆ పులుసు తీసి, తన
పాలిండ్లకు పట్టించుకుంది.

“అమ్మా! అకరే! పాలు!” అంటూ

దగ్గరకు వచ్చిన పసిబిడ్డ నోటికి తను చనుమొనల్ని అందించింది.

ఆ పసిబిడ్డ తన నోటికి తడి తలగానే “ధూత్!” అంటూ ఉమ్మేసింది. “అమ్మా! నీ పాలు చేదే!” అంటూ దూరంగా పారిపోయింది.

పారిపోతున్న కూతురివేపు చూస్తూ తన మొగుడితో అన్నది రత్నాలు. “నీ తల్లి చెయ్యని పాపం చేస్తున్నా! — నీకోసం!! ఆ పసిదాని ఉనురు మాత్రం తగలనీమాకు!! అది మనకు సెరువు సేస్తది. దాని కడుపాకలి తెలుసుకుని మనులుకో! డబ్బాపాలే ఇల్లావో, పళ్లరసమే పట్టిత్తావో, నాకాడకు మాత్రం తీసుకు రామాక!! కన్నబిడ్డను సూత్తు మరో అమ్మ బిడ్డకు నాను పాలీనేను!!”

రత్నాలు కళ్ళనీరు కళ్ళ కుక్కుకుంటూ గబగబా బయటికి వెళ్ళిపోయింది.

రత్నాలు పాలుతాగి రజని కొడుకు బంతిలా తయారవుతున్నాడు. వాడి పుడు ఏడు పు మానేశాడు. రాత్రిపూట వాయిగా నిద్రపోతు న్నాడు. రాజారాంకూ రజనికి రాత్రి పళ్ళు మధురాలి మధురంగా ఉన్నాయి. కానీ —

రత్నాలుకు మాత్రం రోజులన్నీ వంటరి ఖైదులా ఉన్నాయి. ఆమె రజని కొడుకును ఏడిచి ఒక్క షణంకూడా బయటికి పోవడానికి ఏల్లేదు. ఆ కుర్రవాడు మంచంమీద పడుకుంటే, ఆమె ఆ మంచం పక్కనే కింద చాపవేసుకుని వడుకోవాలి. వాడు లేచినప్పుడు వాణ్ణి తుక్కుని అడించాలి. వాడికి ఆకలేస్తే వాడు తాగినన్ని పాలివ్వాలి. పాలు కాస్త తగ్గుతున్నట్లునిసిస్తే, పాలు పట్టడానికి ఆమె మందులు తినాలి. ఆమె అప్పుడప్పుడూ రోడ్డుకు అవతంగా ఉన్న చుట్టు గుడిసెవేపు చూసేది. దూరంగా మిణుకు మిణుకుమంటున్న దీపం. ఆ దీపం వెనకాల ఏ చీకటి దాగివుందో ఆమెకు కనిపించేది కాదు. ఆ చీకట్లో ఏ పాపం, ఏ కోకం దాగివున్నాయో ఆమెకు వినిపించేదికాదు.

నెల తిరక్కుందానే మరో అయిదువందలూ ఆమె తీసుకుంది. ఆ అయిదు వందలూ తీసుకుని తన ఇంటికి పరుగెత్తుకుని వచ్చింది.

ఇంటిముందు ముద్దులు మూట కడుతున్న కొత్త రిక్వా. ‘పోన్లే! నా పాలు అమ్ము కుంటేనేం — నా మగడు ఓనరైపోనాడు’ అనుకుంది. సంబరపడుతూ రోపల కడుగు పెట్టింది. రోపలి దృశ్యంచూచి విచలిత అయింది.

రత్నాలు మొగుడు, రత్నాలు రావడం చూడలేదు. కూతుర్ను చూసి శోకన్వాలి పెడు తున్నాడు. “కళ్ళు తెరవ్వే సీట్టితల్లీ! సొంత రిక్వాకోసం నీ నోరు కుట్టేసినా కానీ నేనంత కసాయాణ్ణికాదే!! అమ్మనే, ఇంకెప్పుడూ మీ అమ్మ పాలమ్మనీను! అదిగో మన సొంత రిక్వా!!

ఏం తెమ్మంటావో నీకు!! బత్తాయిపళ్ళట్టుకు రానా? జామకాయలు కొనితేనా? పోనీ, నా తల్లి — ఐసుపూటు తింతావేటి? ఏం కావాలో సెప్పవే, నన్ను సంపమాకే! — మీ అమ్మొచ్చి ఏందయ్యా నా కూతురిట్టా అయి సోనాది, పుల్లినాగుంది, అంతే నేనేం జవాబు సెప్పుకోనే? నిజంగానే తన వంటి పాలమ్మకో దానికే నిన్ను సంపేసినావంటుంది నన్ను!! నీకే దన్నా అయితే దాని మొహం సూడలేనే నేను!!”

దీపంగా, దిగాలుగా, నిస్సహాయంగా, వేదనా స్వరంలో కూతుర్ని చూస్తూ మాట్లాడుతున్న తన మొగుడికి వెనకాతల నిలబడి ఆ పసిబిడ్డ వేపు చూసింది రత్నాలు.

ఆ పిల్ల శరీరంలో బొమికలే తప్ప, మాంసం ఏదీ? ఆ పిల్ల కళ్ళల్లో ఏమి ప్రాణాలు? — ఎక్కడికి పోతున్నాయి అవి?!

“నా సీట్టితల్లీ, నా రామలికా,” అంటూ రత్నాలు అమాంతం వెళ్లి ఆ పిల్లను తన సందిట్లోకి తీసుకుంది.

“ఇదిగోనే, వచ్చేసాన్నేను!! మీ అయ్య గారు, ఎప్పుడు సెప్పినా ఇహ నిన్నిడిసి ఎళ్లను. ఇయిగో, ఈ అయిదొందలూ మీ అయ్య కిచ్చేత్తున్నా, ఇహ నువ్వు నేనూ వాహటి!! మన్నెవ్వరూ ఏరు సెయ్యలేరు. నా పాలన్నీ నీకే!!” అంటూ అయిదు వందల కాంతులూ తన భర్త వేపు విసిరికట్టి, ఆవేళతో రెవిక గుండిలను తెంపి తన పాలిండ్లను కూతురు పాలిపోయిన పెదిమల కందించింది.

ఎక్కడో మాతిలో గొంతుకలా ఆ పసిబిడ్డ స్వరం.

“ఉహూ, నాకొద్దు... అమ్మా, నీ పాలు చేదే!!”

ఎంత ప్రయత్నం చేసినా ఆ పసిబిడ్డ పెదవులు పాలకోసం విడివడడంలేదు. విడివడితే, “అమ్మా, నీ పాలు చేదే!” అన్న మాటలు తప్ప మరోటి లేదు. మాటలు విన్న రత్నాలు మొగుడు ఇహ దుఃఖాన్ని అపుకోలేకపోయాడు.

“కాత్తల్లీ! నీ తల్లి పాలు సేదు కాదే! అవి ఎంతో గొప్ప మనసుగల తల్లివి!” అంటూ పసిబిడ్డ డిలా రత్నాలు వక్షానికి తన తలను అనించి తన నోటి నిండా పాలు పీల్చి కూతురు వేపు వంగాడు.

తండ్రి చేష్ట చూస్తున్న పసిబిడ్డ ఒక్కసారి పెద్దగా అరిచింది, “ఒడ్డు నాన్నా! అమ్మ పాలు చేదు!!” అరిచిన కంఠం నిశ్చలమైంది. “సీట్టి!” అంటూ అరిచిన ఆ తండ్రి నోట్లోంచి వేడిగా ఉన్న రత్నాలు వంటి పాలు ఆ పసిబిడ్డ మొహంమీద జల్లులా వచ్చినదాయి.

బయట మంచి ఉధృతంగా వో గాలికెరటం. గదిలో మిణుకు మిణుకు మంటున్న బుడ్డిదీపం కొండెక్కింది. గదిలో చిక్కని చీకటి. వెక్కిరివెక్కిరి వీడుతున్న మగవాడి కంఠస్వరం. “ఏండుకయ్యా ఏడుత్తావో? రిక్వా ఓనరువి గందా! నచ్చిన కూతుర్ని వోనరు కూతుర్ని సేసినావు గందా? ఆ రిక్వాలో నీకు నా సీట్టితల్లి మొదటి పాసింజరయ్యా! తీసికెల్లంత బుగ్గి సేయ!!” అన్నది రత్నాలు.

తను ఒంట్రో పాలు తను బిడ్డలకే పట్టలేని అభాగ్యులైన ఎందరో ఆడవాళ్ళల్లో వో చరిత్ర హిసురాలు!!

ఇటీవల వెల్లూరులో జరిగిన కుమారి చల్లా జయంతిత, శ్రీలక్ష్మి నృత్య ప్రదర్శనకి అధ్యక్షత వహించిన డా. బెజవాడ గోపాలరెడ్డి, ముఖ్యఅతిథి జిల్లాకలెక్టరు కుమారి సుజాతారావు, నృత్య కళాకారిణులు — చల్లా సోదరిమణులని ఏతంలో చూడవచ్చు.

బ్రిటిష్ రాణికి మన స్వాగతం !

రవి అన్నమించని సువిశాల సామ్రాజ్యం అంతరించిపోయినా అణుమాత్రమయినా అంగ లార్చక పాలితులను సమానంగామానే ఉదార జాతి బ్రిటిష్ జాతి. మన దేశంలోనే తమ గడ్డలకు వచ్చిన తెలుగువారిని తమిళులు, తమిళులను తెలుగువారు, దక్షిణాత్యులను మహారాష్ట్రులు, అందరినీ బెంగాలీలు ఈనడిస్తున్నప్పుడు, తమ దేశానికి వలసవచ్చిన కామన్ వెల్త్ దేశాలవారిని మానవత్వ దృష్టితో మన్నించే ఉత్తమ జాతి బ్రిటిష్ జాతి. పోట్లాడేకాలంలో పోట్లాడము, నంది కుదిరింతర్వాత మనమంతా ఒక్కటే అనే సరసత చిందులాడే జాతి బ్రిటిష్ జాతి. మరి అలాటి జాతి ప్రతినిధి అయిన బ్రిటిష్ రాణి రెండవ ఎలిజబెత్ మన రాజధానికి వచ్చినప్పుడు తెలుగువారు ఘన స్వాగతమివ్వడం సముచితమనే భావిస్తున్నాను. ఎలిజబెత్ రాణి భారతదేశానికి రావడం ఇది రెండవసారి. 1961లో తొలిసారిగా వచ్చారు. ఆమె 1926 ఏప్రిల్ 21న లండన్ లో జన్మించారు. ఆమె తండ్రి 6వ జార్జి చక్రవర్తి 1936 నుంచి భారతదేశం స్వతంత్రమయ్యే వరకు భారత చక్రవర్తిగా వున్నారు. బ్రిటిష్ సంప్రదాయం ప్రకారం సామ్రాజ్యానికి వారసు రాలయ్యారు. ఆమె చిన్ననాడే చదువుతోపాటు గుర్రపుస్వారి, ఈత మున్నగు వాటిలో ప్రావీణ్యం సంపాదించారు. 11వ ఏట గర్లగైడ్ అయి పిదప సీరేంజర్ అయ్యారు. 14వ ఏట బ్రిటిష్ బ్రాడ్ కాస్టింగ్ కార్పొరేషన్ లో పిల్లల కార్య క్రమంలో పాల్గొని తమ సామ్రాజ్యంలోని పిల్లలకు సందేశమిచ్చారు. 1944లో చక్రవర్తి విదేశ యాత్రలో ఉన్నప్పుడు ఆమె పరిపాలనను నిర్వహించారు. పిదప సైన్యంలోను వివిధ పదవులు నిర్వహించారు. 1947 నవంబర్ 20న ఆమె ప్రెస్ బిల్డింగ్ పరిణయమాడారు. 1948లో ఆమె తన తర్వాత రాజ్యానికి వారసుడుకాగల ఫిలిప్ పను ప్రసవించారు. పిదప 1950లో రాజకుమారి అప్పీ, 1960లో రాజకుమారుడు యాండ్రూ,

హైదరాబాద్ నోటర్సు

1964లో రాజకుమారుడు ఎడ్యర్డ్ ఆమెకు జనించారు. వివాహానంతరం ఆమె భర్తతోపాటు ప్రపంచమంతా పర్యటించారు. ఆమె తండ్రి అరవ జార్జి రాజా మరణానంతరం బ్రిటిష్ రాణి అయ్యారు. కామన్ వెల్త్ దేశాలకు అధినేత్రి అయ్యారు. పూర్వపు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యంలో వున్న 46 దేశాలు కామన్ వెల్త్ గా ఏర్పడ్డాయి. ఆమె 1953 జూన్ 2న పట్టాభిషిక్త అయ్యారు. ఆమె భర్తతోపాటు 1961లో భారతదేశంలో 21 రోజులు పర్యటించారు. అప్పటి రాష్ట్రపతికి అతిథిగా వున్నారు. 1977లో ఆమె పట్టాభిషిక్త రజతోత్సవం కామన్ వెల్త్ దేశాలంతటా జరిగింది. ఆ సందర్భంగా ఆమె భర్తతోపాటు 56 వేల మైళ్ళు కామన్ వెల్త్ దేశంలో పర్యటించారు. ప్రజల ఆదరాభిమానాలు చూరగొన్నారు. ఆమె రాజ్యాంగాధిపతిగా వారని కొకసారి తన ప్రధానిని, ఇతర మంత్రులను కలుసుకొంటారు. కాబినెట్ కాయిత వ్రతాలను చూస్తారు. మంత్రివర్గ కార్యక్రమాలన్నీ ఆమెకు ముందుగానే అందుతాయి. పీటికి తోడు కామన్ వెల్త్ దేశాలకు సంబంధించిన విషయాలు అందు తాయి. కామన్ వెల్త్ అధినేతలకు, ఇతర ప్రముఖులకు ఆమె ఆతిథ్యమిస్తారు. ఏటా ఆమె వివిధదేశాల 30 వేల మందికి విందులు చేస్తారు. ఇవిగాక ఎన్నో విందులు జరుపుతారు. పెక్కు ప్రముఖ పుత్తులలో పాల్గొంటారు. కొత్త ప్రాంతాలకు వెళ్ళినప్పుడు సాధ్యమయినంత ఎక్కువగా సామాన్య ప్రజలను కలుసుకోవాలని ఆమె ఉద్దేశం. ఈ పద్ధతి 1970లో ఆమె న్యూజిలాండ్ పర్యటనతో ప్రారంభించారు. ఆమె

ప్రధానమయిన వినోదం సుఖమయ గార్లస్ట్రీ జీవనం. అయినా ఆమె గుర్రపుస్వారిని ఎక్కువగా ఇష్టపడుతారు. ఆ కారణంగా గుర్రపుందేలకు తరచు వెళ్ళుతారు. ఢిల్లీలో జరిగిన కామన్ వెల్త్ దేశాల మహాసభకు వచ్చిన ఆమె భర్తతోపాటు నవంబరు 18 రాత్రి ఢిల్లీ నుంచి హైదరాబాదుకు ప్రత్యేక బ్రిటిష్ విమానంలో వచ్చినప్పుడు గవర్నర్ శ్రీ రాంలాల్, ఆయన సతీమణి రాంప్యారి, ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎన్.టి. రామారావు ఘనస్వాగతమిచ్చారు. పిదప ఆమె బోలారంలోని రాష్ట్రపతి నిలయంలో బసచేశారు. 19వ తేదీ ఉదయం ఆమె బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.లోని పరిశోధనా భివృద్ధి విభాగాన్ని సందర్శించి, క్వార్టర్స్ రూర్గాట్ టెక్స్ విభాగాన్ని ప్రారంభించారు. అంతర్జాతీయ మెట్టు పంటల పరిశోధన కేంద్రం దర్శించారు. సాయంకాలం గోల్కొండకట్టకు వెళ్ళి కుతుబ్ షహీల సమాధులు శ్రద్ధగా చూచారు. రాష్ట్ర పురాతత్వశాఖ డైరెక్టర్ డాక్టర్ వి. కృష్ణశాస్త్రి ఆమెకు వార్తాక్రశాంశాలను వివరించారు. ఈ సందర్భంలో డాక్టర్ కృష్ణశాస్త్రి రచించిన "ప్రాహ్ ఎండ్ ఎర్లీ హిస్టరీకల్ కల్చర్స్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్" అనే గ్రంథాన్ని ఆమె అవిష్కరించారు. ఆమెకు గవర్నర్ శ్రీ రాంలాల్ విందు చేశారు. ఆమె 20వ తేదీన బోలారంలోని హోటెలినిటీ చర్చిలో భర్తతోపాటు తమ వివాహం 36వ వార్షికోత్సవం జరుపుకొని ప్రార్థనలు చేశారు. ఆమె తన రాకకు చిహ్నంగా చర్చిలో ఒక ఫలకాన్ని అవిష్కరించారు. పిదప ఆమె రంగారెడ్డి జిల్లా మేడ్చల్ తాలూకా దేవరయమిజాల గ్రామానికి వెళ్ళి ఆక్కడి సీతారామాలయం దర్శించారు; గ్రామాధిపతి వద్దని పరిశీలించారు. ముఖ్యమంత్రి రాజదంపతులకు విందు చేశారు. నవంబర్ 21వ తేదీ ఉదయం ఆమె సవరివారంగా ఢిల్లీకి బయలుదేరారు. విమానాశ్రయంలో ముఖ్యమంత్రి, గవర్నర్ మున్నగువారు ఆమెకు ఘనంగా విడ్కోలిచ్చారు. రాజదంపతులు తమ సంతకం వున్న పోస్టోను ముఖ్యమంత్రికి బహూకరించగా, ముఖ్యమంత్రి వారి మూడు రోజుల పర్యటన ఛాయాచిత్రాల ఆల్బంను వారికి బహూకరించారు. ఎలిజబెత్ రాణి తెలుగువారి ఆదరాభిమానాలను హృదయపూర్వకంగా ప్రశంసించారు.

ఉపశ్రుతి :

ఏం సార్, ఇద్దరు మాజీ మహానాయకులు ఇటీవల మంతనాలు సాగించారే, ఆంధ్రప్రదేశ్ కు ఏమైనా అరిష్టం జరిగేనా ? - అనడిగారు నన్నొక జిజ్ఞాసువు. ఒకరు పేరిన చిచ్చుబుడ్డి, మరొకరు ఎన్నటికీ పేరిని చిచ్చుబుడ్డి. మరేమీ ప్రమాదం లేదు - అన్నారు మా మాటలు వింటున్న మరొకరు.

— తిరుమల రామచంద్ర *

**మీలాంటి
మగవానికి
తృప్తినిచ్చేది-చార్మినార్!**

విశ్రాంతి పొందండి! చార్మినార్ తాగండి.

రట్టబుడ్డి పైన హెచ్చరిక: సిగరెట్ తాగడం ఆరోగ్యానికి హానికరం
 STATUTORY WARNING: CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH
 CASVS-307-244 TEL

'హుస్' అకాల మృతి

ఆంధ్ర సమితి వారపత్రిక పాఠకులకి చిర సరివితుడు, ప్రముఖ కథా రచయిత, ఆంధ్ర పత్రిక ప్రధాన ఉప సंपాదకుడు శ్రీ వెంగళేటి విశ్వేశ్వరరావు (45) నవంబరు 27న విజయవాడలో అకాల మృత్యువు పాలైనారు.

'హుస్' కలం పేరుతో ఆయన అనేకానేక కథానికలని రాశారు. ఆంధ్ర సమితి వారపత్రిక

1962లో నిర్వహించిన దీపావళి కథల పోటీలో ఆయన కథ 'మమత' మొదటి బహుమతిని అందుకున్నది. రెండు కథల సంపుటాలని వెలువరించారు. 1965లో ఆయన ఆంధ్ర పత్రికలో ఉప సंपాదకుడుగా చేరారు. కృష్ణా జిల్లా పత్రికా రచయితల సంఘం, ప్రెస్ క్లబ్ లో అధ్యక్షుడిగా కొంతకాలం పనిచేశారు. కొద్దికాలంగా ఆయన గుండె, కాలేయ సంబంధ మైన రుగ్మతలతో బాధపడుతూ ఉన్నారు.

శ్రీ విశ్వేశ్వరరావుకి తల్లి, భార్య, కుమారుడు, కుమార్తె ఉన్నారు.

ఉమ్మెత్తల అవార్డు

సాహిత్యవేదిక, బ్రాహ్మణ వీధి, వనశిల్ప, (మహబూబ్ నగర్ జిల్లా), 509 107, వారు 1984లో కూడా ఉమ్మెత్తల అవార్డుని నిర్వహిస్తున్నట్లు తెలుపుతున్నారు. వివరాలకి పయి చిరునామాకి శ్రీ ఉమ్మెత్తల నరసింహమూర్తికి రాయవచ్చు.

Printed and Published by S. Nageswara Rao at the Andhra Patrika Press, Mallikarjuna Rao St., Gandhinagar, Vijayawada-3, Editor: S. Radhakrishna.

భారతి

భారతి పాఠకులకి మనవి

భారతి మొదటి సంచిక వెలువడి 1984 జనవరిలో 60 సంవత్సరాలు పూర్తి అవుతుంది.

ఈ 60 సంవత్సరాలలో మా భారతిలో ఎన్నో మార్పులు వచ్చాయి. ఎన్ని మార్పులు వచ్చినప్పటికీ భారతి తెలుగువారి సంస్కృతికి, వారి సంస్కృతిలోని ఉత్తమమయిన అంశాలకి, ప్రతిబింబంగా ఉంటూ వచ్చింది. ఇకముందు కూడా ఈ సంప్రదాయాన్నే భారతి కొనసాగించగలదు.

కొన్ని సంవత్సరాలుగా భారతిలో కథలకి (చిన్నవికాని, పెద్దవికాని) అంతగా చోటు ఉండటంలేదు! ఈ లోపాన్ని సరిదిద్దటం కోసం ఇకమీద భారతిలో కథలనీ, నవలలనీ ఎక్కువగా ప్రచురించటానికి నిశ్చయించుకున్నాము!

పాఠ భారతి సంచికలతో పరిచయం కలవారికి ఇదేమీ కొత్తగా ఉండదు. ఒకవ్వద్దు భారతిలో ఇప్పుడు కొన్ని వార పత్రికలలో, మాస పత్రికలలో ఉన్నట్లు కథలూ, నవలలూ పుష్కలంగానే ఉండేవి!

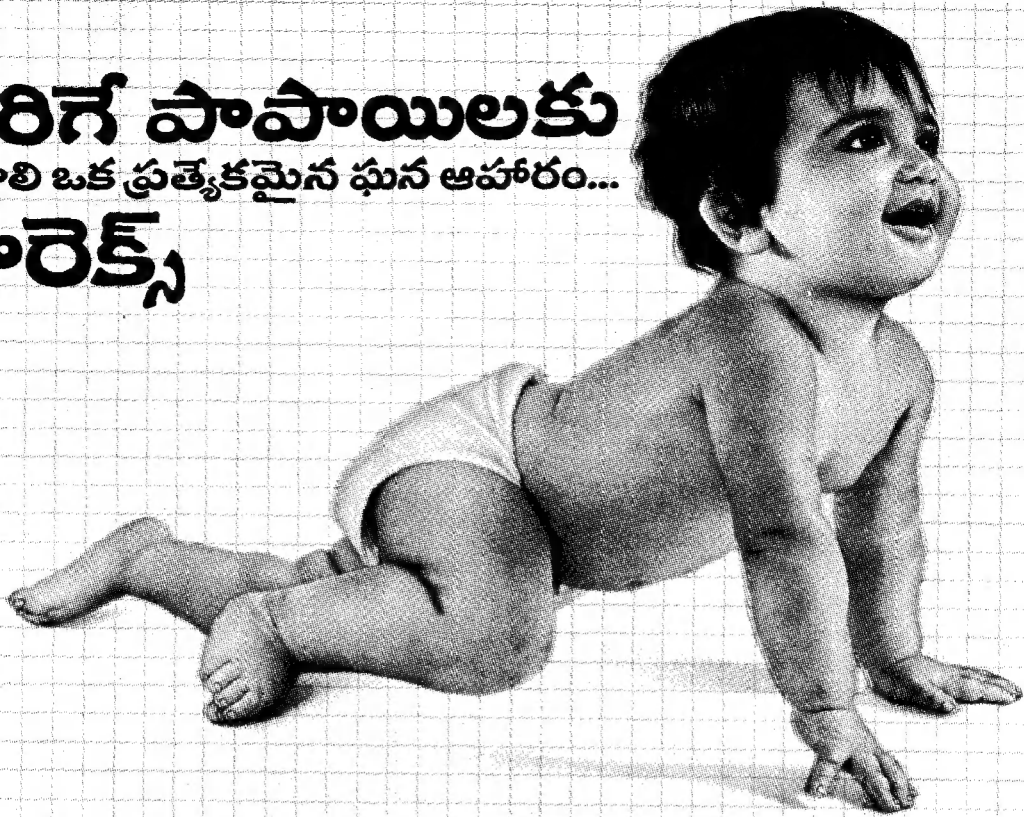
కథలూ, నవలలూ ఎక్కువగా వేసివంతమాత్రాన భారతిలో వడే కవిత్వానికి, వ్యాసాలకి ఎటువంటి కొరతా ఉండదని వేరే చెప్పనక్కరలేదు!

వీలువస్తే, భారతి స్థాయిని అనుసరించి అట్టవికూడా మార్చగలము!

భారతికి ఎప్పటిలాగే పాఠకుల ఆదరాభిమానాలు లభించగలవని ఆశిస్తున్నాము!

పెరిగే పాపాయిలకు కావాలి ఒక ప్రత్యేకమైన ఘన ఆహారం... ఫారెక్స్

**ఎందుకంటే ఫారెక్స్ పాపాయిల సత్వరమైన మరియు
సంపూర్ణమైన పెరుగుదల కోసం అధిక పుష్టికరమైన ఘన ఆహారం.**

మీ పాపాయి పెరుగుదల కోసం
ప్రాటీన్ తో సమృద్ధమైనది ఫారెక్స్

నిర్దేశించిన రీతిలో ఫారెక్స్ తయారుచేసి ఇస్తే అది
మీ పాపాయి పెరుగుదలకు అత్యవశ్యకమైన ప్రొటీన్
సమృద్ధంగా కలిగి వుంటుంది.

**ఆరోగ్యవంతమైన రక్తం కోసం అదనంగా
ఐరన్ కలిగి వున్నది ఫారెక్స్**

పాపాయి రక్తానికి, రోగ-ప్రతిరోధక శక్తిని ఎక్కువ చేయడానికి,
అతని సామాన్య ఆరోగ్యం మరియు పెరుగుదల కోసం
ఐరన్ అత్యంత ముఖ్యం. మీ పాపాయికి పుట్టుకతోనే ప్రకృతి
అందించే కానుక ఐరన్. అతడు పెరిగే కొద్దీ దీని నిల్వ
తరిగిపోతుంది.

మూడు నాలుగు నెలల తర్వాత మీ పాపాయికి కావలసిన
ఐరన్ కేవలం పాలు మాత్రమే సమకూర్చలేవు. అందుచేత,
ఆ దశలో, మీ పాపాయికి ఐరన్ కలిగిన ప్రత్యేక ఘన

ఆహారం కావాలి. బ్రాండు చేయబడిన ఇతర ఘన ఆహారాల
కంటే ఫారెక్స్ లో ఎక్కువ ఐరన్ కలదు.

పాపాయి పళ్లు మరియు ఎముకలకు

అతి ముఖ్యమైన కాలియం మరియు

ఫాస్ఫరస్ సరియైన నిష్పత్తిలో కలిగి వున్నది ఫారెక్స్

వళ్లు మరియు ఎముకలు చక్కగా ఏర్పడటానికి మీ పాపాయికి
కావాలి కాలియం మరియు ఫాస్ఫరస్. కాని ఈ రెండూ

2:1 నిష్పత్తిలో కలిసి వుంటేనే పాపాయికి ఎక్కువ లాభం

చేకూరుతుంది. ఈ అత్యవశ్యక తత్వములను ఆదర్శ

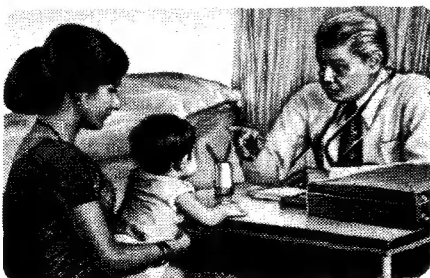
ప్రాయమైన నిష్పత్తిలో కలిగి వున్నది ఫారెక్స్. ఇది మీ

పాపాయి ఎక్కువ ఆరోగ్యవంతమైన ఎముకలు మరియు

ఎక్కువ దృఢమైన పళ్లు నిశ్చయంగా పొందేలా చేస్తుంది.

ఎంతో సులభంగా జీర్ణమవుతుంది ఫారెక్స్

మీ పాపాయి సున్నితమైన జీర్ణశక్తికి అనువుగా ప్రత్యేకంగా
ముందుగానే పవనం చేయబడినది ఫారెక్స్.

డాక్టర్లు సిఫార్సు చేస్తారు

ఫారెక్స్®

గ్లాక్సో సైన్స్

నాణ్యత మాతయారీ-
భ్యాతి తెచ్చింది భారత ప్రజలు...

త్రివేణి

కోట్లాది ప్రజలు కోరుకొనే
సుగంధ వక్రపాడి

త్రివేణి నట్ పౌడర్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కో., మచిలీపట్నం-521001